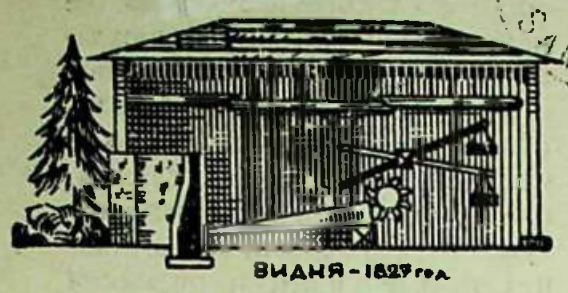
САМОКОВ
БИБЛИОТЕКА
Директора Гръцкото у-ще
Чамкория
13.1.42-11

Год. VII САМОКОВЪ, 17 ЯНУАРИЙ 1942 ГОД. Брой 364

САМО-КОВЪ

СЕДМИЧЕНЪ ОРГАНЪ НА ОБЩИНСКОТО УПРАВЛЕНИЕ

АБОНАМЕНТЪ: за година 50 лева, 6 месеци 30 лв. Единъ брой 1 лв. ОБЯВЛЕНИЯ: вѣнчални, годежни и за панахиди по 40 лв.; отмѣняване честитки 20 лв.; на кв. см. по 50 ст.; всички други до 30 думи по 1 левъ на дума, а съ повече отъ 30 думи — първитѣ 30 думи по 1 левъ, а останалитѣ по 50 ст. на дума

Инж. Дим. Хр. Карастояновъ

ЗИМНАТА ПОМОЩНА АКЦИЯ ВЪ САМОКОВЪ

За провеждане на зимната помощна акция за подпомагане на беднитѣ самоковски граждани отъ името на общината се учреди общогражданскиъ почетенъ комитетъ съ участието на началникъ гарнизона, архиерейския намѣстникъ, околийския управитель, представители на всички благотворителни организации и участието на видни гражданки и граждани.

Акцията се проведе напълно доброволно и се изрази въ събиране на помощи въ пари и натура — храна, облекло и дърва между гражданитѣ, самоковци установили се на мѣстожителство въ други градове и вилопритежателитѣ въ Чамъ-кория. Освенъ това върху входнитѣ билети на кино представленията въ читалището-паметникъ „Отецъ Паисий“ се събира допълнителна такса отъ 2 лева на всѣки билетъ въ приходъ на помощната акция.

За провеждане на зимната помощна акция и за по-широкото ѝ популяризиране, комитета издаде специаленъ апелъ отправенъ до гражданството. Въ общинския вестникъ съ сѫщата цель се помѣстиха статии и апели къмъ гражданството за щедрость и милосърдие.

Образувани бѣха шесть комисии, начело съ свещеникъ и видни гражданки и граждани на които бѣше възложена задачата да посетятъ гражданитѣ въ опредѣлени дни за събиране на доброволни помощи въ пари и натура.

На по-заможнитѣ граждани, комитета отправи писменни покани за доброволно внасяне на дара направо въ общината. Такива писма бѣха отправени и до самоковци живущи въ други градове и вилопритежателитѣ въ Чамъ-кория.

Комитетътъ отправи покани до всички шефове на учрежденията да замолятъ подведомственитѣ си да дадатъ еднодневенъ доходъ отъ заплатитѣ си за м. декемврий въ помошь на зимната акция.

Резултатътъ отъ така проведената зимна помощна акция въ града ни е следния: 1. Събирани помощи въ пари 130 864 лв. 2. Събрани нѣща и вещи въ натура.

Понеже помощната акция се проведе навреме и планомѣрно, резултатитѣ сѫ много задоволителни за нашия градъ.

Провеждане на зимната помощна акция е започнато за пръвъ пѫть презъ 1936 година и сѫ получени последователно следнитѣ резултати:

презъ 1936 г.	събрано лв.	60 368
„ 1937 г.	„	„	35 839
„ 1938	„	„	77.032
„ 1939	„	„	85 316
„ 1940	„	„	97,736

Вижда се ясно, че зимната помощна акция отъ година на година дава по-добри резултати и получава по-голѣма популярность и общественость.

Събранитѣ помощи отъ зимната помощна акция презъ 1941 година се раздадоха на бедното самоковско гражданство.

На всички вдовици, неджгави, сираци и неспособни за работа се дадоха чувствителни помощи въ пари отъ 200 до 500 лева на семейство. Общо сѫ подпомогнати 365 семейства съ сумата 98.700 лева.

Събранитѣ помощи се разпредѣлиха отъ общо-гражданския комитетъ както следва:

1. За раздаване на бедни граждани за коледнитѣ праздници лева	98,700
2. За издръжка на народната кухня при общината	20,000
3. За ученическата трапезария при гимназията	10 000
Всичко лева	128,700

Остава единъ свободенъ остатъкъ отъ 2,164 лева, който ще се раздаде на бедни презъ зимата.

ЗА РЕДОВНОТО И НАВРЕМЕННО СНАБДЯВАНЕ НА ГРАЖДАНСТВОТО СЪ ВЖГЛИЩА ОТЪ МИНАТА „СВ. ИВАНЪ РИЛСКИ“

Снабдяване гражданството съ каменни вжглища отъ мината „Свети Иванъ Рилски“ край с. Доспей, самоковско, винаги е билъ за общинската управа въпросъ отъ жизнено значение. Още въ началото на м. ноември 1941 г. общината направи оплакване предъ Дирекцията на природнитѣ богатства при Министерството на търговията, промишленностьта и труда, отъ начина на експлоатиране на тази мина. Изтъкна се, че концесионера не експлоатира рационално мината и че интереситѣ на консуматора не сѫ защитени. Знайно е, че на гражданитѣ бѣха събрани срѣдствата още презъ юлий и августь за направени поржчки, а каменнитѣ вжглища се доставяха едвамъ къмъ края на м декемврий. Освенъ това не се спазваше никаква категоризация на вжглищата, като всички се продаваха за първо качество. Сѫщо така имаше единъ нескончаемъ споръ между каруцаритѣ — превозвачи и притежателя на мината, отъ който споръ страдаха интереситѣ на самоковското гражданство.

По поводъ на тази интервенция на Самоковската община, на 26 ноември 1941 год. се произведе най-обстойна анкета отъ инженеръ Борисъ Ганчевъ, по въпроса за снабдяване на градъ Самоковъ и околията съ вжглища отъ мината „Св. Иванъ Рилски“ при с. Доспей.

Анкетата установи, по безспоренъ начинъ, че мината не е експлоатирана правилно, рационално и въ интересъ на самоковското гражданство. Вжглищата безъ да бждатъ сортирани сѫ доставяни на гражданството за първо качество. Освенъ това експлоатацията на мината е вършена съвсемъ бавно, като не е вадено достатъчно количество вжглища, вследствие на което болшинството отъ самоковското гражданство останаха безъ вжглища за презъ зимата. Въ резултатъ на тази анкета Дирекцията на природнитѣ богатства е предписала на концесионеритѣ да отстранятъ всички нередовности.

Ето писмото съ което се предписва да се вематъ необходимитѣ мѣрки за редовното и навременно снабдяване на самоковското гражданство съ вжглища:

„Министерство на търговията, пром. и труда
дирекция природни богатства
отдѣление мини и кариери
№ 256
13 януарий 1942 год.
София

До концесионеритѣ на мина „Свети Иванъ Рилски“ при с. Доспей, Самоковско: г. Д-ръ Иванъ Кожухаровъ София, ул. „Александъръ I“ № 16, г. Христо Марковъ - Самоковъ.

Копие: технич. ржководитель на мина „Св. Ив Рилски“ г. инж. Богомилъ Радославовъ, София — ул. „Раковски“ № 120, Дирекцията за гражданската мобилизация — София; общината — Самоковъ.

За да се осигури снабдяването на гр. Самоковъ и околията съ вжглища, предписва Ви се да изпълните следното:

1. Както всички каменовжглени мини, така и мината „Св. Иванъ Рилски“, е граждански мобилизирана. Следователно, трѣбва най-точно да се спазва закона за гражданската мобилизация и всички постановления издадени въ връзка съ него.

2. Подготовката на рудника да върви въ унисонъ съ експлоатацията Рудникътъ трѣбва да е така подготвенъ, щото да задоволява по възможность въ всѣко време и напълно нуждитѣ отъ гориво на Самоковския край, като за 1942 год. мината трѣбва да може да произвежда месечно най-малко 750 тона.

3. Въ най-скоро време да се направятъ проучвания за откриване на нови експлоатационни полета, съ огледъ да може да се подготви рудника, за да даде презъ 1943 година едно производство отъ най-малко 12,000 тона.

4. Да се доставятъ на мината най-редовно необходимигѣ материали и инвентаръ, като се държи и единъ постояненъ депозитъ отъ тѣхъ, така щото никога работата да не спира поради липса на материали.

5. Да се разшири жилището за работници, или се построи ново такова, като общо се даде подслонъ на най-малко 30 души.

6. Да се построи най-малко единъ навестъ за вжглища съ минимална площь 100 квадратни метра, кждето да става просѣ-

Боянъ Кабранджиевъ
околийски управитель
нѣма да приема гости на именния си день — 19.I — Богоявление

Йорданъ М. Геровъ
нѣма да приема на именния си день

Домника и Иванъ Касеви
нѣма да приематъ на именнитѣ си дни

Василъ Н. Ахтаподовъ
АДВОКАТЪ
София, ул. „Царь Калоянъ“ № 10, I етажъ, стая 11.
Защитява дѣла предъ всички сждилища.

Разисквания по бюджето-проекта на Самоковската община за 1942 г.

(Продължение отъ бр. 363)

Димитъръ Спасовъ — Набавянето на повече семена за посѣвъ да се започне отъ порано и въ по-голѣмо количество, за да се подобри прихода на данъкоплатцитѣ, та да има реаленъ бюджетъ общината.

Да се вземе мѣрки за набавяне фуражъ на добитъка, за да не стане нужда при гладъ на сѫщия да се принуди стопанина му да изразходва семената си.

Нуждитѣ на селата сѫ много и отъ различенъ видъ. Говорили сме и другъ пѫть върху тѣхъ, говориме и сега и ще има още много да се говори, обаче нищо не може повече да се направи поради това, че нѣматъ повече приходи, обаче има голѣма нужда отъ вода въ с. Злокучане и въ с. Шипочанъ, създадохме училище, ще се помѫчиме да намѣриме срѣдства и за една чешма поне предъ училището, сѫщо и въ Ново-село. Понеже и тритѣ села иматъ борови гори, достатъчно би могло отъ тѣхъ да се вематъ срѣдствата.

Предвиденитѣ земедѣлски машини сѫ отъ голѣма нужда и непременно да се вематъ и раздадатъ.

Предвидената сума за подобрение на говеждия пазаръ ми се вижда малка, азъ отдавамъ голѣмо значение на този пазаръ и моля, ако намѣрите за умѣстно да поискаме отъ Министерството на земедѣлието, да се съгласи да ни разреши още единъ день къмъ панаира, като го раздѣлиме на пролѣтенъ панаиръ 3 дена и 3 дена есенненъ панаиръ. Въ пролѣтния панаиръ освенъ всичко друго добре ще бѫде да е застѫпено свиневъдството понеже свинетѣ за угояване се купуватъ точно по това време, а такива отъ нашия край не сѫ достатъчни и особенно гражданитѣ сѫ принудени да отиватъ да ги търсятъ по разни начини и често отъ заразени мѣста, поради което се причиняватъ голѣми разходи и загуби Сѫщо е отъ полза за всичкия добитъкъ на два пѫти въ годината да има тъй да се каже своя търговски балансъ.

Нашето население за дълго нѣма да свикне по 5 дни да стои на панаира, а по за 3 дни на два пѫти ще му бѫде по-удобно и ще става отличенъ панаиръ.

Господинъ кмете и господа съветници, изложеното до тукъ смѣтамъ за много-умѣстно и моля още идната пролѣть да се приложи, като се избере и най-удобната дата.

Идеята за създаване на складъ за горивни материали намирамъ за умѣстна. Още презъ лѣтото съ общински, пъкъ и съ частни превози общината да достави каменни вѫглища отъ кѫдето намѣри за най-износно за нуждитѣ на населението, и така сѫщо презъ лѣтото да се отсича и превозва рано есенния клекъ отъ планинитѣ, докато не сѫ паднали снѣгове. Ний не сме на желѣзопѫтенъ вѫзелъ и нѣмаме постояненъ пѫть, а нашия пѫть зависи отъ снѣговетѣ. До сега нуждата отъ топливо не чувствувахме, понеже въ снѣжнитѣ дни близкитѣ села съ шейни доставяха дърва, обаче горитѣ имъ намалеха и тѣ не сѫ вече редовни доставчици. Съ горнитѣ мѣрки ще имаме урегулирани цени и запаси за всѣки случай.

Въпросътъ за докарване чиста вода за града стои още неразрешенъ. Най-близко до насъ се взе водата, съ която се ползува и слави столицата, но даже се слави предъ чуждия свѣтъ и България. Ние на времето пропуснахме случая да се снабдиме съ нея по много известни и неизвестни причини, обаче станалитѣ грѣшки въ миналото ще трѣбва да се поправятъ и града да се снабди съ чиста вода и ако ние не уредиме този въпросъ ще трѣбва да го уредятъ онѣзи, които ще ни замѣстятъ. Но азъ смѣтамъ, че по-добре е ние да го уредиме, понеже ний го и повдигнахме.

Поддържамъ преждеговорившитѣ за назначаване на училищенъ лѣкарь Ние се скѫпиме за срѣдствата, които ще дадеме за заплатата на единъ лѣкарь но по невидимъ пѫть отъ джобоветѣ на населението излизатъ много голѣми суми и загуби по разни болести, които безъ да се забележатъ и желае се занасятъ въ училището отъ децата на заболели семейства.

Ако е възможно и съобразно съ законитѣ и понеже имаме отдѣлно стопанско предприятие „аптека" общината да откупи аптеката на Бенционъ и основе като свой клонъ.

Намирамъ за крайно нуждно постройката на единъ модеренъ клозетъ въ долния площадъ на чаршията, надъ сѫщия каналъ на водата отъ банята ако не може да бѫде изцѣло въ земята, може да бѫде наполовина надъ земята. Съ това нѣма да се напакости никому, а ще се улесни населението и ще се премахне една странна за времето и сериозно опасна навичка да се ходи по нужда на неопр дѣлени мѣста изъ цѣлата чаршия Нуждата е особенно чувствителна въ пазарни дни отъ външни лица, които не знаятъ кѫде има отходни мѣста и сѫ принудени да замърсяватъ навсѣкѫде.

Доклада на господинъ кмета изслушахъ съ внимание, но поради голѣмия му обемъ всичко не можахъ да запомня. При отдѣлнитѣ параграфи повторно ще ни поясни.

Разбрахъ, че той се е ржководилъ отъ нуждитѣ на населението и ни представя на разглеждане бюджетъ както и въ миналото съ творчество и съ огледъ да бѫде реаленъ, който удобрявамъ и ще гласувамъ на първо четене

Желая здраве и животъ на постоянното присѫтствие и на общинския съветъ и училищно настоятелство и миръ въ страната, за да може да положимъ усилия за провеждане изпълнението на бюджета и до година, когато ще гласуваме последния на нашия мандатъ бюджетъ, като излѣземъ отъ тукъ спокойно и съ мисъльта, че не сме бездействували и че сме допринесли съ нашитѣ разбирания на населението.

Д-ръ Ат. Перниклиевъ: Въ обширното изложение на господинъ кмета, съ удоволствие чухме за правилнитѣ разбирания, които има нашата общинска управа по най-важнитѣ и актуелни въпроси на сегашното време. Въ това изложение проличава сериозното отношение което общинската управа има къмъ всички социални, благоустройствени, културно-просвѣтни и здравни проблеми, на които се дава съобразно съ възможноститѣ и едно правилно разрешение. Драго ми бѣше да чуя, че въ това изложение се отрежда достатъчно внимание и на народното здравеопазване и друго яче не може да бѫде, особено въ времена като днешнитѣ, когато вниманието ни къмъ всички условия, които биха разстроили обществото по какъвто и да е начинъ, трѣбва да сѫ удвоени — естествено е тогава бдителността ни къмъ здравето на гражданитѣ да бѫде особенно подчертана.

Азъ има да правя само нѣколко малки забележки върху здравната часть на бюджета, който сега разглеждаме

Да се каже, че малко е направено отъ страна на общината за здравната служба въ града ни ще бѫде несъвмѣстно, обаче добре е следъ като смѣтаме, че много сме постигнали, да виждаме, че има още много да се прави.

Както Ви е известно, къмъ обикновения, досегашенъ кржгъ на работа за здравната служба, ние включихме и два нови института —здравно-съвещателна станция за майки и деца и родилния домъ. Грамадното значение на тия институти е толкова ясно за всички, че нѣма нужда да го подчертавамъ и предъ просвѣтенитѣ общински съветници, които сигурно иматъ правилна преценка за тѣхъ. Ще спомена само, че за една година въ нашия родиленъ домъ се дава животъ на повече отъ сто нови самоковски граждани и то при условия далечъ по-добри отъ бедната и опасна за здравето на майката и детето домашна обстановка Тия майки, които сѫ имали случай да ползуватъ грижитѣ на родилния домъ, сѫ почувствували неизмѣримитѣ услуги, които този институтъ носи на самоковската майка и на най-новитѣ граждани на Самоковъ. Това първо и важно училище за новата майка гарантира и връзката между родилката и втората школа за нея и детето —здравно-съвещателната станция, която пъкъ е въ непрекъсната и полезна връзка съ компетентния лѣкарь и добрата майка, кѫдето безплатно всѣка самоковска гражданка провѣрява тѣлесното и душевно здраве на своята рожба и кѫдето получава правилно и целесъобразни напѫтствия, за доброто гледане на децата.

Особенноститѣ времена, които живѣеме и свързанитѣ съ тѣхъ грамадни раздвижвания на хора отъ едно мѣсто на друго, способствуватъ и за неимовѣрно бързото пренасяне и разпространение на възможнитѣ инфекциозни заболявания, които много често довеждатъ до страшна дезорганизация въ редоветѣ на найценнитѣ и важни за момента групи отъ обществото. Това налага, безусловно, здравния контролъ надъ най податливата къмъ заболяване учил. възрасть, да бѫде непрекъснатъ и задълбоченъ. Това обстоятелство многократно се изтъкна и отъ най-високитѣ и отговорни мѣста на държавното управление. Този неотклоненъ контролъ ни се наложи и презъ изтеклата година и само ние,които бѣхме задължени да го организираме, безъ да имаме специаленъ лѣкарь за това може да Ви кажеме съ какви голѣми трудности трѣбваше да се справяме и съ колко много пропуски трѣбваше да се съгласяваме, които слава Богу, че не излѣзоха такива пагубни, както можеше да бѫдатъ.

Други неудобства, които иматъ здравнитѣ органи при борбата съ заразнитѣ болести сѫ и тия, че нѣма съ какво да се транспортиратъ болнитѣ и дрехитѣ имъ отъ дома до болницата или дезинфекционната станция и това, че обикновенно не се предвиждатъ суми въ бюджетитѣ за издръжка семействата на беднитѣ карантинирани болни.

Тия констатации ми даватъ основание да подчертая, че общинската санитарна служба има още и то доста и важни незадоволени нужди.

ването и складирането на вѫглищата.

7. Да се поправи изъ основи пѫтя отъ мината до с. Доспей съвмѣстно съ, общината, респективно държавата (горскитѣ власти, окол. инженеръ и пр.)

8. Техническия ржководитель, респ. техникътъ на мината, да съобщава два пѫти месечно, на 5-то и 20-то число на месеца, въ Дирекцията за природни богатства (Соф. районенъ инженеръ) за по-главнитѣ работи презъ полумесечието, въ връзка съ максималното производство — брой работници, изработени надници; производство и пласментъ въ тона; депозитъ вѫглища, подпоренъ и взривенъ материалъ и карбидъ въ края на полумесечието, напредъкъ на галериитѣ за всѣка по отдѣлно въ метри; сондажи, колко метра и какъвъ резултатъ; колко тона вѫглища неизпълнени поржчки има мината въ края на полумесечието.

9. За всички срещнати спѫнки ни уведомете веднага, за да направимъ постѫпки предъ Дирекцията на гражданската мобилизация.

10. Техническиятъ ржководитель да представи най-кѫсно до 25 януарий т. г. въ Дирекцията проекто-планъ за работитѣ презъ 1942 год., придруженъ отъ съответно изложение, отъ което да се вижда въ подробности проектиранитѣ работи за постигане на максимално производство.

11. За неизпълнение на горнитѣ предписания ще се налагатъ глоби, а за нарушение на Закона за гражданската мобилизация — ще се прилагатъ предвиденитѣ въ сѫщия наказания.

Като крайна мѣрка, ще се приложи чл. 46 отъ Закона за минитѣ.

Директоръ инж. Д. Мариновъ
Нач. на отд. А. Димитровъ"

СКРЪБНА ВЕСТЬ

Съ препълнени отъ скръбь сърдца, известяваме на роднини, приятели и познати, че обичнятъ ни татко и дѣдо

КОСТА К. КИТОВЪ

(на 66 години)

на 15 януарий т. г., 4 часа следъ обѣдъ, предаде Богу духъ.

Богъ да го прости!

Погребението се извърши на 16 т. м., петъкъ, 3 часа следъ обѣдъ.

Гр. Самоковъ, 16 януарий 1942 год. **Отъ опечаленитѣ**

СКРЪБНА ВЕСТЬ

Самоковското градско общинско управление съобшава съ прискърбие, че бившиятъ кметъ на гр. Самоковъ

КОСТА К. КИТОВЪ

скоропостижно почина на 15 януарий 1942 год въ 3 часа следъ обѣдъ.

Миръ на праха му!

Гр. Самоковъ, 16 януарий 1942 год. **Отъ общината**

Нека ми бѫде позволено да изтъкна предъ Васъ, че ние сме извършили до сега грубата, безусловно и най-важната крачка, като сме създали нѣкои отъ институтитѣ за които Ви споменахъ — сега предстои тѣхното уреждане. Ще Ви кажа, че въ родилния домъ, който има хубави помѣщения, добра родилна стая и стаи за родилкитѣ и бебетата, нѣма почти никакви инструменти, а тия които има сж стари и похабени и често пѫти взети отъ амбулаторията. Много пѫти става нужда, за да се проведе правилно раждането да се прибѣгва до вземане инструменти отъ другаде. Тия празднини въ здравното обслужване съ малко срѣдства могатъ и трѣбва да бѫдатъ запълнени. Хубавъ и ценен е родилния домъ, но той трѣбва да стане изисканъ въ всѣко отношение — налага се да се набавятъ още детски креватчета, носилки, чаршафи, одеала, халати и пелени. За здравно-съвещателната станция трѣбва още малко пособия и инструменти, за нея трѣбва да има кредитъ и за набавяне млѣко, което да се раздава на беднитѣ кърмачета.

Що се отнася до организиране на училищната здравна служба азъ пакъ дебело подчертавамъ необходимостьта отъ специаленъ училищенъ лѣкарь, на който ще се възложи работата въ родилния домъ, здравната станция и въ основнитѣ училища въ града и селата къмъ него. Липсата на лѣкари, особено сега е остра, но като се има предвидъ близостьта на града ни до София, и възможноститѣ за гражданско мобилизиране на лѣкари, може да се надѣваме да намѣриме и привлѣчемъ нѣкой младъ и енергиченъ лѣкарь, на когото да се възложи тази отъ особенно значение длъжность, съ която ще се оформи една целостна общинска служба, каквато трѣбва да бѫде самоковската.

Съ малко срѣдства ще може да се ликвидира и съ неудобство да се наематъ случайно превозни срѣдства за пренасяне на заразни болести, за да се избѣгне още една възможность за тѣхното разсейване, като се набави за тази цель специална закрита кола, па макаръ тя да бѫде и обикновенна каруца специално приспособена за това. За навременното обхождане на болнитѣ по домоветѣ, трѣбва здравнитѣ органи да имать на разположение и каквото и да е превозно срѣдство, па нека то да бѫде и едно обикновенно колело. Има и още много макаръ и дребни нужди, които чакатъ своето задоволяване но моята цель е да искамъ да изразиме въ бюджета не това, което трѣбва, а онова, което може и трѣбва.

Изобщо взето, предложеният бюджето-проектъ за 1942 г. е явно творчески, добре обмисленъ и съобразенъ съ реалнитѣ нужди и възможности, трѣбва единодушно да приемемъ, като разбира се, си запазимъ правото на съответни малки измѣнения, които при подробно разглеждане на неговитѣ отдѣли ще имаме възможность да направиме.

(Следва)

Ново! Новооткритата бирария Ново!

„ПОБЕДА“

(бивша „Фаръ“) сервира най-хубави напитки съ богатъ изборъ мезета.

Съдържатель **Георги Д. Кросневъ**

НОВИНИ И СЪОБЩЕНИЯ

Образцова самоковска полиция

На Коледа, когато гоститѣ ни, които не бѣха стояли повече отъ половинъ часъ, си тръгнаха, забелязахме, че галошитѣ имъ сж откраднати. Веднага отидохме да съобщимъ въ околийското управление, а тамъ вече бѣше заловенъ крадеца (циганче) и галошитѣ запазени.

Йончевъ — Крискарецъ

Самоковско градско общ. управление

ОБЯЗЛЕНИЕ № 209

На 16-ия день следъ обнародване настоещото въ в. „Само-ковъ“, въ канцеларията на общината, отъ 9 до 11 ч. преди обѣдъ ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за продажбата на 17-та група дървенъ материалъ, състояща се отъ 22·04 куб. м., III-то качество, етатъ 1941/1942 стоп. година, при първоначална цена 300 лева и производствени разноски 229 лева. Залогъ за участие въ търга 5 на сто, пресмѣтнато върху стойностьта, производственитѣ и фондовитѣ върхнини. Законътъ за Б. о. п. е задължителенъ. Поемнитѣ условия се намиратъ въ общината.

Гр. Самоковъ, 12.I 1942 г.

Отъ общината

СКРЪБНА ВЕСТЬ

Самоковската популярна банка известява съ прискърбие на всички свои членове за смъртьта на члена-основатель и ПРЪВЪ ПРЕДСЕДАТЕЛЬ на управителния й съветъ

КОСТА К. КИТОВЪ

(на 66 години)

Покойниятъ бѣ олицетворение на кооперативна дисциплина и моралъ. Подъ неговото мждро ржководство, банката закрепна и спечели най ценния капиталъ — общественото довѣрие, чрезъ което се издигна до положението на най-мощния кредитенъ институтъ въ нашия градъ. Съ неговата смъртъ банката и нашата общественость губятъ единъ отъ първитѣ идеалози и строители на кооперативното дѣло въ Самоковъ.

Богъ да прости отличниятъ кооператоръ, прекрасниятъ човѣкъ и незамѣнимиятъ баща ....

Гр. Самоковъ, 16 януарий 1942 год.

Отъ Популярната банка

СКРЪБНА ВЕСТЬ

Самоковското женско благотворително и образователно д-во „Зора“, съ скръбь съобщава за смъртьта на заслужилия дружественъ деецъ

КОСТА К. КИТОВЪ

(на 66 години)

почетенъ членъ на дружеството, дългогодишенъ членъ на контролната комисия и строителния комитетъ.

Поклонъ предъ пеметьта му!

Гр. Самоковъ, 16 януарий 1942 год. **Отъ д-во „Зора“**

СКРЪБНА ВЕСТЬ

Потрѣбителната кооперация „Обединение“ въ гр. Самоковъ съ прискърбие известява, че члена-основатель на кооперацията

КОСТА К. КИТОВЪ

почина на 15 т м, 4 часа следъ обѣдъ.

Гр. Самоковъ, 16 януарий 1942 год.

Отъ потрѣбителната кооп. „Обединение“

Самоковското читалище-паметникъ „Отецъ Паисий“ съ прискърбие известява за смъртьта на своя почетенъ членъ

КОСТА К. КИТОВЪ

починалъ на 15 т. м, 4 часа следъ обѣдъ.

Миръ на праха му!

Гр. Самоковъ, 16 януарий 1942 год.

Отъ читалището

СКРЪБНА ВЕСТЬ

На 15 т. м. несчаквано се раздѣли отъ свидни чада

КОСТА К. КИТОВЪ

роденъ 1876 год. — гр. Самоковъ

Неговиятъ животъ бѣ примѣръ на честность, трудъ и постоянство.

Спи спокойно вѣчния си сънь! Богъ да те прости!

Гр. Самоковъ, 16 януарий 1942 год.

Отъ книжаритѣ въ гр. Самоковъ

БЛАГОДАРНОСТЬ

Ние, децата на починалия

Коста К. Китовъ,

изказваме сърдечна благодарность на г. Д-ръ Исаковъ, който положи свръхъ усилия, за да спаси живота на любимия ни баща. Заедно съ насъ бѣше и той надъ болния, облекчаваше болката му и вдъхваше вѣра въ угрешния по спокоенъ день.

Благодариме сжщо на Негово Високо Благоговѣйство, архиерейския намѣстникъ, икономъ Ангель п. Димитровъ, за утешителното слово, което стопли малко сърдцата ни; на всички дружества и организации, за издадените некролози; на всички, които изказаха съболезнованията си устно и писмено.

Благодаримъ отъ все сърдце на всички, които придружиха покойнията ни баща до вѣчното му жилище и се помолиха Богъ да го прости.

Отъ опечаленитѣ

Самоковското женско благотворително и образователно д-во „Зора“, обявява, че при девическото практическо занаятчийско у-ще „Зора“ има вакантно мѣсто за учителка. Заявления до председателката на д-вото.

ПРЕДСТОЯЩЪ КОНЦЕРТЪ

Музикалното дружество „Рилска пѣсень" урежда на 24 т. м. **голѣмъ концертъ на виолониста Добринъ Петковъ.**

Като се знае, че Добринъ Петковъ е концертиралъ въ странство и навредъ въ нашата страна съ огроменъ успѣхъ, очаква се концертътъ му да бъде истинско музикално събитие за Самоковъ. Въ програмата сж застжпени Бахъ, Чайковски, Паганини, Шопенъ, Брамсъ и Владигеровъ.

По-долу даваме извадки отъ рецензии и критики за неговото голѣмо изкуство, както и кратки биографични бележки за сжщия:

„Едно отъ най-даровититѣ деца на нашитѣ дни е малкиятъ Добринъ Петковъ. Той е пълнокръвна цигуларска натура — едно многостранно музикално дарование.

Петко Стайновъ, композиторъ.
Председатель на Пѣвческия съюзъ.
Предс. на Бълг. Музик. федерация".

—

„Добринъ Петковъ е най-благонадеждния български младъ цигуларь, понеже неговиятъ изключителенъ цигуларски талантъ е придруженъ съ извънредна и истинска музикалность.

Проф. Панчо Владигеровъ
отъ Държ. Муз. Академия."

КРАТКА БИОГРАФИЯ

Добринъ Петковъ отъ 5 годишна възрасть е започналъ да учи цигулка въ Музикалната студия на своя баща Хр. Петковъ.

Десеть годишенъ той дирижира публично хора на гостуващитѣ полски учителки и учители въ Варна.

Добринъ Петковъ даде първитѣ си концерти презъ 1933 г. Макаръ само 9 годишенъ той получи надъ 40 възторжени критики въ пресата, отбелязващи неговия необикновенъ музикаленъ и цигуларски даръ.

Единадесеть годишенъ Добринъ изпълни съ блѣскавъ успѣхъ въ софийския воененъ клубъ Испанската симфония отъ Лало въ 5 части, акомпаниранъ отъ оркестра на Народната опера, подъ дириженстеото на г. Вен. Бобчевски, оперенъ дирижентъ.

Дванадесеть годишенъ е вече ангажиранъ за дирижентъ на оркестра при Детската театрална школа въ София. При гостуването на Школата въ Бѣлградъ, той дирижира спектакла, даденъ въ Народната опера съ оркестъръ съставенъ отъ членове на оперния оркестъръ при голѣми овации отъ страна на публиката и бива провъзгласенъ за почетенъ дирижентъ на Бѣлградския детски театъръ.

Презъ 1937 г. вече 13 годишенъ, Добринъ наново се явява на концертната естрада предъ Бѣлградската публика този пжть, като солистъ цигуларь, акомпаниранъ отъ професоръ Панчо Владигеровъ. Цѣлата бѣлградска и софийска преса отбелеза голѣмия успѣхъ на концерта и предрече на младия артистъ блѣскава артистична кариера.

Благодарение на тѣзи успѣхи, по настоявание на английския пълномощенъ министъръ въ София, Сиръ Бентингъ, английското правителство му отпусна стипендия за следване цигулка и дириженство въ Царския музикаленъ колежъ въ Лондонъ. За пръвъ пжть Англия дава подобна стипендия на чужденецъ.

Какво казватъ нашитѣ най-видни музиканти за Добринъ Петковъ

„Малкиятъ Добринъ Петковъ е цигуларь съ изключителни дарби: техника, тонъ и музикалность.

Арсени Лечевъ
концертмайсторъ на Нар. Опера
Подпредсед. на Държ. филхармония"

—

„У Добринъ Петковъ намираме музикалността, достигнала нивото на неоспорима музикална дарба. Той притежава безукоренъ слухъ, здраво ритмично чувство и необикновенъ усетъ за музикално фразиране.

Проф. Андрей Стояновъ
отъ Държ. Муз. Академия"

—

„Малкиятъ Добринъ Петковъ е едно изключително музикално дарование.

Венедиктъ Бобчевски
композиторъ, дирижентъ при Н. опера"

—

Една дълбока музикална натура съ вѣренъ усетъ за стилъ, съ непоколебимъ ритъмъ и склонность къмъ вдълбочаване въпрѣки тъй ранната възрасть, това сж качества, които осигуряватъ на малкия Добринъ Петковъ една блѣстяща артистична кариера.

Проф. Жени Ковачева
отъ Държ. Муз. Академия

Хлѣбътъ и картофитѣ

За европейскитѣ народи, где повече, где по-малко хлѣбътъ и картофитѣ сж основни храни, които се намиратъ въ отношение опредѣля се въ голѣма степень както отъ климата и почвата така и отъ навицитѣ на населението. Въ зависимость отъ последнитѣ пъкъ е и начина на употрѣблението на картофитѣ, които се консумиратъ, било като часть отъ ястията, било като замѣстители на хлѣба. Въ това отношение това е особено вѣрно за севернитѣ европейски народи.

Картофитѣ намиратъ все по-широко употрѣбление, както за храна на човѣка, така и за храна на животнитѣ, като голѣмъ дѣлъ отъ тѣхъ се употрѣбяватъ и въ индустрията. У насъ, гдето на картофитѣ презъ последнитѣ години се обръща по-голѣмо внимание, тѣ се явяватъ като много добри подобрители на храната, главно въ планинскитѣ райони, гдето вирѣнето на житнитѣ растения е ограничено.

Вследствие на полаганитѣ отъ Министерството на земедѣлието грижи, площьта и производството на картофитѣ у насъ се увеличиха твърде много и вече тѣ могатъ да играятъ ролята и на замѣстители на хлѣба. За това именно, по съображения отъ предвидливость и за задоволяване нуждитѣ на новоосвободенитѣ земи отъ зърнени храни, у насъ се наложи въвеждането на т. н. картофенъ день.

Изобилието на картофи у насъ презъ тази година и тѣхната хранителность обуславятъ тѣхната лека замѣстителна възможность, за да можемъ да си гарантираме прехраната до нова реколта. И градското население, което си купува хлѣбъ, и селското, което си приготовлява само такъвъ, могатъ да използуватъ широко картофитѣ, за да попълнятъ недостига отъ хлѣбъ, наложенъ ни по необходимость.

Градското население може да допълни недостигътъ отъ хлѣбъ съ картофи, които сварени, сж много вкусни негови замѣстители, а селското може да си мѣси хлѣбъ съ картофи. Така не само ще се увеличи количеството му, но ще се подобри извънредно много и качеството му.

Въ случая ние желаемъ да дадемъ едно практическо указание за употрѣбата на картофитѣ въ хлѣбъ, за да може да се получи добъръ резултатъ.

Максимумътъ картофи, които се слага въ хлѣба е 50 на сто или на 10 кгр. брашно се поставя 5 кгр. картофи. Слага се още 120 — 150 грама соль, 4 — 4·5 литри вода и домашенъ квасъ.

Картофитѣ отъ вечерьта се сваряватъ и още топли се обѣлватъ, смачкватъ или пресоватъ, следъ което се оставятъ да изстинатъ. Размѣсватъ се съ 1 литъръ хладка вода, покриватъ се съ платно, за да хванатъ кора и на другата сутринь се прибавятъ къмъ брашното съ опредѣленото количество вода, соль и втасалия квасъ. Измѣсва се срѣдно меко тѣсто, оставя се да втаса като се внимава да не превтаса, разнима се на хлѣбове, които следъ ново втасяне, се пекатъ бавно при по-низка температура отъ тая при печенето на чистъ пшениченъ хлѣбъ.

Поради стеклитѣ се събития, на насъ, българитѣ, се налага да промѣнимъ временно отношението на хлѣба и картофитѣ въ храната си и това вече се възприема почти повсемѣстно. По този начинъ ние не само ще урегулираме прехраната си, но ще оползотворимъ и голѣмитѣ количества картофи отъ тазигодишната реколта.

Т. Брънековъ

ДАРИТЕЛИ

за зимната помощна акция, отзовали се на специално отправени покани

Братя Стоянъ и Димитъръ Из. Топчиски	1800
Христо Ст. Патроновъ	—
Сотиръ Хр. Ахтаподовъ	300
Петъръ Магаевъ и с-ве	—
Хахари Вас. Велинъ	350
Д-ръ Г. Икимовъ	250
Иорданъ М. Геровъ.	150
Анка О. Бояджиева	120
Михалъ Георгиевъ	100
Тют. скл. „Балканъ табакъ"	1500
„ „Австр. режия"	6000
„ Ал. и Хр. Полимирови	5000
„ Маиръ М. Леви	500
„ Ант. Чакаловъ	—
„ Д-во „София"	—
Василъ Есовъ	100
Полк. о. з. Ив. Каролевъ	—
Василъ Тошевъ	500
Георги Н. Чавдаровъ	1000
Алекс. Н Чавдаровъ	—
Василъ Хр Бързановъ	200
Фабрика „Мусала"	5000
Кръчмарско сдружение	1000
Общо търг. сдружение	500
Борисъ Хр Митрополитски	200
Никола Боневъ	250
Георги Ив. Хатовъ	—
Иванъ Явричевъ	150
Георги М. Янковъ	500
Василъ Ангеловъ	300
Тодоръ Ив. Гребенчарски	300
Д-ръ Христо Кашъмовъ	200
Павелъ Ив. Кокошковъ	200
Д-во „Експресъ"	10000
Д-во „Еди-гьолъ"	—
Д во „Мусала"	5000
Братя С. Радойкови	1000
Александъръ Гойнаровъ	—
Василъ К. Маджаровъ	500
Хаимъ Гершонъ	500
Ангелъ Кашъмовъ	200
Иванъ П. Кехайовъ	200
Георги Ив. Гюнкинъ	—
Христо Марковъ	2000
Христо Занковъ	500
Исакъ Хазанъ	500
Еремия Терасиевъ	—
Ангелъ х. Митовъ	200
Търговска банка	500
Братя Минови	400
Христо Миневъ	100
Никола п. Константиновъ	100
Петъръ Г. Сотировъ	200
Мелн. Чамурлийски и с-ие	1000
Василъ П Чобановъ	2000
Георги Чобановъ	—
Никола Гавриловъ	500
Н ци Дим. Стефкини	1000
Иванъ х. Согировъ	—
Кирилъ х. Сотировъ	—
Петъръ К. Максимовъ	—
Иванъ Кабрански	200
Петъръ О Мигашовъ	—
Петъръ В. Бързановъ	500
Христо Мумджиевъ	200
Димитъръ Ксенофонтовъ	100
Д-ръ Мих. Кокошковъ	150
Борисъ Димитрачковъ	300
Гершонъ Хаимъ и с-ве	500
Дино Полимировъ	200
Кирилъ Полимировъ	200
Катина П. Бързанова	300
Самок. популярна банка	2000
Василъ Мишовъ	200
Братя Щърбанови и 5 метра платъ	1000
Иванъ Гамаловъ	500
Фабрика за нишесте „Рила"	200
Иванъ Стаменовъ	—
Иванъ Ал. Кросневъ	—
Николай Щегрьовъ	—
Крумъ Фъртуновъ	—
Славе Бързановъ	100
Сотиръ Геринъ	—
Кирилъ Геринъ	—
Стефанъ Николовъ	—
Димитъръ Сутлиажовъ	—
Дим. П Мангалджийски	250
Георги Н Коцовъ	200
Христо Н. Коцовъ	200
Александъръ Дойковъ	1000
Павелъ Тотевъ	1000
Коста К. Китовъ	200
Никола П. Начевъ	350

Следва

ИЗГУБЕНА е квитанционна бележка № 093335 на Славе Т Тосковъ отъ гр. Самоковъ за 345 кгр. бинте, срещу 325 кгр. царевица, съ дата 29 декември 1941 год. да се счита за недействителна.

Рекламирайте въ в. „Само-ковъ!"

Печатница К. Китовъ & С-ие, Самоковъ

Директора Гр. у-ще Чамкория
ЧИТАЛИЩЕ САМОК БИБЛИОТЕКА

Год. VII САМОКОВЪ, 24 ЯНУАРИЙ 1942 ГОД. Брой 365

САМО-КОВЪ

СЕДМИЧЕНЪ ОРГАНЪ НА ОБЩИНСКОТО УПРАВЛЕНИЕ

АБОНАМЕНТЪ: за година 50 лева, 6 месеци 30 лв. Единъ брой 1 лв. ОБЯВЛЕНИЯ: вѣнчални, годежни и за панахиди по 40 лв.; отмѣняване честитки 20 лв.; на кв. см. по 50 ст.; всички други до 30 думи по 1 левъ, на дума, а съ повече отъ 30 думи — първитѣ 30 думи по 1 левъ, а останалитѣ по 50 ст. на дума

КЪМЪ СЪГРАЖДАНИТѢ НИ

Войната отпочната отъ Англия срещу Германия следъ намѣсата на Япония и С. А. Щати стана свѣтовна. Въ историята на свѣта нѣма случай при които да сж взимали участие толкова много народи и войски по суша, по море и въздуха. На едната страна сж англо-саксонцитѣ и тѣхнитѣ подчинени — народи борящи се за запазване на заграбенитѣ презъ течение 3 — 4 вѣка земи и богатства. На другата страна сж беднитѣ, но жизнени народи: германци, италианци, японци и тѣхнитѣ приятелски такива

На страната на жизненитѣ и бедни народи се наредихме и ний. Борбата е въ свойя най-широкъ размахъ и налага отъ страна на всички ни да вложимъ сили, духъ и срѣдства за нейния победоносенъ край.

Щастливата звезда на българитѣ се издига високо на нашето свободно и хубаво небе. Въ това велико, щастливо и усилно за насъ време, повелителенъ дългъ се налага на всички ни, безъ разлика на полъ и възрасть — да допринесемъ кой съ каквото може за благополучния край за насъ на борбата — пълната победа надъ общия непритель.

Нашитѣ съюзници днесъ отстоязатъ на бойнитѣ линии справедливитѣ каузи на Нова Европа отъ леденитѣ степи на Финландия и Русия до пѣсъчнитѣ пустини на гореща Африка.

Нашитѣ войници бдятъ въ тази тежка зима по всички граници на Велика България.

Свещенъ човѣшки, граждански и народенъ дългъ е да стоплимъ тѣхнитѣ сърдца и души, като имъ укажемъ съ една отъ сърдце дадена помощь нашето внимание и чувство къмъ тѣхъ

Нека всички войници почувствуватъ въ тѣзи дни, че нашитѣ мисли, че нашата любовь, че нашия животъ сж неразривно свързани съ тѣхнитѣ, че общо всички ний мислимъ, творимъ и милѣемъ за величието, щастието и благоденствието на цѣлокупния нашъ народъ, за великото наше отечество.

Съ тѣзи мисли и чувства, ние приканяваме всички граждански и граждани да отдѣлятъ отъ сърдце — пари, топло облекло и други дарения, които събрани въ общината на Самоковъ — ще бждатъ подѣлени на две равни части и изпратени на нашитѣ и германскитѣ войници.

ИЗЪ ЖИВОТА НА ОБЩИНАТА

фондъ за стоп. експлоатация на общин. и уч. гори

Въ заседанието си отъ 17 януарий т. г. общинския съветъ е взелъ решение да се отсѣче 1000 кубически метри дървенъ строителенъ материалъ отъ общинскитѣ гори, като извънреденъ етатъ. Съ сумитѣ, които ще се получатъ отъ продажбата на дървения материалъ ще се образува при общината фондъ за стопанска експлоатация на общинскитѣ и училищни гори, направа и поправка на горски пѫтища и направа на жилища за горскитѣ работници. Фондътъ ще има отдѣленъ бюджетъ независимъ отъ общин. бюджетъ.

Съ това си решение общинския съветъ слага здрава основа на стопанската експлоатация на общинскитѣ гори, които сж източници на голѣми материални блага Освенъ това, чрезъ фонда ще се усигури едно редовно и навременно изплащане надницитѣ на горскитѣ работници, ще може да се пристѫпи къмъ планово прокарване на удобни горски пѫтища и поддържане на вече създаденитѣ и най-важното ще се построятъ жилища въ разни части на общинскитѣ гори за горскитѣ работници и горската стража.

Извънредниятъ етатъ отъ 1000 кубически метра за образуване фондъ за стопанска експлоатация нѣма да се приспада за въ бждеще отъ редовнитѣ етати.

Заемъ за постройка модерна кланица

Въ сѫщото заседание общин[redacted] единодушие е [redacted] сключи отъ самоковската популярна банка заемъ отъ два милиона лева за постройка на модерна кланица. Заемътъ ще се сключи за срокъ отъ 10 години съ годишна лихва 8 на сто и ще се гарантира съ постѫпленията на общинския фондъ „кланица". Въ случая общината вмѣсто да чака да се събератъ достатъчно суми въ фонда, съ която да започне строежа на кланицата, сключва заемъ съ който ще започне веднага строежа, а заема ще погасява съ постѫпленията въ фонда. Съ това се избързва строежа на кланицата съ нѣколко години.

Разисквания по бюджето-проекта на Самоковската община за 1942 г.

(Продължение отъ бр. 364)

Атанасъ Германски: г-да съветници, доклада на кмета го чухме. Трѣбва да знаете, че кмета ни учеди, че данъчнитѣ тяжести на гражданството оставатъ сѫщитѣ. Беднитѣ граждани сж щастливи, че общината е богата.

Най-доходното перо е отъ горитѣ, около 7 — 8 милиона лева, а за въ бждеще ще се получава още повече.

Другото перо е отъ електрическия токъ, който черпимъ безплатно, които пера облекчаватъ положението на общината и ще може да се твори.

Въ доклада не чухъ за водоснабдяването на града, което е отъ голѣмо значение.

По въпроса за отоплението ще следва да се направи пѫтя за клека, понеже етата е малъкъ и се налага отопляване съ каменни въглища. Ще трѣбва да се вематъ мѣрки за по-рационално експлоатиране на мината въ с. Доспей.

Ние развиваме нашия градъ въ курортно отношение, но на „Рида" все още нѣщо трѣбва да се направи като павилионъ, изкарване вода и клозетъ.

По въпроса за освѣтляване на с. Шипочанъ не е споменато нищо, трѣбва и този въпросъ да се проучи.

Пашата на едрия добитъкъ да бѫде строго опредѣлена и отдѣлена отъ тази на дребния и да не се даватъ нови земи за разораване.

Въпросътъ за училищенъ лѣкарь — това не значи, че трѣбва да фигурира по бюджета, но трѣбва службата да се изпълнява добре.

Кметътъ съ голѣма вещина изготвя и реализира бюджетитѣ и съ охота ще гласуваме бюджета, съ евентуалнитѣ измѣнения, които ще следва да направимъ.

Христо Ил. Главевъ: г-да съветници, експлоатацията на шипочанската общинска гора се извършва по стария стопански планъ, ето защо налага се ново измѣрване и изготвяне на новъ стопански планъ и по този начинъ годишния етатъ ще се удвои. Доходитѣ отъ добития материалъ да се употрѣбяватъ за нуждитѣ на селото.

Предлагамъ сѫщо доходитѣ отъ откупи отъ врем. трудова повинность да се разходватъ за поправка на единствената улица въ селото, която е доста изровена.

Понеже нѣма други желаещи да се изкажатъ по предложение на кмета, общинския съветъ съ пълно единодушие прие по принципъ на първо четене бюджето-проекта на общината за 1942 г.

Аптеката на Бенционъ става общинска

По решение на общинската засилена управа, Дирекцията на народното здраве е възложила вакантната концесионна аптека въ гр. Самоковъ, до сега принадлежаща на Бенционовъ, върху Самоковската община. Тя е вече приета съ всичкото си имущество отъ общината и почва да функционира като втора общинска аптека къмъ стопанското предприятие „Аптека". За изплащане на придобитото аптечно имущество общината ще сключи заемъ отъ Българската земед. и коопер. банка.

ОТПУСНАТИ ХРАНИ ЗА ЗИМНОТО ИЗХРАНВАНЕ НА ДОБИТЪКА

Съгласно 45-то постановление на Министерския съветъ, отпуснати сж 19.000 кгр. фий на зърно и 12,000 кгр. слънчогледово кюспе за зимното изхранване овцетѣ на скотовъдцитѣ отъ Самоковска община Раздаването на хранитѣ ще стане отъ специално натоварена за целья комисия.

Стопанитѣ предварително заплащатъ отпуснатитѣ имъ фуражи или се кредитиратъ отъ мѣстната кредитна кооперация, като последната ще получи кредитъ отъ Бълг. з. кооп. банка.

Хранитѣ се отпускатъ отъ Дирекция храноизнось по цена равна на покупнитѣ, увеличени съ превознитѣ разноски до желѣз. гара кждето ще се получатъ.

Раздаване помощи отъ инспекцията на труда

На 14, 15 и 16 януарий Инспекцията на труда подпомогната отъ службата обществени осигуровки при самоковската община пристѫпи къмъ раздаване на помощитѣ презъ мъртвия сезонъ на тютюноработницитѣ и общитѣ работници отъ градъ Самоковъ. Раздадоха се 310.000 лева помощи за м. декемврий на тютюноработницитѣ и 20,000 лева за сѫщия месецъ на общитѣ работници. Къмъ края на месеца ще бждатъ раздадени помощитѣ за м. януарий.

ЕДНА СКРОМНА ГОДИШНИНА

По случай 10 години отъ основаването на ски-клуба

Младежьта винаги е била изразитель на творчески инициативи и прояви. И това е именно, което радва и вдъхва надежди за едно по-красиво бъдеще. Идеализмътъ на младитѣ е билъ винаги последванъ отъ плодъ и резултати, които поне отчасти сж удовлетворявали много жизнени сили, вложени за създаване обществени ценности, които оставатъ скжпи паметници въ историята на културния прогресъ на единъ народъ. Защото единъ е принципътъ, който импулсира младежьта като символъ на човѣшкия възходъ—да твори!

И така преди 10 години група самоковски младежи, изпълнени отъ чара на бѣлия спортъ, положиха основитѣ на мѣстния ски клубъ „Рилски скиоръ". Наистина хубаво и похвално дѣло. Въ настоящия ни животъ, въ който апатията, елементи на обществена поквара и консервативни предразсъдаци преобладаватъ, дѣлото на младитѣ скиори, пропито съ кристаленъ идеализъмъ, издига тѣхниятъ мораленъ престижъ на завидна висота.

Десеть години животъ!

Десеть години борба!

Противъ безразличието и баналното всѣкидневие, за нови, свѣтли простори на творчески възможности. Трѣбва ли да споменемъ за безпредѣлната любовь откърмена въ сърдцата на тия млади скиори отъ тѣхната скжпа Рила — вдъхновителка на едно ценно за младежьта начинание? Трѣбва, защото тази любовь къмъ планината прелива въ душитѣ имъ копнежъ и здравъ смисъль за животъ, обогатява тѣхния вжтрешенъ миръ, като вдъхва въ сърдцата имъ благороднитѣ планински принципи и добродетели. Такива бѣха идеитѣ на оная група ентусиазирани младежи, които и сега оставатъ като скжпъ блѣнъ — десеть години следъ основаването на клуба. И на тази годишнина, нека си обещаемъ и за напредъ да работиме съ сжщия ентусиазъмъ, добра воля и желание за преуспѣването на прекракрасния ски спортъ въ нашия роденъ край.

Чрезъ ски-спорта за България!

Г. Д. Генчевъ,
учитель по тѣл. възпитание

НОВИНИ И СЪОБЩЕНИЯ

ПОМОЩНА АКЦИЯ

ЗА БЪЛГ. И ГЕРМАНСКИ ВОЙНИЦИ

Въ града ни е образуванъ околийски комитетъ за събиране на пари и вещи за българскитѣ и германски войници. Въ комитета влизатъ: гръц. намѣстникъ, народния представитель, началникъ гарнизона, окол. управитель, кмета на града, кметоветѣ на селскитѣ общини, председателитѣ на: запаснитѣ подофицери, на бойцитѣ отъ фронта, общото търговско сдружение, на занаятчийгѣ, на работницитѣ и на д-во „Зора", Г. Михайловъ - генералъ о. з. и директора на гимназията.

Акцията ще се проведе отъ 26 януарий до 6 февруарий т. г. включително. Специално натоварени комисии ще посетятъ гражданитѣ за събиране на доброволнитѣ дарове въ пари и топли зимни вещи. На по-заможнитѣ граждани ще бъдатъ отправени писма — покана за внасяне паричния си даръ направо въ общината. Ще се изнесатъ нѣколко специални кино-представления, постжпленията отъ които ще се дадатъ въ приходъ на акцията. Презъ време провеждане на акцията ще се събира допълнителна такса отъ 2 лева върху входнитѣ билети на кинопредставленията въ читалището-паметникъ „От. Паисий". Дружеството на студентитѣ ще изнесе въ салонитѣ на Столарското училище на 29 януарий голѣма танцова забава, постжплението отъ която ще се внесе въ приходъ на акцията. Въ всички села на Самоковска околия ще се проведе акцията отъ специално натоварени комитети.

Нека бъдемъ сигурни, че самоковското гражданство и населението отъ околията щедро ще подкрепи акцията, понеже чрезъ нея ще се притечемъ въ помощь и услуга на своитѣ бащи, братя и синове, които бдятъ презъ голѣмитѣ зимни студове по границитѣ на обединена и велика България.

КООП. КОН[redacted]

Самоковскиятъ клонъ отъ Б. земед. кооп. банка урежда въ помѣщението на банката на 1 февруарий т. г., 9 ч. пр. обѣдъ кооперативна конференция, на която ще участвуватъ ржководителитѣ (управителни и контролни съвети, директоритѣ, счетоводителитѣ, касиеръ-дѣловодителитѣ и други желаещи кооператори на селскитѣ и градски кооперативи при дневенъ редъ:

I. Изложение за състоянието на банковия районъ въ кооперативно отношение: а) статистически данни за числото, вида, актива и пасива на кооперативитѣ; б) дейностьта имъ презъ 1941 г.; в) постижения и нетжзи; г) засилване кредитната служба въ земедѣлскитѣ кредитни кооперации; д) насока за правилното организиране и бъдещата дейность на отдѣлнитѣ видове кооперативи. Отъ директора на Б. з. к. банка, самоковски клонъ.

II. а) Засилване и разширяване стопанската работа въ селско-стопанскитѣ кооперативи въ областьта на общитѣ доставки, преработки, продажби и др.; б) съставяне планъ за системна работа презъ 1942 г. за повдигане дохода отъ единица работна площь и увеличаване общата доходность на отдѣлнитѣ земедѣлско скотовъдни стопанства въ самоковско.

Референчикъ самоковския ок. агрономъ.

III. Кратъкъ докладъ отъ всѣки касиеръ-дѣловодитель върху: 1. Стопанското положение на селото: а) главни отрасли; б) доходи презъ 1941 г.; в) странични доходи; г) турено ли е начало на нови отрасли и доходи. 2. Какви частни и колективни стопански инициативи сж набелезани или се набелезватъ за увеличение дохода на стопанитѣ 3) Нуждитѣ на населението. 4 Какви мѣрки е взелъ и взема управителния съветъ на кооперацията за подобрение положението на кооперацията и уреждане на портфейла.

IV. 1. Даване необходимитѣ пояснения и наставления по всички въпроси въ връзка съ кредитирането, насочването и контролирането на кооперативни сдружения. 2. Даване наставления на служебния персоналъ при кооперациитѣ, относно правилното попълване на бланкитѣ — отчети за 1941 г., свикването на редовнитѣ общи годишни събрания въ случай, че бъде разрешено тѣхното свикване — и своевременно изработване на книжата, които трѣбва да се представятъ въ банката и другитѣ учреждения.

Отъ инспекторътъ по кооперациитѣ при Б. з. к. банка, самоковски клонъ.

БЛАГОРОДНА ИНИЦИАТИВА

НА КОМИТЕТА „ТРУДЪ И РАДОСТЬ" ВЪ САМОКОВЪ

Комитетътъ ни, чрезъ секретаритѣ на стопанскитѣ организации: на занаятчийската Коста Дашинъ и на работническата Стефанъ х. Стефановъ, събра дарения отъ долуписанитѣ учреждения, предприятия и частни лица, а именно:

Фабрика „Мусала"	2000
„ „Бъдещность" 6 метра платъ	
Братя Дим. Стефкини	500
Популярна банка	1000
Търговска банка	100
Самоковска община	2000
„Балканъ-табакъ"	500
Хр. и Ал. Полимирови	1000
Гершонъ Хаимъ	200
Яко Авр. Леви	50
Д-во „Червенъ кръстъ"	100
Борисъ Митрополитски	100
Братя Ив. Топчиски	100
Иванъ М. Гамаловъ	500
Петъръ В. Бързановъ	100
Петъръ Миташовъ	100
Д-во „Български експресъ"	500
Еремия Терасиевъ	250
Икономъ А. Димитровъ	50
Тют. складъ „София"	500
Антимъ Ив. Чакаловъ	500
Тодоръ Иордановъ	30
Дирекция на професиитѣ	1000
Събрано всичко	11680

За 10,000 лв отъ събраната сума, комитетътъ уреди коледна елха въ голѣмия салонъ на читалището „Отецъ Паисий" съ забава за децата на родители отъ стопанскитѣ съсловия като купи и приготви 400 пакети съ сладкиши за толкова деца. Коледната елха не се състоя поради забрана отъ санитарнитѣ власти, причинена отъ епидемия, а пакетчетата съ подаръцитѣ—сладкиши се раздадоха на децата, предимно работнически. На крайно беднитѣ се раздадоха и останалитѣ отъ миналогодишната елха следнитѣ вещи: 13 панталонки, 16 по 1 метъръ басмички за роклички, 33 чифта разни чорапки, 18 фланелки, 30 шапки, кърпички и др.

Комитетътъ сърдечно благодари отъ името на зарадванитѣ деца, родителитѣ имъ и отъ свое име на поменатитѣ дарители съ пожелание за здраве и благополучие, за да бъдатъ пакъ полезни за подобни благородни и хуманни инициативи

Г-ЦА ВЕЛИКА БЛ. МАСЛАРСКА
и
Г-НЪ ЛЮБОМИРЪ М. ДЮЛГЕРОВЪ

ще се вѣнчаятъ въ недѣля, 25 януарий, 11 ч. преди обѣдъ въ Митрополитската църква — Самоковъ.

Поздравленията ще се приематъ въ църквата.

Настоящето замѣня пропуснати покани.

Самоковъ Самоковъ

Атанасъ Германски

нѣма да празднува на именния си день

БИРАРИЯ „ПОБЕДА"

СЕРВИРА ВИНАГИ ПРѢСНИ ЗАКУСКИ НА СКАРА

Раздаване новитѣ разпредѣлителни карти

Самоковското окол. комисарство по снабдяването започна раздаването на новитѣ разпредѣлителни карти за хлѣбъ и мазнини отъ м. февруарий т. г.

Раздаването става по улици. Вчера и днесъ се раздаватъ на домакинствата отъ ул Александрова, Владимирова, Искърска и Задмостна. На 26 и 27 т. м. (понедѣлникъ и вторникъ) за ул. Митрополитска, Николаева и Подридна. На 28 и 29 (срѣда и четвъртъкъ) — ул. Мариева Вениаминова, Абаджийска и Гуркова. На 30 и 31 т. м. (петъкъ и сжбота) за ул. Шишманова, Мойсеева и Циганска.

Раздаването на картитѣ ще става точно по установения редъ и то само съ лична карта на главата на домакинството или на нѣкой членъ отъ сжщото домакинство.

ПОПРАВКА. **Въ миналия брой на в. „Само-ковъ" е допусната една грѣшка. Обявено е, че д-во „Мусала" е внесло въ помощь на зимната помощна акция сумата 5000 лв. Тази сума е внесена отъ Съюза за товаренъ общ. превозъ - самоковски клонъ**

Самоковско адм. лесничейство

ОБЯЗЛЕНИЕ № 283

Съобщава се, че на 11-ия день отъ публикуването на настоящето въ в. „Само-ковъ", гр. Самоковъ (датата на публикуването не се чете) въ канцеларията на Самоковското адм. лесничейство, гр Самоковъ, отъ 15 до 17 ч. ще се произведе спазаряване за продажбата по доброволно съгласие на следнитѣ материали:

1. Група 5, 10 и 20 — 38·83 к. м. иглолистни трупи, 3-то кач. на врем. складъ „Моста", с. Говедарци, при първон. цена 526 лева за куб. м.

2. Група 18, 28 и 30 — 50·36 к. м. иглолистни обли за греди, II кач. на временинъ складъ „Моста", село Говедарци, при първоначална цена 943 лева за куб. метъръ.

Участвуващитѣ въ спазаряванията представятъ залогъ 10 на сто върху общата първон. цена на материалитѣ. Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ въ Самоковското адм. лесничейство.

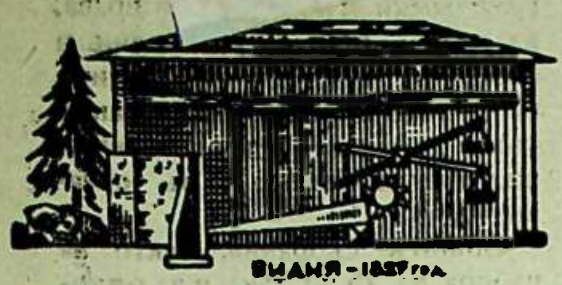
Законътъ за б. о. п. и правилника за приложението му и закона за горитѣ сж задължителни.

Самоковъ, 21.I 1942 г.

Отъ лесничейството

Год. VIII САМОКОВЪ, 31 ЯНУАРИЙ 1942 ГОД. Брой 366

Директора Горско училище Чамкория
ЗАМОКОВ ВИБЛИОТЕКА

САМО-КОВЪ

СЕДМИЧЕНЪ ОРГАНЪ НА ОБЩИНСКОТО УПРАВЛЕНИЕ

АБОНАМЕНТЪ: за година 50 лева, 6 месеци 30 лв. Единъ брой 1 лв. ОБЯВЛЕНИЯ: вѣнчални, годежни и за панахиди по 40 лв.; отмѣняване честитки 20 лв.; на кв. см. по 50 ст.; всички други до 30 думи по 1 левъ, на дума, а съ повече отъ 30 думи — първитѣ 30 думи по 1 левъ, а останалитѣ по 50 ст. на дума

РОЖДЕНИЯ ДЕНЬ НА НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЬ БОРИСЪ III

Рожденятъ день на Н. В. Царь Борисъ /// е неразривно свързанъ съ сждбата на българския народъ. Роденъ въ София и расълъ всрѣдъ своя народъ, Той носи въ себе си всичкитѣ въжделения, мжки и неволи на своя народъ отъ момента на възкачването Му на престола, когато България бѣше победена, до днесъ, когато ние се радваме на обединението на българското племе.

Днесъ Неговото име, дѣло и политика повече отъ всѣкога се ценатъ отъ цѣлокупния български народъ, защото Той съ рѣдко спокойствие, тактъ и умение направлява българския държавенъ корабъ и презъ буритѣ на изминалитѣ неспокойни години, успѣ да го изведе на спасителния брѣгъ

Днесъ Българския народъ е обединенъ и отъ тихия бѣлъ Дунавъ до Егея златенъ и отъ буйното Черно море до Охрида синь живѣе свободно еднинъ народъ — българския народъ и се произнася свободно една речь — българската родна речь. Тамъ сега се вѣе свободно българския трибагреникъ, покритъ съ слава и честь и чертае въжделенитѣ граници на обединена България.

Самоковъ, който въ миналото е излжчилъ изъ свойтѣ недра, доблестни борци за политическа и духовна свобода, днесъ отъ сърдце ознаменува рождения день на Негово Величество Царь Борисъ ///. и пожелава отъ душа на своя любимъ Върховенъ Вождъ здраве и дългоденствие за благополучие на Августейшия Му домъ и народа Му и за пребждване заветнитѣ мечти на българския народъ.

Да живѣе Н. В. Царь Борисъ /// — Царьтъ на всички българи!
Да крепне и господствува Българския Тронъ!

Ст. Касабовъ

ПОВѢЛЕНИЯТА НА ВРЕМЕТО

Залисани повече отколкото трѣбва въ личнитѣ си работи, ние като че ли малко спираме вниманието си върху величието на събитията, които се развиватъ въ свѣта и върху това, което България постигна. Това, за което загина цѣлътъ на българския народъ въ три войни, което струваше много жертви, много изпитания и унижения на България, се постигна само съ едно завъртване на грамадното колело на историята.

България днесъ е обединена. По всички земи, пропити отъ кръвьта на героитѣ, грѣе българско слънце.

И когато днесъ сме изправени предъ величавостьта на този огроменъ и сждбоносенъ фактъ обединението на българския народъ подъ Егидата на българския Цась ние трѣбва да се издигнемъ и добре разберемъ повѣленията, които той съдържа въ себе си. А тия повѣления сж внушителни като законитѣ въ природата и опредѣлятъ историческата сждба на българския народъ. Тѣ ни говорятъ за единство, за съзнателно и дисциплинарно изпълнение на гражданския и националенъ дългъ; тѣ ни говорятъ за едно цѣлостно вжтрешно и външно сътрудничество по линията, която ни доведе до тия очудващи постижения.

Тия задължения лежатъ въ основата на българския напредъкъ и българското бждеще. Тѣхъ никой българинъ не трѣбва да забравя да повтаря въ съзнанието и съвѣстьта си като молитва, ако не иска, колелото на устремъ и напредъкъ, да бжде върнато назадъ.

Всѣки българинъ трѣбва да се проникне отъ духа на времето и да захвърли дребнавоститѣ и предразсждацитѣ на едно погребано минало и да се проникне отъ едничкия върховенъ дългъ — да работи непрестанно за довършване на величавата сграда на третото Българско царство.

Една година обединенъ животъ говори, че българския народъ добре разбира своя дългъ. Днесъ, като никога до сега, цѣлия народъ живѣе съ една мисъль, тупти въ едно сърдце, работи съ една воля. Населението отъ старитѣ и „нови“ предѣли е впрегнало всичкитѣ си сили — България да пребжде единна, мощна и обединена.

За това ни завиждатъ враговетѣ, за това съскатъ предателитѣ.

ГРАЖДАНИ, подкрепете акцията за събиране помощи за българскитѣ и германскитѣ войници! Дайте отъ сърдце своята подкрепа и засвидетелствувайте чрезъ това обичьта и признателностьта си къмъ тѣхъ!

Георги Михаиловъ, генералъ о. з.

ВЪРХОВЕНЪ ДЪЛГЪ

Първитѣ две години отъ войната въ Европа завършиха съ пълна победа на героичния германски народъ почти надъ цѣлия европейски континентъ срещу англичанитѣ и тѣхнитѣ малки и голѣми съюзници.

Презъ втората година, благодарение на Провидението, на мждрата политика на Върховния ни Вождъ и вжхренитѣ победи на германската войска - ние българитѣ, добихме обединението и свободата отъ Дунава до Бѣло-море и отъ Охрида до Черно-море.

Разпъвана на кръстъ, унизената и оскърбена българска душа презъ течение на четвъртъ вѣкъ, въскръсна и засия съ радостна усмивка погалена отъ топлата милувка на щастлива сждба.

Гръмнаха по всички кжтища на родната земя камбанитѣ, урата, музикитѣ и пѣснитѣ, за да поздравятъ изгрѣлата свобода за всички българи.

На 8 декември 1942 год. войната съ намѣсата на Япония и С. А. Щати, стана свѣтовна.

Наредена на страната на Германия — Италия — Япония — България влѣзе въ войната на тѣхна страна и по този начинъ окончателно и неразривно свързва сжществуването си като свободна държава съ тѣхното сжществуване.

Оттукъ за напредъ всѣки българинъ трѣбва дълбоко да се проникне отъ съзнанието, че свѣтовната война водена отъ силитѣ на оста: Берлинъ—Токио — Римъ е общо дѣло и че пълната победа надъ враговетѣ е сжщо общо дѣло за всички съюзени държави.

Мѣсто и време за мждруване и хитруване вече нѣма, защото всѣки, който хитрува и мждрува е центробѣжна сила, която пречи за постигане общата цель и трѣбва решително да се премахне.

Най-голѣмата по размѣри война въ историята на свѣта е въ разгара си. Тя ще изиска и наложи огромни усилия, средства и жертви, които ще трѣбва да се понасятъ задружно отъ всички съюзници.

Тя налага най-голѣма сплотеность, дисциплина и себеотрицание.

Най-голѣмата свѣтовна война ни налага: силна воля, устремъ, съзнание и готовность за самопожертвуване.

Тя ни изправя предъ най-голѣмитѣ изпитания и предъ най-голѣмия нашъ *върховенъ дългъ* къмъ Родината.

Този върховенъ дългъ ни заповѣда: *да обединимъ и насочимъ усилията си отъ най-малкия до най-голѣмия, отъ най-бедния до най-богатия, отъ най-слабия до най-силния въ една посока, въ една цель:* **героична борба до унищожението на врага, героична борба до пълна победа!**

Този върховенъ дългъ ни заповѣда да поднесемъ съ радость силитѣ си, да впрѣгнемъ умътъ си, да пожертвуваме средствата и живота си предъ свещения олтаръ на нашата хубава и мила Родина за нейното запазване, величие и благополучие.

Само народи, чиито синове сж готови да жертвуватъ всичко и да умиратъ съ радость за защита на свободата на отечеството си печелятъ победитѣ.

Само народи, чиито синове виждатъ въ напредъка, благополучието и успѣха на цѣлокупния свой народъ и своитѣ такива, творятъ съ героизъмътъ си мощьта и славата на родината си.

Въ тѣзи велики свѣтовни събития, въ тази гигантска война за повече правда, за по-добри социални условия и отношения между народитѣ за повече човѣчность въ свѣта — върховния дългъ ни зове на стража.

Нека чуемъ и се проникнемъ отъ неговия зовъ смѣли, твърди, решителни, самоотвержни и горди, че не сме отъ последнитѣ, забравенитѣ, унизенитѣ.

Върховниятъ дългъ ни зове. Нека всички най-решително и добросъвѣстно изпълнимъ неговия зовъ тамъ — където държавата — въ лицето на Върховния ни Вождъ — ни отправи.

Навредъ еднакво усърдни и твърди да работимъ и творимъ силата и мощьта на нашата държава: на нивата съ мотиката и плуга, на бойното поле съ ножа и топа, въ работилницитѣ съ иглата, чука и пилата, въ науката съ перото и словото, въ искуствата съ смѣлия и вдъхновенъ замахъ на четката и длетото.

Върховниятъ дългъ ни зове на стража съ вѣрата и саможертвата на Отца Паисия, на Левски и Ботева и хилядитѣ светци отъ хайдушкото време, отъ априлското въстание, отъ Шипка, Сливница, Одринъ, Тутраканъ, Дойранъ, Вулаиръ и Калиманица.

Върховниятъ дългъ ни зове. Нека на неговия зовъ се притечемъ съ радость и да дадемъ всичко, за да създадемъ съ дружни усилия и жертви единна, свободна, велика и могжща народна държава.

Б. Димитровъ

НОВА ЕВРОПА ЗА НОВИЯ ГРАЖДАНИНЪ

Лесно е да се схване, че творейки историята, народитѣ трѣбва да се пригаждатъ, за да вървятъ успоредно съ развоя на събитията. Вчера започна създаването на Нова Европа, днесъ се създава новия гражданинъ, а утре ще се събератъ плодоветѣ отъ най-подходящото и полезно съчетание — жертвитѣ за осѫществяване миръ и справедливость и усилията на отдѣлния човѣкъ да ги утвърди завинаги. Нова Европа се създава именно за това.

Всѣки трѣбва да прозре сѫщностьта и смисъльта на днешнитѣ събития, да оцени жертвитѣ, които тѣ взиматъ въ своя пѫть за достигане на идеаленъ и справедливъ редъ. Всѣки трѣбва да се довѣри на голѣмата идея, за европейскитѣ благоденствия. Всѣки знае вече, че това, което идва е справедливо, задоволяващо, трайно. Възприели веднъжъ тази идея, отдали всичкитѣ си сили за едно свѣтло бѫдеще, намъ не ни остава нищо друго, освенъ да утвърдимъ завинаги благата на новия редъ. Това, обаче, не може да стане съ старитѣ срѣдства. Новиятъ редъ предизвиква неминуемо възпитанието и създаването на новия гражданинъ, човѣкътъ, който хармонира напълно на времето си и който ще бѫде способенъ да запази едно велико дѣло. Нова Европа ще се укрепи отъ новия гражданинъ, и ще сѫществува за нея. Сега точно се изживѣва процеса на това обновление. Оформява се свѣтогледа на утрешния творецъ на сѫдбинитѣ на държавата. Сега се изковава здравия, честенъ и самоувѣренъ характеръ. Сега се разбира, че държавата не е сътворена единствено, за да служи на интереситѣ на поданицитѣ си.

Нашъ пръвъ дългъ е да работимъ за създаването на този човѣкъ, който ще може щастливо да живѣе съ новитѣ идеи на свѣта. Ние трѣбва да закалимъ тѣлото и духа, да прегърнемъ здравитѣ идеи на новото време, да тръгнемъ смѣло изъ вѣрния пѫть на безкористно служене на Родината. Не създадемъ ли подходящия човѣкъ, тѣзи, които ще наследятъ богатото наследство на държавата ни, ще бѫдатъ смачкани отъ безмилостнитѣ стѫпки на Нова Европа. Тѣзи, които се опитатъ да продължаватъ егоистично и безцелно сѫществуване, безъ трудъ и борба, безъ жертвоготовность и честность ще бѫдатъ пометени отъ безогледния полетъ на новото време.

Тѣзи, които вървятъ въ такта на времето си, които иматъ вѣренъ и изпитанъ усѣтъ къмъ политическитѣ и исторически събития, които мислятъ за доброто на ближния и Родината си, работятъ вече за щастливото бѫдеще на България. Тѣ знаятъ, че мѣсто за изборъ нѣма. Нова Европа сѫществува. Трѣбва да сѫществува и новиятъ гражданинъ, това е единствения пѫть, който България ще поеме, за да достигне до онова величие, което е идеалъ на всѣки народъ.

ИЗЪ КОМИСАРСТВОТО

Представяне разпредѣлителнитѣ карти съ неоткѫснати отрѣзъци

Самоковското окол. комисарство на снабдяването съ обявление № 56 отъ 24 т. м. съобщава на всички граждани, че отъ провѣрката направена на всички хлѣбопекари, бакалници и търговски заведения се констатира, че както нѣкои хлѣбопекари, бакали и търговци, така сѫщо и нѣкой граждани нарушаватъ законоустановения начинъ за използуване на разпредѣлителнитѣ карти, като за всички тия случаи сѫ съставени актове и виновнитѣ ще бѫдатъ наказани. По тоя поводъ Главното комисарство на снабдяването съобщава следното:

1. Задължаватъ се всички хлѣбопекари, бакали и търговци да изискватъ отъ купувачитѣ да представятъ разпредѣлителнитѣ карти съ не откѫснати отрѣзъци. Последнитѣ се отрѣзватъ отъ продавача хлѣбопекарь, бакалинъ и търговецъ.

2. Забранява се на г. г. гражданитѣ да представатъ откѫснати отрѣзъци, както и непопълнени карти при покупката на хлѣбъ и др. продукти и стоки подъ режимъ на разпредѣлителни карти. *Картитѣ трѣбва да бѫдатъ попълнени, а отрѣзъцитѣ неоткѫснати.*

3 Провиненитѣ продавачи хлѣбопекари, бакали и търговци, както и граждани — купувачи ще бѫдатъ наказвани съ тъмниченъ затворъ и глоба до 100 хиляди лева.

За декларираните свръхколичества стоки

Съ обявление № 54 отъ 22 т. м., самоковското окол. комисарство на снабдяването обявява на населението, че на основание заповѣдь № 309 на Главното комисарство на снабдяването въ населенитѣ мѣста, кѫдето сѫ въведени разпредѣлителни карти и всички онѣзи граждани, които сѫ декларирали свръхколичества стоки се задължаватъ за ония стоки, които сѫ подъ режимъ на карти, а именно: брашно, свинска мазь, сланина и лой. сирене, кашкавалъ, млѣчни масла, растителни масла и фабриченъ сапунъ за пране да се отчетатъ най-късно до 15 февруарий н. г. включително предъ мѣстното комисарство на снабдяването съ отрѣзъци отъ разпредѣлителнитѣ карти. За тази цель единъ членъ отъ домакинството представя втория екземпляръ отъ подадената декларация за свръхколичества и необходимия брой разпредѣлителни карти на членове на сѫщото домакинство. Допуска се отчитането, ако това е възможно, съ отрѣзъци отъ разпредѣлителната карта само на единъ отъ членоветѣ на домакинството.

Ако нѣкое домакинство, не може да отчете известна стока съ отрѣзъци отъ разпредѣлителни карти, неотчетеното количество остава на съхранение въ домакинството подъ разпореждането на мѣстния комисарь на снабдяването.

3. Забранява се консумацията на неотчетенитѣ количества стоки оставени въ домакинствата подъ разпореждане на мѣстния комисарь. Главитѣ на домакинствата отговарятъ за незапазването на тѣзи стоки въ състояние да бѫдатъ годни за употрѣба.

4. При отчитането на фабричния сапунъ за пране, да се отрѣзватъ 5 отрѣзъка отъ разпредѣлителната карта за 1 кгр.

5. *Допустимитѣ най-голѣми количества да не се смѣтатъ за неприкосновенъ запасъ.* Когато едно домакинство има известна стока допустимото най-голѣмо количество, то не може да извършва покупка на ново количество, което би надвишило нормата, макаръ и да има отрѣзъци, предстоящи за използуване.

Нарушителитѣ по тази заповѣдь се наказватъ по глава 8 отъ закона за осигуряване снабдяването и регулиране на ценитѣ и чл. чл. 44, 45 и 46 отъ закона за гражданската мобилизация.

Клоново тютюно-работническо сдружение — Самоковъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 4

Въз основа чл. 31 отъ закона за професионалнитѣ организации и въ изпълнение заповѣдь № 2315 отъ 29.XII 1941 г. на Дирекцията на професиитѣ, съобщава се на всички тютюноработници да се явятъ на общо организационно редовно годишно събрание въ салона на читалище-паметникъ „От. Паисий“ на 5 февруарий (четвъртъкъ) т. г., въ 2 ч. следъ пладне съ

дневенъ редъ:

1. Четене рефератъ на тема — Държавата и професионалното движение — професионални организации.

2. Опредѣляне и гласуване доброволния членски вносъ за нуждитѣ на сдружението ни.

3. Изборъ на 25-ци членъ делегати — представители единъ на двадесеть и петь души организирани членове.

Следъ събранието новоизбранитѣ членъ-делегати ще се събератъ на второ заседание въ канцеларията на сдружението съ

дневенъ редъ:

1. Отчетъ на ржководното тѣло и докладъ на надзорния съветъ за досегашната имъ дейность.

2 Удобрение дейността на ржководното тѣло и надзорния съветъ и освобождаването имъ отъ отговорность.

3. Изборъ на ново ржководно тѣло и надзоренъ съветъ и нуждното число подгласници.

На събранието могатъ да присѫтствуватъ само действително пълноправни и редовно отчетени къмъ сдружението членове и то срещу членска карта и квитанция за платенъ членски вносъ, а сѫщо така да отговарятъ на условията предвидени въ чл. 9 отъ закона за професионалнитѣ организации — да сѫ български поданици, да не сѫ лишени отъ граждански и политически права, да сѫ навършили 25 годишна възрастъ, да сподѣлятъ целитѣ на организацията, да сѫ преданни къмъ държавата и да сѫ изявили желание да членуватъ въ организацията.

Общитѣ събрания, както за избора на 25 ци така и за ржководно тѣло и надзоренъ съветъ се състоятъ и сѫ законни колкото и членове да се явятъ на опредѣления часъ за събранието и заседанието. Тѣ се занимаватъ само съ въпроситѣ отъ дневния редъ съобщени въ настоящето обявление.

Гр. Самоковъ, 26.I 1942 г.

Отъ сдружението

НОВИНИ И СЪОБЩЕНИЯ

Голѣмъ хоровъ концертъ

Смѣсениятъ хоръ при сдружението на стопанскитѣ служители — София — „Трудъ и радость“ устройва утре 1 февруарий, 10·30 часа въ салона на читалище-паметникъ „Отецъ Паисий“ голѣмъ хоровъ концертъ.

БЛАГОДАРНОСТЬ

Отъ името на работницитѣ въ текстилната фабрика „Бѫдащность“, управителниятъ съветъ на текстилното клоново работническо сдружение, изказва своитѣ най-искрени благодарности на работодателитѣ **Панайотъ** и **Христо Щърбанови**, за направения жестъ отъ тѣхна страна като за Нова година сѫ подарили на всѣки единъ работникъ по 3 метра платъ.

Ето това сѫ първитѣ работодатели въ града ни, които съзнаха новото време. Нека служи за примѣръ между другитѣ работодатели.

Отъ сдружението

Василъ Н. Ахтаподовъ

АДВОКАТЪ

София, ул. „Царь Калоянъ“ № 10, I етажъ, стая 11.

Защитява дѣла предъ всички сѫдилища.

Самоковско градско общ. управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 691

На 11-ия день следъ обнародване настоящето въ в. „Само-ковъ“, въ канцеларията на общината, отъ 9 до 11 часа преди обѣдъ ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ дюкянитѣ въ общинскитѣ хали, за врема отъ датата на сключване договора до 31 декемврий 1942 г., №№ 1, 2, 8, 14, 15 и 16.

Първоначаленъ месеченъ наемъ 500 лева на всѣки дюкянъ. Залогъ за участие въ търга 10 на сто. Законътъ за Б. о. п. е задължителенъ. Поемнитѣ условия се намиратъ въ общината.

Гр. Самоковъ, 28.I 1942 г.

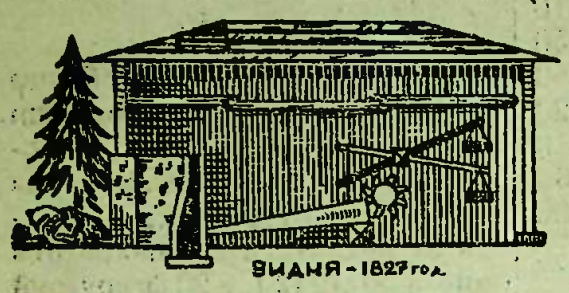
Отъ общината.

Рекламирайте въ в. „Само-ковъ!“

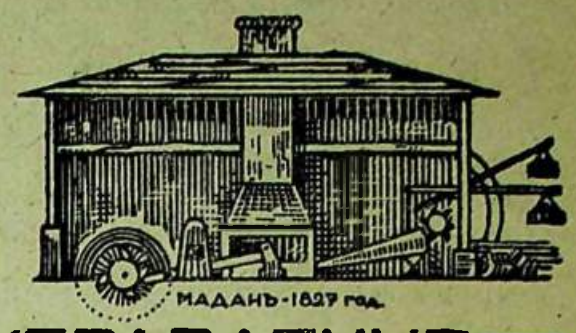
Печатница К. Катовъ & С-ие, Самоковъ

Год. VIII САМОКОВЪ, 7 ФЕВРУАРИЙ 1942 ГОД. Брой 367

Директора Горско училище
Чамкория

САМО-КОВЪ

СЕДМИЧЕНЪ ОРГАНЪ НА ОБЩИНСКОТО УПРАВЛЕНИЕ

АБОНАМЕНТЪ: за година 50 лева, 6 месеци 30 лв. Единъ брой 1 лв. ОБЯВЛЕНИЯ: вѣнчални, годежни и за панахиди по 40 лв.; отмѣняване честитки 20 лв.; на кв. см. по 50 ст.; всички други до 30 думи по 1 левъ на дума, а съ повече отъ 30 думи — първитѣ 30 думи по 1 левъ, а останалитѣ по 50 ст. на дума

8- II. 942

Георги Михаиловъ, генералъ о. з.

БУЛАИРСКАТА ПОБЕДА

На 8 февруарий е годишнината на голѣмата Булаирска победа презъ Балканската война (26./ 1913 г. ст. ст.).

Дѣло на Родното ни воинство въ лицето на 7-ма Рилска дивизия — тази славна победа е честь и гордость на българския народъ.

Тя е честь и гордость най-много на Самоковско и Кюстендилско, синоветѣ на които околии попълниха при мобилизацията тогава 13, 22, 49 и 50 пехотни и 7-ий дивизионенъ артилерийски полкове.

Тия части отъ желѣзната Рилска дивизия изнесоха на плещитѣ си победата срѣщу пет пѫти по-многоброенъ противникъ.

На тази дата другарски и синовенъ дългъ ни призовава да се преклонимъ смирено предъ паметьта на загиналитѣ и починали герои — светци въ лицето на командира на дивизията — генерала отъ пехотата Тодоровъ Георги.

На тази славна дата нашъ дългъ е да почетемъ съ вниманието си останалитѣ живи бойци, изнесли на плещитѣ си тази голѣма победа.

На тази свѣтла дата пожелаваме на младото ни воинство, въодушевявано и окриляно отъ славнитѣ дѣла на миналото — да застане още по-силно, гордо и могѫщо на стражъ на границитѣ на Велика България

На тази свѣтла дата пожелаваме на въоржжения български народъ при заповѣдьта на Върховния ни Вождъ съ още по-голѣми устремъ и самопожертвуване да сразi враговетѣ на Родината ни и създаде още по-велики дѣла, още по-славни победи, още по-могѫща и благоденствуваща държава.

Т. Брънсковъ

СЕЛСКАТА КООПЕРАЦИЯ

Въ днешно време, когато въ свѣта се вѣятъ толкова знамена, единствено дѫгоцвѣтното знаме на кооперацията обединява и примирява едва ли не и противоречията. Защото не може да се отрече, че кооперацията, подобно на християнството, е идея, която не само прониква въ всички слоеве, но ги и обнадеждва за единъ по-добъръ животъ!

Кооперацията е завоювала, въ единъ сравнително кѫсъ периодъ, толкова широкъ теренъ и толкова много области, че едва ли има область въ живота, въ която тя да не е намѣрила приложение. И именно за това, ползувайки се отъ агитационния месецъ на общия съюзъ на българскитѣ земедѣлски кооперации, ние искаме да подчертаемъ огромното влияние, което селската кооперация е указала върху българското село. Защото безъ нейната действителность полезна стопанска и културна дейность, много нѣща въ българското село днесъ не щѣха да бѫдатъ възможни.

Сгрупирайки възможноститѣ на стопански слабитѣ, тя имъ дава възможность да участвуватъ въ производството и размѣната наравно съ капиталиста и дори съ повече предимства отъ него, защото при нея се избѣгва въ голѣма степень посрѣдничеството. Използувайки тия предимства и запазвайки часть отъ печалбитѣ за културни цели, тя активно подтиква и участвува въ културното развитие на селото, като създава блага, които сѫ отъ широка обществена полза.

Селската кооперация у насъ, въ кѫсия периодъ на своето сѫществуване, е дала вече значителни доказателства за своитѣ възможности. Да се надѣваме, че за въ бѫдеще тя не само ще превъзмогне недѫзитѣ си, но и ще активизира дейностьта си за благото на българското село, въ което живѣе подавляющата часть отъ българския народъ.

НОВИНИ И СЪОБЩЕНИЯ

Размѣнени телеграми

— По случай рождения день на Н. В. Царя между Двореца и общината сѫ размѣнени следнитѣ телеграми:

„Инж. Карастояновъ,
Самоковъ

Искрено благодаря вамъ и на гражданството за изпратените по случай рождения ми день хубави пожелания и поздрави.
Царьтъ."

„Негово Величество Царя,
Двореца — София.

Ваше Величество,

Отъ името на самоковското гражданство и отъ мое име Ви поднасяме нашитѣ най сърдечни пожелания по случай рождения Ви день.

Ние молимъ Всевишния да Ви дарува здраве и дългоденствие и да укрепва царствената Ви десница, за да можете съ присѫщитѣ Вамъ мѫдрость и енергия да водите обединения български народъ къмъ все по-свѣтли бѫднини.

Кмегъ инж. Д. Карастояновъ".

Отпразднуване празника на запаснитѣ подофицери

Благотворителното подофиц. д-во „Булаирска победа" въ гр. Самоковъ ще отпразднува утре, 8 февруарий т. г., своя патроненъ праздникъ. По тоя случай всички дружествени членове ще се събератъ прѣзъ читалището въ 9 ч. сутриньта откѫдето начело съ военната музика при знаме и подъ строй ще се черкуватъ въ Митрополитската църква. Ще се отслужи панихида за падналитѣ герои и молебенъ за живитѣ дружествени членове. Следъ отпускъ на църква ще се положатъ вѣнци предъ паметнитѣ плочи на читалище-паметникъ „Отецъ Паисий", а въ голѣмия читалищенъ салонъ ще се даде литературно-музикално утро.

Умолява се самоковското гражданство да присѫтствува на празденството и заедно съ тѣхъ почетемъ паметьта на героитѣ — светци, които пролѣха кръвта си и положиха кости въ далечни безкръстни гробове за Родината, а така сѫщо да отдадемъ подобаваща почить на останалитѣ живи.

Демонстративни ски-състезания

Утре, 8 т. м., самоковскиятъ ски-клубъ „Рилски скиоръ" урежда на „Ридо" голѣми демонстративни ски-състезания при участието на най-добритѣ ски-майстори отъ клуба, гимназията и казармитѣ. Начало 3 ч. следъ обѣдъ.

На ски-плаца ще има по сѫщото време демонстративни състезания и за юноши. Поканва се гражданството да се полюбува на хубавия ски-спортъ.

— **Благодарность**. Гражданитѣ, които се хранятъ въ общинската народна кухня сърдечно благодарятъ на г. Христо Петровъ, гимн. учитель за подаренитѣ 8 кокошки.

— **Читалищното** кино прожектира филма „Моцартови нощи".

Създаване на повече обработваема земя

Въ връзка съ пролѣтния сѣитбенъ планъ за цѣлостно засѣване на българската земя взети сѫ всички мѣрки щото всички земи и площи, които позволяватъ засѣване да бѫдатъ непременно засѣти. Вмѣнено е въ дългъ на всички български стопани не само да засѣятъ своитѣ ниви, но да изорятъ и засѣятъ и своитѣ селски дворове стига почвата и условията да позволяватъ това. Всички собственици или наематели на земи, както и всички онѣзи, които не сѫ засѣли своитѣ дворове ще бѫдатъ лишавани отъ тази възможность като нивитѣ имъ или двороветѣ ще бѫдатъ отстѫпвани за засѣване на други земедѣлски стопани. Тая мѣрка ще даде възможность още единъ пѫть да бѫде потвърдено високото съзнание на българския земедѣлски стопанинъ, на когото държавата разчита толкова много.

Подобрение на птицевъдството

Въ връзка съ настѫпващия сезонъ на люпене пилетата Министерството на земедѣлието е наредило до агрономическитѣ служби да взематъ навреме необходимитѣ мѣрки за организирането на работата въ районитѣ и типовитѣ селски люпилни. За набавянето на храна за тази цель, Министерството е направило постѫпки предъ Дирекцията за храноизносъ да се отпуснатъ известни количества царевица и слънчогледово кюспе. Грижата на държавата за подобрението на птицевъдството расте непрекѫснато, а сегашнитѣ условия на стопански затруднения тя добива най-голѣмо значение за стопанството.

ИЗЪ ЖИВОТА НА ОБЩИНАТА

— **Презъ** миналата 1941 год. общината е произвела, закупила и поставила бетонови и каменни бордюри 1,500 п. м. по улицитѣ изъ града.

— **Набавенъ** е материалъ и сѫ наслани съ макаданова настилка улици на дължина 1,100 пог. метра.

— **Направени** сѫ презъ миналата година 60 частни водопроводни инсталации и 218 електрически.

ИЗЪ ЖИВОТА НА ГИМНАЗИЯТА

БЛАГОДАРНОСТ

Дирекцията на гимназията изказва благодарность на следнитѣ лица, които подкрепиха безплатната ученическа трапезария и съ това допринесоха да се закрепятъ силитѣ на нѣколко бедни ученици и се вдъхнатъ въ тѣхъ добри чувства за бъдещето:

Семейство Добри Стефкинъ — продукти за около лева 1600
Тодоръ Бързановъ — чувалъ картофи.
Разсадника — 5 кгр. фасулъ и 30 кгр. картофи.
Василъ Тошевъ - 40 кгр. картофи.
Братя Магаеви — 1 овца и др.
Иванъ Кашъмовъ — продукти
Георги Явричевъ — продукти.
Лилянка Н. Кацарова — продукти.
Василъ Чобановъ лева 1000
Свещеническото братство 611
Василъ Маджаровъ 500
Йорданка Карастоянова 500
Гошо Чавдаровъ 500
Кръчмарското сдружение 500
Павелъ Кокошковъ 400
Д-во „Рилски юнакъ“ 482
Ал Ив. Карастояновъ 300
Рахамимъ Ис Барухъ 300
Хаимъ Гершонъ 200
Георги М Яковъ 200
Никола Гавриловъ 200
Василъ Тошевъ 150
Ст. Ст. Новакова, ученичка отъ 8 класъ 500
Радка Ат. Манова, ученичка отъ 4 в. класъ 100
Нора Исакъ Хазанъ, ученичка отъ 4 в. класъ 100
Отъ ученичкитѣ въ 4 в. класъ 105
Отъ ученички и ученици отъ 4 а, г, класъ 75
Лилянка К Радева, ученичка отъ 4 а класъ 100
Маргарита К. Радева, ученичка отъ 7 в класъ 100
Отъ ученичкитѣ въ 6 в. класъ 300

Умоляватъ се и други граждани и гражданки на гр. Самоковъ и околнитѣ села да подкрепятъ трапезарията.

Помощитѣ да се изпращатъ въ Дирекцията на гимназията.

Отъ Дирекцията

ДАРИТЕЛИ

за зимната помощна акция отъ II Митроп. енория:

Коста Сот. Денковъ 200
Димитъръ Велковъ 20
Георги Йовинъ 50
Михалъ Геровъ 200
Владимиръ Геровъ 30
Георги Сахатчиевъ 30
Люба Гунева 100
Донка Д. Мумджиева 50
Стоянъ Пелтековъ 10
Ангелъ Г. Терзийски 50
Димитъръ Н Бобовъ 20
Георги Д. Бързановъ 50
Христо Кайтовъ 40
Евтима С. Накова 10
х. Мария Говедева 50
Генчо Петровъ 100
Петъръ Вел. Япраковъ 20
Стефанъ Г. Новаковъ 200
Йорданъ В. Бързановъ 20
Захари Фъртуновъ 50
Ангелъ Ивановъ 50
Георги Чешмеджиевъ 100
Никола Касабовъ 50
Георги Ст. Варошкинъ 50
Киро Т Цивзовъ 50
Коста Боринаровъ 100
Иванъ Дим. Мутафчиевъ 30
Михалъ Касабовъ 50
Бойчо Бойчевъ 20
Христо Касевъ 50
Иванъ Касевъ 20
Никола Ляпевъ 50
Марийка Сл. Пещерска 20
Радионъ Кучма 100
Христо Ян. Фъртуновъ 20
Коста М Стойневъ 10
Петъръ Мановъ 50
Крумъ Дашинъ 50
Петъръ Ив Благоевъ 20
Иванъ Благоевъ 10
Мирчо Н. Япраковъ 30
Крумъ Ф лчевъ 100

Всичко 2350

(Следва)

ИЗГУБЕНАТА влогова книжка № 11,776 издадена отъ Популярната банка въ гр. Самоковъ на Иванъ Головъ Радойковъ отъ Самоковъ е невалидна.

Отъ банката.

Изплащане общинскитѣ данъци

Самоковската градска община съобщава на всички данъкоплатци отъ града и селата, че доброволния срокъ за изплащане една трета часть отъ данъка и такситѣ за покрититѣ и непокрититѣ имоти за 1942 г. е 20 февруарий т. г., следъ която дата данъка ще се събира съ 1 на сто месечна лихва.

На предплатилитѣ — за цѣлата година се прави 10 на сто намаление.

ДОКЛАДЪ

на контролния съветъ на содолимонаденото кооперативно дружество „Изворъ“ въ гр. Самоковъ за 1941 год.

Драги кооператори,

Съгласно чл. 60 отъ закона за кооп. сдружения и чл. 48 отъ устава на кооперацията ни, провѣрихме годишния балансъ, смѣтката „Загуби и печалби“ за изтеклата 1941 год. и ги намѣрихме вѣрни съ книгитѣ на д-вото.

Молиме, да ги приемете и Вие за вѣрни и освободите управителния и контролни съвети отъ отговоность за дейностьта имъ презъ 1940 и 1941 год.

Гр. Самоковъ, 29 януарий 1942 год.

Контроленъ съвътъ: Председатель Ив. Явричевъ, членове: Крумъ Сакалийски и Н. Таиновъ.

ГОДИШЕНЪ БАЛАНСЪ НА 31.XII 1941 ГОД.

Наименование на смѣткитѣ	Оборотъ		Остатъци	
	да дава	да зема	активъ	пасивъ
Каса	2,319,718	2,316,716	3,002	—
Движими имоти	261,720	219,568	42,152	—
Дебитори	2,093,258	2,062,942	30,316	—
Стоки на лице	31,108	10,173	20,935	—
Дѣлове	32,100	26,500	5,600	—
Стоки	2,215,426	2,215,426	—	—
Посмъртенъ фондъ	—	48,349	—	48,349
Амортиз. имоти	—	145,509	—	145,509
Самоковска популярна банка	491,152	285,208	205,944	—
Загуби и печалби	365,058	365,058	—	—
Кредитори	1,696,463	1,761,179	—	64,716
Кореспонденти	3,912	4,092	—	180
Фондъ „Кооп. домъ“	—	73,185	—	73,185
Резервенъ фондъ	—	17,665	—	17,665
Разни активи	32,000	—	32,000	—
Капиталъ	18,263	192,763	—	174,500
Депозити	7,300	10,900	—	3,600
Смѣтка „Разни“	—	23,647	—	23,647
Смѣтка „Стъкла“	237,826	26,424	211,402	—
Безсрочни влогове	32,641	32,641	—	—
Всичко	9,837,945	9,837,945	551,351	551,351

ВЕДОМОСТЬ ЗА ЗАГУБИТѢ И ПЕЧАЛБИТѢ НА 31.XII 1941 ГОД.

Наименование на разхода	Сума	Наименование на прихода	Сума
Издръжки на служащи	83,343	Печалби отъ стоки	353,984
Надници съ коли	15,512	„ „ осиг. марки	1,361
Осигурителни марки	4,368	„ „ чували	680
Командировки	1,451	„ „ лихви (п. бан.)	2,944
Канц., порто, гербъ, пощ. р.	519	Изправление на грѣшки	1,329
Наеми	7,200	Печалби отъ разни	4,760
Освѣтление и двиг. сила	1,002		
Подържане машинитѣ	613		
Патенти и водно право	3,049		
Мита, адвокатски хонораръ и заведени дѣла	3,025		
Поправка коли	7,393		
Данъци	2,027		
Завѣрка договори	552		
Аморт. имоти [30% стъкла	70,991		
Аморт. имоти [10% дв. им.	4,215		
Застраховка фабриката	984		
Разни	1,564		
Допъл. акцизъ на бира	3,000		
Унищожени, счупени и изгубени стъкла 1936—41 г.	25,236		
Отопление	695		
Печат. балансъ и превозъ	788		
Преводъ суми Шум. пиво	1,131		
Телефонъ, телеграми и др.	987		
Четки, гумички, спис. и др.	1,107		
Залич. длъжници несъст.	3,346		
Чиста печалба	121,040		
Чистата печалба се разпредѣля:			
10% резер. фондъ 12,104			
12 „ фондъ кооп. домъ 14,525			
10 „ посм фондъ 12,104			
8 „ див. върху дѣлове 13,964			
5 „ възн. упр. съветъ 6,052			
3 „ „ контр. съветъ 3,631			
Остатъка се отнася къмъ ф. кооп. домъ 58,660			
	121,040		
	365,058	Всичко	365,058

Контроленъ съветъ:
Председатель Ив. Явричевъ
Членове: Кр. Сакалийски, Н. Таиновъ
Счетоводитель Ив. Алексиевъ

Управителенъ съветъ:
Председатель Ал. Чавдаровъ
Подпредседатель В. М. Есовъ
Членове: Ст. Пешевъ, Ив. п. Стоиловъ

БѢЛЧИНСКА СЕЛСКА ОБЩИНА
самоковска околия

ОБЯВЛЕНИЕ № 466

Село Бѣлчинъ, 3.II 1942 г.

Обявява се на интересуващитѣ се, че на 17-ия день отъ публикуване това обявление въ в. „Само-ковъ“, т. е. на 24 февруарий 1942 г., отъ 10 до 11 часа преди обѣдъ, въ общинската канцелария на Бѣлчински бани ще се произведе публиченъ търгъ съ тайно наддаване за продажбата на борови трупи, намиращи се на временненъ складъ „Лакатица“; добити по стопански начинъ отъ етата за стопанската 1941/42 год. на Бѣлчинската общинска гора, както следва:

1-ва група отъ 34 90 куб. м., I к. борови трупи.
2-ра група отъ 31.87 куб. м., I к. борови трупи.
3-та група отъ 49.54 куб. м., I к. борови трупи.
4-та група отъ 14·10 куб. м., II качество борови трупе.
5-та група отъ 15·79 куб. м., II качество борови трупе.
6-та група отъ 18·18 куб. м., II качество борови трупе.

Първоначална цена за I-во кач. 650 лв., а за II-ро кач. 470 лв. за единъ кубически метъръ. Производствени разноски по 260 лева за единия к. м.

Законътъ за б. о. п. и правилникътъ му, както и закона за горитѣ сж задължителни.

Всички разноски сж за смѣтка на купувача. Отъ общината.

Содолимонадено кооп дружество „ИЗВОРЪ“ — Самоковъ

ПОКАНА № 2

Поканватъ се г. г. членоветѣ на содолимонаденото кооп. дружество „Изворъ“ на **общо годишно събрание**, което ще се състои на 7 февруарий т. г., сѫбота, въ 9 часа преди обѣдъ въ помѣщението на Общо-занаятчийското сдружение — надъ Иванъ п. Стоиловъ — съ дневенъ редъ:

1. Отчетъ на управителниятъ съветъ за 1940 и 1941 год.
2. Докладъ на контролния съветъ.
3. Удобряване ведомостьта за загубитѣ и печалбитѣ за 1940 и 1941 години и освобождаване отъ отговорность управителния и контр. съвети,
4. Гласуване бюджето-проекта за 1942 год. заедно съ лихвитѣ и комисионнитѣ, които ще взема и дава.
5. Изборъ на двама членове за управителенъ съветъ на мѣстото на излѣзлитѣ по жребие — Иванъ п. Стоиловъ и Василъ М. Есовъ; двама запасни — за управителения съветъ за 1 год., 3 члена за контр. съветъ и двама запасни за 1 година.
6. Искане мандатъ на бъдещия управителенъ съветъ да закупи мѣсто за постройка на кооперативенъ домъ.
7. Четене ревизионния актъ на г. ревизора Б. з. и к. банка за извършената ревизия за 1940 и 1941 год.

Забележка. Ако събранието не се състои на горната дата, то ще се отложи за следния день — недѣля, 8 т. м. — сѫщия часъ и мѣсто, колкото и членове да се явятъ.

Гр. Самоковъ, 28 януарий 1942 год.

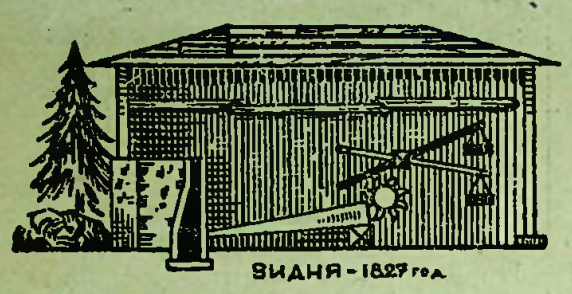
УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ:

Председатель Ал. Чавдаровъ. Членъ Ст. Пешевъ

ЧИТАЛИЩЕ „ОТЕЦ ПАИСИЙ" САМОКОВ БИБЛИОТЕКА Държавно Горско училище Самоков

Год. VIII САМОКОВЪ, 14 ФЕВРУАРИЙ 1942 ГОД. Брой 368

16 II 42 г. САМ-КОВ

САМО-КОВЪ

СЕДМИЧЕНЪ ОРГАНЪ НА ОБЩИНСКОТО УПРАВЛЕНИЕ

АБОНАМЕНТЪ: за година 50 лева, 6 месеци 30 лв. Единъ брой 1 лв. ОБЯВЛЕНИЯ: вѣнчални, годежни и за панахиди по 40 лв.; отмѣняване честитки 20 лв.; на кв. см. по 50 ст.; всички други до 30 думи по 1 левъ на дума, а съ повече отъ 30 думи — първитѣ 30 думи по 1 левъ, а останалитѣ по 50 ст. на дума

ИСТОРИЯТА СЕ ПРАВИ

Бурни сж времената, които изживѣваме. Петь континента сж настръхнали и водятъ борба на животъ и смъртъ. Войната винаги е край на една епоха и начало на друга. Въ времена като днешнитѣ, една особена психика завладѣва хората. Всичко се изживѣва по-нервно, съ по-голѣма възбуда и често пжти малки нѣща създаватъ цѣли истории.

Затова повече отъ всѣкога днесъ е необходимо, тия, които заематъ известни отговорни мѣста, отъ които зависи движението на държавната машина да преценяватъ събития и факти най-зрѣло.

Днесъ се вписватъ нови страници въ свѣтовната история.

Ние трѣбва да държимъ смѣтка за това. Защото право на животъ въ бждеще ще има само оня, който го е заслужилъ и го е извоювалъ съ лични жертви. Ето защо, присжщата ни горещина, съ която разглеждаме всички въпроси, трѣбва да бжде обуздавана въ днешното време. Здравиятъ разумъ и чувството за дългъ въ повечето случай трѣбва да имагъ превесъ. Малкитѣ жертви, които днесъ понасяме сж нищо предъ онова, което жертвуватъ великитѣ ни съюзници въ продължение вече на три години.

Историята се прави и то отъ здрави и силни мжже. Отъ хора, които сж готови да издържатъ всички изпитания. Нима страницитѣ отъ нашата история не сж написани отъ такива мжже? Мжественото чувство на упоритость е особено ценно, когато се проявява въ времена като днешнитѣ.

Не всѣки има погледъ да види нѣщата. Не всѣки може да прецени събитията. Затова пъкъ ония, които виждатъ, трѣбва да иматъ чувството на отговорность при всѣка възложена задача. Много лесно е да се подеме общъ вой на недоволство. Но дългъ е на всѣки съзнателенъ гражданинъ да се противопостави на всѣка необмислена критика. Ние трѣбва да имаме чувството, че това не е най-лошото, което можемъ да видимъ. Напротивъ, ние сме днесъ единствената щастлива страна, която се радва на спокойствие, миръ и осжществени национални желания. Можеше да дойдатъ много по-лоши нѣща, ако червената болшевишка вълна бѣ залѣла Балканитѣ и Европа Даватъ ли си смѣтка нѣкои за това?

Една свѣтла страница се вписва въ историята на българския народъ. Но, за да остане въ вѣчностьта, трѣбва хора, трѣбва мжже, които да я затвърдатъ. По лесно е да получишъ нѣщо, но много по-трудно е да го задържишъ. Не само, че трѣбва да задържимъ тази страница въ историята на българския народъ, но тя трѣбва да бжде начало за едно по свѣтло и величаво бждеще. Това, което днесъ съ своето умение и тактъ ще създадемъ, то ще се открои въ бждещето. Живота на единъ народъ е въ вѣчностьта. А всѣко поколѣние минава въ тази вѣчность само съ своитѣ дѣла. Ние трѣбва да се покажемъ достойни съ дѣлата си, които трѣбва да бждатъ вдъхновявани отъ чувството на себежертва, предъ интереситѣ на нацията.

По-малко пристрастие къмъ личното и повече работа и жертви за общото — това е повика на новото време!

А. Радевъ

„Ридо" нѣкога и сега

Единъ погледъ назадъ за живота въ Самоковъ зимно време ще ни нарисува наистина „мъртвия градъ" съ натрупания до прозорцитѣ на кжщята снѣгъ; съ примитивното улично освѣтление съ газови фенери блѣщукащи тукъ-таме едва ли по-силно отъ свѣтлината на свѣтулка; съ прихождащитѣ на рѣдко презъ деня хора, които несрета или други нужди сж изкарали навънъ отъ кжщята, които улици само сутринь, обѣдъ и вечерь се оживяваха отъ прихождащитѣ чиновници, занаятчии и работници.

Новиятъ животъ, обаче, наложи и нови начини на живѣене. Темпото на животъ съвсемъ измѣни предишния му обликъ. Бързо и нервно се живѣе — въ малко време, много да може да се изживѣе. Все се бърза въвъ всички насоки въ живота, и никога се не стига. Все да тичашъ, времето пакъ неще ти стигне. По-възрастнитѣ върху чийто плещи тежи издръжката въ живота, все търсятъ начини за задоволяване неотложнитѣ нужди. По-младитѣ край това бързо темпо все намиратъ време за осмисляне свободното имъ време. Думата е за ски-спорта. Едва ли можеше нѣкой да си позволи да мисли преди 10 — 15 години, зимно време на „Ридо" да излѣзе да се пързаля съ шейна. Единъ погледъ назадъ и ние ще видимъ нѣколко „луди" ученици отъ бившия Американски колежъ да бродятъ сами изъ него. Днесъ този спортъ зарази мнозинството отъ младежьта и здравословното му влияние, при разумно спортуване, благотворно се отразява на духъ и физика. Бѣ лудость да се мисли ски-пързаляне, ски-състезание, надбѣгване и пр. и пр.. Но ето, че дойде време, сами напуснахме тази лудость за така мислене. За последното говори факта, че отъ година на година все повече се засилва интересътъ всрѣдъ гражданството къмъ този спортъ. Не е ли вѣрно, че миналата недѣля бѣха излѣзли надъ 1500 души да наблюдаватъ състезанията между 21 състезатели за дълго бѣгане? Красноречиво доказателство за достойно внимание къмъ бждещитѣ шампионати на България!

Миналата година тѣ се наложиха на останалитѣ състезатели и изтръгнаха до една всички най-голѣми награди, съ които записаха имената си, и това на Самоковъ въ редоветѣ на първенцитѣ въ страната.

Сега тѣмъ предстои да задържатъ изтръгнатитѣ награди, да ги утвърдятъ като непоклатими и да ги предаватъ на следващитѣ ги за ревностно пазене и подтикъ къмъ нови успѣхи. Въ това не се съмняваме, защото Марковъ, Веселиновъ, Дражовъ, Недѣлковъ, Шипочки и следващитѣ ги, сж сигурната гаранция за нови победи и успѣхи. Юношитѣ сж които идватъ, за да поддържатъ и продължатъ скиорското дѣло и да наложатъ Самоковъ съ този му спортъ като първенецъ и неговъ центъръ. Младитѣ сж кадъра върху чийто плещи ще легне поддържането незалезване спортния духъ за печелене все по-голѣми победи.

Граждани, дайте подкрепата си на младитѣ скиори, за да ги видимъ победители и тази година!

Д. Табаковъ

Радиото за селото

Интересътъ на земедѣлскитѣ стопани къмъ часътъ за селото. Какви въпроси да се задаватъ

Въ Радио София и въ стопанското отдѣление на Министерството на земедѣлието, които провеждатъ селския часъ по радиото се получаватъ все повече въпроси изъ областьта на земедѣлското стопанство. Тъй като обаче, въпроситѣ, които се задаватъ сж твърде много, а времето съ което се разполага е ограничено, добре е земедѣлскитѣ стопани да изпращатъ само навременни въпроси.

Освенъ това често се задаватъ едни и сжщи въпроси отъ различни лица, макаръ че дори нѣколкократно сж давани сведения по известни въпроси. Затова за препоржчване е да се слуша редовно селския часъ и въпроситѣ да не се повтарятъ.

Освенъ това желателно е въпроситѣ да се задаватъ само тогава, когато агронома, ветеринарния лѣкарь, лесничея и пр. не сж могли да даватъ отговоръ или пъкъ не е имало възможность да даватъ тѣ мнението си. Защото много често се задаватъ въпроси, на които не може да се отговори отъ София поради това, че както болния не може да се лѣкува безъ да се види отъ лѣкаря, така и уредницитѣ немогатъ да знаятъ точното състояние на нѣщата въ дадено село.

— **Читалищното** кино прожектира филма „Майка".

НОВИНИ И СЪОБЩЕНИЯ

Постжпили дарения за българскитѣ и германскитѣ войници

Общогражданскиятъ комитетъ въ гр. Самоковъ за събиране помощи за българскитѣ и германскитѣ войници е провѣлъ акцията съ голѣмъ успѣхъ. Само за единъ день сж събрани въ гр. Самоковъ и селата на околията 190,420 лева. Освенъ това населението съ голѣма готовность е дало за акцията около 1450 чифта вълнени чорапи, 500 чифта вълнени ржкавици, 38 кожухчета, 50 чифта кожени ржкавици, 450 чифта навой, 480 кутий цигари и други вещи на стойность около 310,000 лева. Акцията продължава.

Изплащане общинскитѣ данъци

Самоковската градска община съобщава на всички данъкоплатци отъ града и селата, че доброволния срокъ за изплащане една трета часть отъ данъка и такситѣ за покритигѣ и непокрититѣ имоти за 1942 г. е 20 февруарий т. г., следъ която дата данъка ще се събира съ 1 на сто месечна лихва.

На предплатилитѣ — за цѣлата година се прави 10 на сто намаление.

Свѣтославъ Нелчиновъ
гл. челникъ на Паисиевци

Народъ и политика

Народитѣ, които сж пустнали дълбоки корени въ историята и живота, навеждатъ на едно безспорно заключение.

Политическата насока, която следватъ тия народи, е установена не отъ вчера и днесь, — тя е единъ установенъ фактъ презъ вѣковетѣ. Вземете Англия, търпима или не, нейната политика отъ времето на Кромвеля до наши дни върви по една изопната нетърпяща лжкатушвания линия — владение на свѣта, чрезъ владение на моретата Това бѣше цельта на унищожаването на Великата Армада, на това се дължи и сегашната война срещу Германския Райхъ.

Вземете Германия отъ Фихте до наши дни. Нѣмската идея е непоколебима въ своята праволинейность. Фридрихъ Велики, Бисмаркъ и Адолфъ Хитлеръ вдъхновяватъ своитѣ фанатизирани и непобедими войници съ една и сжща идея -- идеята на нѣмското месиянство и господство.

Не е ли така и съ Франция? Нейниятъ исторически пжть е правъ. Ржководната ѝ историческа цель е да бжде водачъ на културния духъ.

България къмъ кои народи спада? — Може би, безотечественицитѣ, безличнитѣ и болезнено скромнитѣ у насъ ще намѣрятъ въпроса ни за пресиленъ. Но историята *не търпи* излишна скромность. Българщината е исторически и духовенъ синтезъ между изтока и запада. Българскиятъ народъ въ своя 15 вѣковенъ животъ следва една неотклонна политическа линия и тя е — *владичество надъ Балкана,* — владичество политическо, владичество духовно. *Обединението на народа ни въ историческитѣ му граници е само срѣдство къмъ цѣлта.* Защото това обединение ни отвежда по течението на Марица, Струма и Вардаръ къмъ естественитѣ стратегически упорни точки на тази неотклонна българска политика.

Този бѣше пжтьтъ на Симеона, на Самуила, на Ивана Асеня II, на Калояна, на Фердинанда.... Когато тази историческа повеля е забравяна или неразбирана, тогава българскиятъ народъ е билъ въ безпжтица и сетнинитѣ сж били падение или робство.

Първото условия за осжществяване на тази историческа повеля е *самостоятелната българска държава.* Този двигатель на българската история презъ вѣковетѣ пръвъ чрезъ гениалното си прозрѣние открива Паисий

Атонскиятъ монахъ открива истината, която отъ Исперихъ до наши дни движи нашия народъ въ историческата му борба. *Паисий, прозиращъ въ миналото, начертава пжтя на бждещето.* Неговата история, Славянобългарска, не е въ сжщность история, а политическо начертание, а *Паисий — политически идеологъ* Границитѣ на тази програма не само, че не се изчерпватъ съ бой битѣ, които води народа ни до наши дни, но тепърва ще се оплодяватъ въ лонното на бждещето.

Паисий не само сочи пжтя на България, но сочи и срѣдствата.

Обединение народностно.

Единство народническо.

Самобитность политическа и духовна.

Ето въ сжщность що е Паисий — водачъ преди всичко, а после духовникъ и монахъ.

Пжтьтъ на Паисий е пжть на българския народъ вчера, днесъ и утре. *Пжть, който трѣбва да разберемъ и отъ който трѣбва да се вдъхновимъ! Цель, която предстои да осжществимъ ...*

Починала престарѣла примѣрна жена самоковка въ София

На 6 февруарий т. г. почина и почетно биде погребана въ София 90-годишната самоковка **Савастия Христова Кантарджийска**. Тя служеше за примѣръ на християнска набожность, благодеяние, съпружество и майчинство въ квартала „Три кладенци". Изпратена биде отъ многото ѝ почитатели до вѣчното ѝ жилище съ подобаващитѣ ѝ голѣми почести. Богъ да я прости!

Бюджетътъ на Самоковската община утвърденъ

Господина Министра на вжтрешнитѣ работи и народното здраве съ постановление № 1010 отъ 31 януарий 1942 г. е утвърдилъ бюджета на самоковската градска община безъ измѣнение.

Утвърденията бюджетъ възлиза на 19,317,591 лева.

— На 12 т. м. пом.-кмета на Самоковската община Л. Коцевъ и г. Георги Михайловъ генералъ о. з. заминаха за София, за да предадатъ събранитѣ отъ околията подаръци за българскитѣ и германскитѣ войници.

— **Самоковската** бранническа дружина „Соколецъ" е подарила 1,500 лв. на ученическата трапезария и е изпратила четири пакета съ цигари, бисквити и бомбони за българскитѣ войници — граничари.

— **Презъ** миналата година техническото отдѣление при общината е издало 37 разрешения за строежъ на нови сгради въ гр. Самоковъ, курорта Чамъкория и присъединенитѣ къмъ общината села, на приблизителна оценка 11,144,220 лева.

— **Управителниятъ** съветъ на околийското работническо сдружение въ гр. Самоковъ изказва най-сърдечна благодарность на г. Директора на текстилната фабрика „Мусала" — Павелъ Тотевъ, затова, че даде съгласието си да бждатъ застраховани групово всички работници при фабриката на брой 150 души, като внесе и сумата за сжщата — 4950 лв.

Дано този примѣръ бжде последванъ и отъ други работодатели.

Печатница К. Китовъ & С-ие, Самоковъ

Тодоръ Ив. Гребенчарски

нѣма да приема на именния си день

ВАЖНО ЗА СТОПАНИТѢ — ЗАСТРАХОВАЛИ ДОБИТЪКА СИ

Протоколитѣ отъ годишния прегледъ 1942 год на застрахования добитъкъ въ града сж удобрени отъ застрахователния отдѣлъ при Б з. к. банка.

Стопанитѣ сж длъжни да се явятъ въ Популярната банка при кас.-дѣловодителя да изплащатъ премиитѣ си до края на този месецъ.

Плащането на патентния данъкъ

Патентниятъ данъкъ занятие за 1942 г. ще се събира по размѣра на патента за 1941 г., като изравнението ще става следъ облагането съ новия патентъ.

Срокътъ за плащане първата третинка отъ патента за 1942 г. е до 20 февруарий т. г. включително.

На данъкоплатцитѣ, които платятъ пълния размѣръ патентъ за 1942 г. до 20 февруарий т. г., ще се прави 10 на сто отстжпка.

КНИЖНИНА

„Презъ острието на живота"

Самото име „Жоржъ Нурижанъ" класира вече книгата като едно художествено и стилно съчинение, каквито сж многобройнитѣ му книги, които сж излѣзли отъ неговото перо изъ областьта на литературата, историята и езикознанието. Книгата „Презъ острието на живота" е още повече характерна съ това, че въ нея вие нѣма да срещнете оригинална мисъль на автора, обаче, както въ нѣкоя музикална симфония лайбъ мотива протича по цѣлото творение, така и тукъ тънкия вкусъ, голѣмото умѣние и дълбокото прозрение на г. Нурижанъ да събере, да подреди и отлично да преведе остроумието на вѣковетѣ, кристализирано въ анекдотитѣ на най-знаменититѣ личности отъ свѣтовната история: крале, папи, пълководци, поети, учени и др. е присжщность само на голѣма културна личность.

Книгата „Презъ острието на живота" представлява приятно четиво. Тя се чете и препрочита съ голѣмо удоволствие и е една необходимость за всѣки човѣкъ.

Доставя се направо отъ автора — София, ул. Царь Борисъ 114. Цена 60 лева.

Д-ръ Гюлеметовъ

Рекламирайте въ в. „Само-ковъ!"

ДАРИТЕЛИ

за зимната помощна акция самоковци — живущи въ София:

Д-ръ Дим. х Стамовъ лв.	1000
Павелъ Ив. Велиновъ	7000
отъ които 2000 лева за ученическитѣ трапезарии.	
Професоръ В Захариевъ	250

Отъ притежатели на вили въ Чамъ-кория:

Мара С. Календжиева	1000
Матилда Ж Вражали	2000
Н-ци П. Марковъ, генер. о. з.	100
Елизе генералъ Славчева	100
Зия арх. Юрданова	300
Н-ци Борисъ Антоновъ	500
Димитъръ Д Поповъ	500
Инж Стефанъ Геневъ	1000
Проф. Любенъ Диковъ	500
Виолета Вл. Капитанова	500
Димитъръ Куртуклиевъ	200
Люба Дундова	500
Радка М. Рѣскова	1000

Самоковско градско общ. управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 1,099

На 16-ия день следъ обнародване настоещето въ в. „Само-ковъ", въ канцеларията на общината, отъ 9 до 11 часа преди обѣдъ, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за продажбата на четири групи общински грубъ дървенъ строителенъ материалъ, добитъ по стопански начинъ отъ общинската гора „Ч.-кория", етатъ 1941/42 стоп. г., складиранъ на врем. складъ при провѣрочния горски пунктъ надъ града, а именно:

Гр. 23-та отъ 59 09 к. м., I-во к. греди
Гр. 25-та отъ 21·18 к. м., I-во к. „
Гр. 27-ма отъ 39.73 к. м., II к. трупи и
Гр. 29-та отъ 50.31 к. м., I к. трупи.

Първоначални цени: 679. 734, 583 и 798 лева. Производствени: 329, 298, 301 и 295 лева. Залогъ за участие въ търга 5 на сто, пресмѣтнато върху стойностьта, производственитѣ и фондовитѣ връхнини.

Законътъ за Б. о. п. е задължителенъ. Поемнитѣ условия се намиратъ въ общината.

Гр. Самоковъ, 12.II 1942 г.

Отъ общината

ОБЯВЛЕНИЕ № 1087

Общинското управление обявява на интересуващитѣ се, че на 18 февруарий 1942 г., 10 часа преди обѣдъ. въ канцеларията на общината ще се произведе спазаряване по доброволно съгласие, за отдаване подъ наемъ дюкяни № № 1, 2, 8, 14, 15 и 16 на общинскитѣ хали за време отъ датата на сключване договора до 31 декемврий 1942 година.

Първоначаленъ месеченъ наемъ 500 лева за всѣки дюкянъ.

Залогъ — 10 на сто. Законътъ за Б. о. п. е задължителенъ. Поемнитѣ условия се намиратъ въ общината.

Гр. Самоковъ, 11.II 1942 г.

Отъ общината.

Самоковско училищно настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ № 43

На 16-ия день следъ публикацията на настоящето въ общинския вестникъ „Само-ковъ", отъ 9 до 11 ч. преди обѣдъ, въ тръжната зала на Самоковската градска община ще се произведатъ търгове съ тайна конкуренция, за продажбата на две групи иглолистенъ строителенъ материалъ извозенъ на временненъ складъ при провѣрочния общински горски пунктъ надъ града, а именно:

Група I-ва отъ 28·75 куб. метра, I-во качество греди и

Група 6-та отъ 63·75 куб. метра, II-ро качество трупи.

Първоначални цени: 752 и 610 лева за куб. м. Производствени разноски 269 лева за куб. м. и за двѣтѣ групи.

Залогъ 5 на сто върху първоначалната стойность на предприятието.

Законътъ за Б. о. п. е задължителенъ за конкурентитѣ.

Поемнитѣ условия въ канцеларията на настоятелството.

Гр. Самоковъ, 12.II 1942 г.

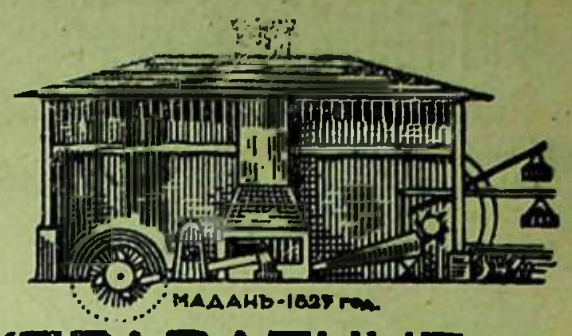
Отъ учил. настоятелство

Год. VIII САМОКОВЪ, 21 МАРТЪ 1942 ГОД. Брой 373

Димитъръ Х. Маджаровъ София
Ул. „Македония" № 25

САМО-КОВЪ

СЕДМИЧЕНЪ ОРГАНЪ НА ОБЩИНСКОТО УПРАВЛЕНИЕ

АБОНАМЕНТЪ: за година 50 лева, 6 месеци 30 лв. Единъ брой 1 лв. ОБЯВЛЕНИЯ: вѣнчални, годежни и за панахиди по 40 лв.; отмѣняване честитки 20 лв.; реклами и баланси на кв. см. по 2·50 лв.; всички други обявления до 30 думи, първитѣ по 2 лева, а останалитѣ по 1 лв. на дума; за двукратно публикуване се прави 20 на сто намаление, а за трикратно публикуване 30 на сто намаление.

100-ГОДИШНИНАТА НА „ЛЮБОСЛОВИЕТО"

КОНСТАНТИНЪ Г. ФОТИНОВЪ

ЕДНА ВЕЛИКА СТО-ГОДИШНИНА

„Ние нѣма да сбъркаме, ако туримъ скромния деецъ Фотиновъ въ числото на нашитѣ най-голѣми благодетели, а неговото „Любословие" — между тия книги, които единъ народъ пази като свещени".

Проф. Ив. Шишмановъ

Въ недѣля, 22 мартъ, навсѣкѫде — по цѣла България, ще се честувува стогодишнината на пробния брой на първото наше списание – Любословието, уреждано отъ К. Фотиновъ, който си бѣ поставилъ за задача да работи за всестранното просвѣщение на българския народъ.

Фотиновъ е роденъ въ Самоковъ около 1780 — 90 г. Като се научилъ да чете въ килията на баба си Фота въ самоковския женски метохъ и при духовника Софрони въ „светогорския" (въ Самоковъ) метохъ, Фотиновъ отива да учи въ Пловдивъ и свършва наукитѣ си въ гръцкото училище въ Мало-азиятския градецъ Кидония. Въ 1828 г. Фотиновъ окончателно се отказалъ отъ търговията и отворилъ частно училище въ Смирна, кѫдето пише учебници и издава 24 броя отъ „Любословието". Той е взелъ и най-голѣмо участие въ превода на Библията. Починалъ е въ Цариградъ на 29 ноември 1858 г.

Преди сто години, 1842 г., Фотиновъ напечатилъ „пробното Любословие", кѫдето се чувствува въ всѣки редъ родолюбието на неговия разпаленъ великъ духъ. „Както е оригинална самата му идея за основаването на едно периодическо списание, така Фотиновъ е оригиналенъ и въ своитѣ идеи за женското образование, за основаването на едно централно училище, за усъвършенствуването на земедѣлието, за основаване на дружество съ ученолюбива цель и за библиотеки... оригиналенъ въ тая смисъль, че **първъ той** у насъ заговори за ползата отъ осѫществението на тия идей и първъ ги защищава съ всичката сериозность и всичкия жаръ на своята дълбоко нравствена и патриотична натура".

Въ 1894 г., когато честувахме 50-годишнината на Любословието, осветихме нашата гимназия „К. Фотиновъ", дано пъкъ тая година, когато честуваме 100-годишнината на пробното Любословие, осветимъ нашия музей — Музея на Възраждането, който едновременно е и Пантеонъ на самоковскитѣ народни будители. Да направимъ всичко, каквото е възможно, та хилядитѣ туристи — дошли въ Самоковъ за величието на Рила, тукъ да почувствуватъ и величието на Паисиевата — на Фотиновата епоха.

Йончевъ - Крискарецъ

НА САМОКОВЪ

Приветъ на тебе, градъ на слънцето,
на ведросиньото небе,
на въздуха кристално чистъ
и погледа лѫчистъ
на твойтѣ синове.

Въ тебъ Рила вѣчноснѣжна ме плѣни,
пробудила далечни дни
на скѫпи родни сѫдбини.
Въ тебъ грѣе радостьта.
Въ тебъ свѣтълъ е свѣта.

Приветъ на тебе, градъ на слънцето,
на вѣчно будния копнежъ
по лѫчезарна красота.
Ти самъ си тозъ копнежъ,
ти самъ си красота.

Златка Щерева

ИЗЪ ФОТИНОВОТО „ОБЩОЕ ЗЕМЛЕОПИСАНИЕ"

Самоковъ, тоя градъ е разположенъ сѣверно-южно между единъ холмъ къ восточна страна, и между Искръ рѣка въ западъ. коя-то му често подстрижа западните страни устремляющася неистовно (като бѣсна) и нехотяща сожителство (заедносѣденѣ) одушевленнихъ, но бездушнихъ точіо каменей, въ кои-то има пресладостни и прехвални риби, каквото са пестърви-те, мрени-те и пр. Самоковъ е лишенъ отъ сички-те изобилия, кои-то иматъ негови-те до 6, 10, и 12 часове въ разтояние мѣста, понеже таково жестоко и тяжко зиме има и търпи, каквото е въ Росиа. Но совсемъ що нема никакви други происходи, може обаче да се хвали, защото има единъ происходъ, кой-то е глава и начало на сички-те свѣтски работи, почто има желѣзо-то, безъ което неможе да биде нищо на свѣтатъ, и кое-то е предпочтенно по премного отъ злато и сребро, почто, ако не е желѣзото да го ископа и да го направи, неще нито име-то му да се знае и чуе че е сребро и злато. Има же скотопитателственни мѣста, за то има доволна торговиа сосъ овци-те и съ вълна-та, коя-то работатъ самоковски-те жени та се препитаватъ многажди же и даноко на мъже-те си плащатъ претяжокъ сий. Существенний же животъ на Самоковци-тѣ состоитъ въ неотбѣжно-то имъ трудолюбие; жени-те, каквото рекохъ, работатъ вълна-та, сирѣчь бала, шаяци, гайтани, а мъже-те ги шиятъ та така живеятъ. Желѣзодѣлници же има премного, (Видни и Самокови), и кожодѣлници, отъ кои-то става доволна торговиа, но стожание иноплеменнихъ. Води же има прехвални и изобилни и весели расходи. Самоковци-те са трудолюбиви, почтителни, совѣстни, но тщеславни, и суеслови. Самоковъ има женски метохъ, въ кой-то обитаютъ по болшѣй части дѣвици колкото отъ Самоковъ толко и отъ други много страни... подвизаются въ молитвахъ... яже неимуще инно подкрѣпление точию ржкодѣланіемъ своимъ труждающеся и дѣлающе вишерещенния шаяци преискусно, приобрѣтаютъ умѣренное тѣлесно питание, прехвално же и желаемо житие. Самоковъ внутренни-те старовременни церкви има претворенни въ джамии и бани, а на стоящее почти предъ 50 години удостоися да възобнови 3 прекрасни церкви, и едно еллиногреско-славеноболгарско похвално училище, ... и една има вонъ къ южна страна до половинъ часъ разстояние стара Белйова церква... въ весело мѣсто, коя-то е още отъ Болгарско време, и има при нея единъ сущевременний брестъ, и кладенецъ. Въ тйя мѣста се намеруватъ стези за много древности, но кое изслѣдованйе? Въ западъ отъ Белйовска-та церква презъ Искръ въ поле-то са Цареви-те кладенци. Въ тия страни, по нѣкоимъ повѣствователемъ, послѣдний Ц. Болгарский I Шишманъ во бранѣхъ сражающся убиенъ бисть отъ сопротивниковъ. Въ западоюжна страна отъ Самоковъ е Монастирь С. П. отца н. Йоанна Рилскаго...

ФОТИНОВИЯТЪ РОДЪ

Самъ Фотиновъ — роденъ въ Самоковъ отъ майка самоковка, се е смѣталъ за самоковецъ, което личи и въ буквата С. (самоковецъ) подиръ подписитѣ върху Географията, Разговорника и пр. Баба му Фота е дошла отъ Пловдивъ заедно съ сина си Георги, който е билъ още малъкъ. Баба х. Фота (1730 — 1844) е основала самоковския женски метохъ и се е грижела за сина и подиръ женидбата му: тя му е купила и кжща.

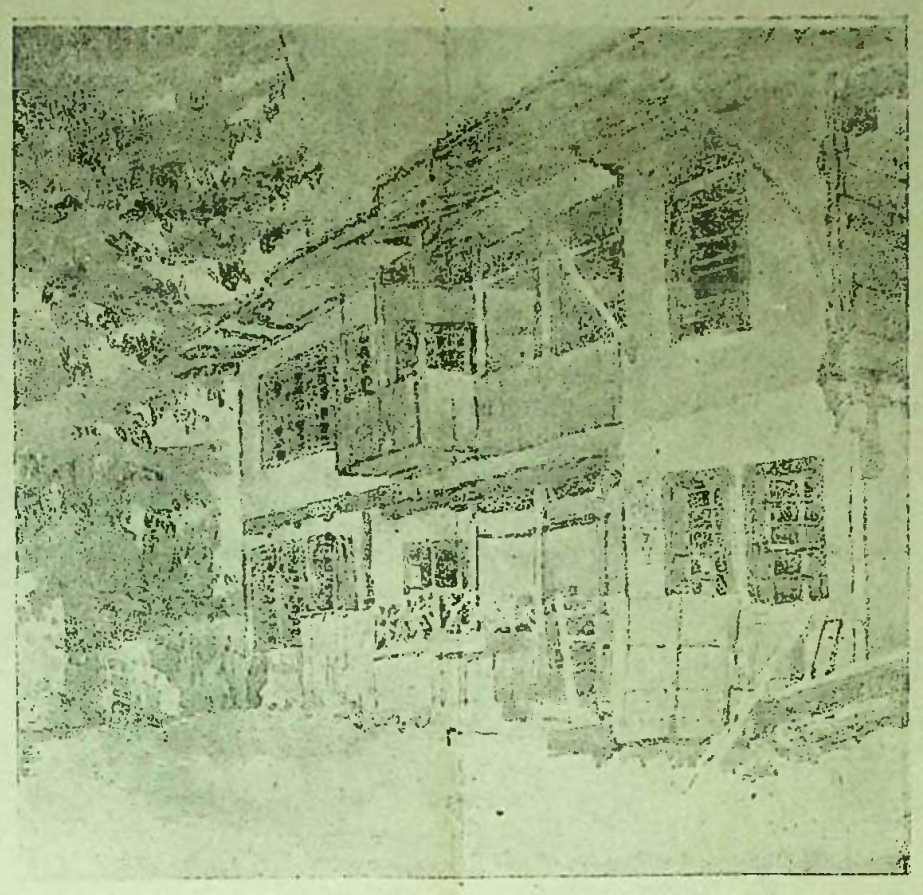
Първата жена на Георги Фотиновъ се казвала Вѣна — отъ рода на Щръкольови. Отъ нея тойималъ само една дъщеря — Катерина, която после като калугерица се казвала Архелая. Вѣна скоро починала и Георги се оженилъ за **Невѣнка х. Янчова**, която му родила четири деца: единъ синъ (най-старото дете) — **Константинъ** (Фотиновъ), роденъ около 1790 г. и починалъ на 29 ноември 1858, и три щерки. Отъ тѣхъ по-старата и срѣдната още като моми се покалугерили и се прибрали въ метоха при баба си. Като калугерки се казвали Теофания и Аполинария, на която мирското ѝ име било Доца (Евдокия). Само най-малката, Сусана, не последвала още като девица примера на баба си, а се оженила, по настояването на баща ѝ, за да не измре съвсемъ родътъ му, за Алекси Сахатчи — баща на Иванъ Сахатчиевъ.

Архелая — сестра на Фотиновъ отъ друга майка, имала две деца. Проф. Ив. Шишмановъ пише въ мин. Сборникъ за нар. умотворения, кн. XI, 1894 г., че Археля имала синъ Христо, който билъ въ Цариградъ и, че Катерина Фотинова (учителка) била нейна внучка.

Своята сестра на Фотиновъ Сусана Алексиева Сахатчиева е имала двама синове: Иванъ и Костакия и две дъщери — Мария и Домница, които станали калугерки (Ермония и Йовантия).

Иванъ Алексиевъ Сахатчиевъималъ две деца: *Петъръ*, който се оженилъ за Катерина Занкова и *Катерина* — оженена за Георги Чолаковъ. Петъръ и Катерина иматъ много деца и внучета, които сж живитѣ роднини на Фотиновъ. Единъ отъ тѣхъ —Иванъ Чолаковъ, миналата година подари на Музея на Възраждането петь броя отъ Любословието и портрета на майка си Катерина.

Крискарецъ

Родната кжща на К. Фотиновъ въ Самоковъ. Картина отъ Иончевъ-Крискарецъ

Книгитѣ отъ Фотиновъ

Първиятъ печатенъ книженъ трудъ на Фотиновъ е **гръцка граматика** — 1838.

Презъ 1842 година се напечати **„Пробното Любословие“**: *Любословие* или Периодическо списание разныхъ вѣдѣнии издадено трудомъ Константинъ Г. Фотиновъ С. Испитайте писания, въ нихъ же бо обрящете животъ вѣчний, и сокровище неизчерпаемо (мото). Смирна. Въ типографий А. Дамйянова. 1842, стр. 32.

Сжщеврѣменно съ пробния брой на Любословието Фотиновъ разпрати и разнесе въ 1842 година и обявление за **География**: *Общо землеописание* вкратцѣ за сичката земля преведено отъ Греческий на Славеноболгарский язикъ, умноженно же съ распространеннемъ и прибавлениемъ многоразныхъ потребныхъ областей, и сега перво на свѣтъ издано трудомъ Константина Г. Фотинова С. Смирна. Въ типографии А. Дамйанова 1843. 8-о р. 236“.

Въ 1844 г. следъ като си осигури поддръжката на х. Ралли Мавридовъ отъ Шуменъ, търговецъ въ Цариградъ, който стана главенъ настоятель и администраторъ на Любословието, Фотиновъ издаде първия брой презъ априлъ... Новото, сжщото Любословие по външенъ видъ се отличава съвсемъ отъ пробния брой, който е малка брошурка въ осмина. Любословието е на голѣмъ кварть и раздѣлено на два отдѣла. Само печатнитѣ букви и мотото сж едни и сжщи.

Въ 1845 г. Фотиновъ издаде и една малка книжка: **„Болгарски разговорникъ** за ония, кои обичатъ да се навикнуватъ да говоратъ гречески, сочиненъ трудомъ К. Г. Фотиновъ. Смирна. Въ печатница А. Дамйанова 1845, 8⁰, 95 стр. Цѣна единъ петакъ“.

Въ 1852 г. издава **Психология**: „Галлаудетъ... учение душесловно за дѣцата. Поученйе душесловно. Часть втора: душесловие за поученйе на дѣцата... преведено отъ греческий язикъ на болгарский трудомъ К. Г. Фотиновъ. Смирна, Дамйановъ, 1852. 8⁰ 95 стр.“

Главното книжовно занятие на Фотиновъ отъ 1850 г. нататъкъ бѣ съсрѣдочено въ **превода на Библията.**

*

Умоляватъ се тѣзи, които иматъ нѣкоя отъ тѣзи Фотинови книги, да съобщатъ на уредника на Музея на Възраждането: Йончевъ — Крискарецъ, художникъ — Самоковъ.

Извадки изъ „Любословието“

(Изъ мин. Сборникъ за нар. умотв. отъ проф. Ив. Шишмановъ)

Още отъ първитѣ редове „къ любочитателемъ“ Фотиновъ ясно излага, че само чисто родолюбни причини сж го накарали, да намисли издаването на едно периодическо списание подъ заглавие: *Любословие* или периодическо списание разныхъ вѣдѣний.

„Народъ Болгарский! некои човеци на тоя светъ (дунята) сакатъ да се покажатъ, и да се познаятъ сосъ нихното богатство, съ нихното величество и съ нихната сила и дарованието и толко колко можатъ и колко за себе си само да оугодатъ или и за други нещо мало „казва той“ А я предпочитающь отъ всяко друго величество и богатство общата полза и доброто, що бива общо на секи човѣкъ богатъ, сиромахъ, старъ, младъ и каковъ други можетъ бити, и кое добро ако да би се собралъ сичкио светъ да го отпади не може нищо да му прави, но повече се умножава, и остава отъ вѣкъ на вѣкъ свѣтло же и многоцѣнно; и смотряющи долгъ за ползата народа сего дерзаю помощию божиею да се покажемъ и я на тоя свѣтъ сосъ едно дѣло, кое то се надѣемъ, и оуповаемъ, да можетъ бити предпочтенно, най-повече на нашиатъ народъ отъ много други работи мирския“.

Богъ е създалъ човѣка словесенъ и му е далъ умъ и разумъ, да се учи и да разумѣва „сичката создания Божия“ и да разсъждава, кое е добро и кое е зло. Но кой може да го упжти да познава всичко това? Кое е срѣдството, съ което човѣкъ дохажда въобще до познавание на природата и на себе си, и до усъвършенствуване на своята „словесность?“

Това е „само списанието, повѣсть, история и оучение“, отговаря Фотиновъ. „Само то може да научи человѣка и да го настави да познае и да разумѣе всичко (което се каза по-горѣ) и съ това може истина да се нарече человѣкъ словесенъ, и достоенъ на божието дарование, а да не е какво единъ добитакъ и изгубенъ отъ лице земли какво едно нерождливо и неполѣзно древо...“

Това важи изобщо за всички народи, а колко повече за насъ българитѣ, които сме лишени отъ всѣкакви срѣдства, що правятъ именно човѣка словесенъ и да не е „какво единъ добитакъ“: именно образователнитѣ заведения, книжнината, списанията и т. н. Въ развитието на тая инакъ банална истина Фотиновъ се издига на нѣколко мѣста до идеалната висота на Паисиевия слогъ.

Човѣкъ би помислилъ, че четe „История болгарска“, тъй си приличатъ на мѣста и по езикъ и по вдъхновение тия две произведения. Вижда се, че Фотиновъ не напраздно се е родилъ въ Самоковъ, гдѣто и до сега могатъ да се намѣрятъ преписи отъ безсмъртното дѣло на хилендарския монахъ...

РЖКОПИСЪ - ЗАВЕЩАНИЕ ОТЪ БАБА ФОТА

По случай приготовленията за честуването 100-годишнината на „Любословието“, уредника на Музея на Възраждането намѣри въ килията на баба Фота въ самоковския женски метохъ следващия ржкописъ — завещание:

„1820: лѣто месецъ ноевий: 21:д. Извѣствую язе много грешная прежде новчовица филибелия нарицаемая фота, апоследи, недостоиная хаджи теофания монахиня и теоктиста, още уживоте моемъ продадохъ келия моя, сосъ покащнина сосъ сички такъмъ варинджесъ до лажица, намоя внуки, на теофания калугерица и евдокия, пословомъ за четири стотинъ гроша и словомъ утвърдихме, даме чуватъ досмерти моеи воля божия негово произволение, каквосе ему изволитъ, ислово второ утвердихме ако ме нечуватъ инеходатъ по повелению моеи или некое безчиние да творатъ, или упрезрение даме иматъ, парите даимъ отдадемъ, и вса наследия моя даси возприимемъ безъ всяко прекословие, аколиме дочуватъ, инпомоеи воли ходатъ до смерти моеи, едно продадено друго харивано сичко даиме просто, отъ бога, и отмене грешна. аще кто дерзнетъ отмоя рода кои дабудетъ оттия двете мои внучки теофания, и евдокия, дарече това ни е отъ баба или отъ пребаба тасе покусатъ даречатъ и намсе пада отнаследие ноино, данее просто, отъ света троица, и отъ света богородица, и отмене грешна. и царство небесное да ненаследатъ, тако заповѣдаю въ животе моемъ:.

ПОСЛЕДНИТѢ ДНИ НА ФОТИНОВЪ

Проф. Шишмановъ пише: Фотиновъ се билъ премѣстилъ въ Цариградъ, за да прегледа съ Ригса ненапечатанитѣ още книги отъ Ветхия завѣтъ, а вѣроятно и за да приготви всичко нуждно за новото си списание: „Ние обаче, работихме заедно само три или четири дни", съобщава Ригсъ въ своитѣ спомени (Зорница), „когато той се помина.

Той умрѣ на 29 ноември, 1858 год." ...

Известието за смъртьта на Фотинова трогнало всички приятели и почитатели и намѣрило сърдеченъ отзивъ и въ печата.. Така съчувствено се отзовала и цѣлата българска колония въ Цариградъ — отъ първенцитѣ до последнитѣ работници... Тлѣнитѣ му останки били съпроводени „съ прилична-та честь" до последното жилище. Где обаче е погребенъ Фотиновъ, това не се знае положително.

Ето и краткия

НЕКРОЛОГЪ

отъ редакцията на Цариградски вѣстникъ (1858.XII. 20, брой 410) „Книжевний наший свѣтъ загуби едного отъ най-добри-те си сдружници. Г-нъ Фотиновъ, който е на вси познатъ, бѣ дошелъ отъ Смирна, кдѣто обикновенно живѣеше, въ Цариградъ преди два мѣсяци уже за своя работа, сконча ся на Хаскьой, гдѣ-то бѣше взелъ домъ съ нанимание. Това причини жалость чуствителна на тукашни-те Българи. Желаяхме по на пространно за животъ-атъ нашего того соотечественика да говориме, но оставаме го за други путь. Колко-то за сега казуваме че сж погреби съ прилична-та му честь. Вѣчна му память".

Килията на баба Фота въ самоковския женски метохъ

ЗА ОСТАНАЛИТѢ НѢЩА ОТЪ ФОТИНОВЪ

Шишмановъ пише: „Останалитѣ отъ Фотиновъ нѣща, книгитѣ и преписката му, били изпратени презъ 1859 г. въ Самоковъ. За тѣхъ съобщава Захарий х. Гюровичъ отъ Цариградъ (28.IX 1859) слѣдното въ свое едно писмо до Фотиновия зетъ Алекси: „Приѣхъ вашето опщо написано писмо което разумехъ за вашето здравиѣ радовамсе. Но щото ми пишете заради покойнаго за шейовете книгите прибрахме 3 сандъка които ги и проводихъ со 1 кираджия до Пазарчикъ и отъ тамо до Самоковъ да ги проводатъ а за другите му работи *текрире* се писа на Измиръ сосъ господинъ Гаврилова рака пресъ Патриката и сега още не е стигналъ джувапо имъ като дойде отъ Измиръ господинъ Моровеновъ ще ви пише подробно за сичко и пр."

Отъ това писмо се вижда, че Фотиновъ трѣбва да еималъ спестенъ капиталъ, както увѣрява Сахатчиевъ (Ив.), който предполага, че Фотиновъ ималъ пари съ лихва у кара-абаджиитѣ въ Смирна и по сарафитѣ въ Цариградъ, но тия пари били злоупотрѣбени отъ самитѣ ония, които били се натоварили да ги извадятъ отъ длъжницитѣ. Роднинитѣ останали само съ книгитѣ и преписката. Трѣбва да благодаримъ на Сахатчиева, че е разбралъ тъй добре значението на Фотиновитѣ книжа и се е погрижилъ да ги запази даже въ най-усиленитѣ времена. Отъ една бележка, която той бѣ ни далъ още преди години, когато Министерството му купи книжата, узнаваме, че презъ 1876-7 година Сахатчиевъ билъ подозренъ въ бунтовничество. Като знаялъ, че ще му претърсятъ кжщата за компромитирующи книжа, той тайно презъ една нощь пренесълъ своята и Фотиновата преписка въ едно близко село и ги повѣрилъ на единъ свой познатъ селянинъ. Тая преписка той прибралъ слѣдъ идването на Руситѣ".

Въ единъ ржкописъ - тетрадка *Д. Смрикаръ* пише: „... башка отъ що има (иар. Макариапол., Д. Илариона) превзети нѣчта отъ Българската цьрква, първо колко имаше книги отъ покойнаго Костандина Фотинова самоковца, други отъ едного владика, трети отъ покойнаго Владика Дя. Авксентиа самоковца. Една сума книги много добри избрани, со се ковчези ги вдигналъ одъ ... разсжрди се по една малка причина, собра сичко отъ българската цьрква, що имаше: реченитѣ книги, други нѣкои вещи... и ги пренесе на ортакйои на кжщата си, които са и днесъ тамо..."

НОВИНИ И СЪОБЩЕНИЯ

— *РЕДАКЦИЯТА благодари на г. Йончевъ - Крискарецъ за сътрудничеството на настоящия брой; на г-жа Златка Щерева и г-ца Ев. х. Христова, че сж прочели нашия апелъ въ вестницитѣ и ни изпратиха свои оригинални творби за Фотиновия брой.*

— **Общото** годишно събрание на Популярната банка въ гр. Самоковъ е насрочено на 29 мартъ, 9 ч. сутриньта въ салона на читалището.

Отчетътъ на банката е отпечатанъ и ще се изпрати на членоветѣ.

— **Общиятъ** съюзъ на запасното воинство въ България урежда, утре 22 т. м., 10.30 ч. въ салона на читалището публично събрание на което ще говори г. Петъръ Мандовъ на тема: 1. Международното положение на България. 2. Чуждата пропаганда и 3. Задачитѣ на общия съюзъ на запасното воинство

— **Поправка.** Въ публикуваният списъкъ на общинитѣ, предали подаръци за българскитѣ и германски войници, бр. 369 на в. „Само-ковъ", е пропусната Шишмановската община, която е събрала 3 789 лева, 200 чифта вълнени чорапи и 15 чифта вълнени ржкавици.

ЗА МУЗЕЯ

на Възраждането въ Самоковъ подариха:

Щирка Д. Радойкова — портретъ съ маслени бои на Василъ попъ Христовъ Радойковъ, рисуванъ отъ синъ му Димитъръ и единъ пейзажъ отъ сжщия художникъ — Димитъръ Радойковъ;

Наследницитѣ на Иванчо Мишовъ чрезъ Никола Кантарджиевъ — една стара книга (Наставлевія) отъ х Йоакимъ-иеромонахъ, печатена въ Будинѣ градѣ при Кралевскомъ увіверсітетѣ 1819 г.;

Никола Кьосевъ — старъ оригиналенъ ключъ;

Наследницитѣ на Костадинъ Анастасовъ Геровъ — единъ мраморенъ орелефъ, навѣрно тракийската богиня Бендисъ „Артемида" ловджийка съ еленъ — запазенъ отъ баща имъ К. Ан. Геровъ, учитель, иконописецъ и борецъ за църковна независимость.

СОДОЛИМОНАДЕНО КООП. Д-ВО „ИЗВОРЪ" — САМОКОВЪ

ДА СЕ ЗНАЕ ОТЪ ВСѢКИ ПИТИЕПРОДАВЕЦЪ

Поради набиране достатъчно срѣдства въ посмъртния фондъ на кооперацията и въ изпълнение на чл. 1. п. „д" отъ устава ѝ, управителния съветъ реши: при всѣки смъртенъ случай на членъ отъ кооперацията **да се отпуска по 4000 (четири хиляди) лева на наследницитѣ му помощь.**

Ето защо е нуждно всички питиепродавци отъ града и селата да станатъ членове на кооперацията ни.

Единъ дѣлъ струва 500 (петстотинъ) лева.

Отъ управ. съветъ

Благодарность

Семейството на починалиятъ

НИКОЛА НИК. ВЕЛЧЕВЪ

(бившъ ковчежникъ на 7-ий дивиз. артилерийски полкъ — Самоковъ)

искрено благодарятъ на К-ра на 7 дивиз. артилерийски полкъ г. полковникъ Станевъ за поднесенитѣ отъ него лично съболезнования. На свещеникъ Г. Соколовъ и майоръ Грозевъ за казанитѣ отъ тѣхъ хубави слова въ черквата за живота и дейностьта на покойния, за поднесенитѣ вѣнци отъ чиноветѣ на 7-ий дивиз. артил. полкъ, ловно стрелческо д-во „Соколъ"; рибарско д-во „Канарско езеро"; Б. Т. С. — клонъ „Рилски туристъ"; самоковска популярна банка; отъ приятелитѣ му и отъ колегитѣ при самоковското данъчно управление. На всички, които изказаха устно или телеграфически съболезнованията си на близки и роднини взели участие въ дълбоката ни скрѣбь, както и на всички присжствуващи при опелото, които придружиха тлѣннитѣ му останки до вѣчното жилище.

Благодаримъ на председателя и членоветѣ на ловно стрелческо д-во „Соколъ", които въ строенъ редъ придружиха останкитѣ на покойния и му отдадоха последни почести.

Отъ опечаленитѣ

Самоковско училищно настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ № 65

На 31-ия день следъ публикацията на настоящето въ в. „Само-ковъ", отъ 9 до 11 часа преди обѣдъ, въ тръжната зала на самоковската градска община, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване на наематель за срокъ отъ 3 години училищната ливада „Биковица" отъ *19* декари, находеща се въ землището на с. Продановци, м. „Подъ селото".

Първоначаленъ годишенъ наемъ 4000 лева.

Залогъ — 10 на сто върху първоначалния наемъ за тритѣ години, т. е. 1200 лева. Законътъ за Б. о. п. е задължителенъ. Поемнитѣ условия се намиратъ въ канцеларията на настоятелството.

Гр. Самоковъ, 18.III 1942 г.

Отъ учил. настоятелство

Самоковско градско общ. управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 2268

На 11-ия день следъ обнародване настоящето въ в. „Само-ковъ", въ канцеларията на общината, отъ 9 до 11 часа преди обѣдъ, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване на наематель общинската ливада *„Между кермидарскитѣ фабрики"*, за срокъ отъ три години, начиная отъ датата на сключване договора.

Наддаването ще стане въ процентъ и въ натура отъ добитото количество сѣно, добито следъ окосването му. Залогъ за участие въ търга 600 лева. Законътъ за б. о. п. е задължителенъ. Поемнитѣ условия се намиратъ въ общината.

Гр. Самоковъ, 20 мартъ 1942. г.

Отъ общината

ПЛАТИХТЕ ЛИ СИ АБОНАМЕНТА на В. „САМОКОВЪ"?

ЕЗИКЪ И НАРОДНОСТЬ

Старитѣ българи отъ времето на Кирила и Методия имаха една дума за „езикъ“ и „народъ“ и тъй означиха тѣзи две понятия въ своитѣ първи писания (язикъ). Има ли действително връзка между езикъ и народность? Не е ли все едно на какъвъ езикъ ще се говори? Нѣмаше ли да бѫде по-добре, ако всички народи говорѣха единъ езикъ? Въ една своя лекция проф Ст. Младеновъ каза, че вавилонското стълпотворение не е проклятие, а благословия за народитѣ, защото имъ се дава възможность за свободно самостойно творчество.

Рускиятъ славистъ А Потебня отбелязва като общочовѣшки свойства на езика неговата членораздѣлность по звуци и символичность, като система за изразяване опредѣлени мисли. Всички останали езикови свойства отбелязва като племенни, защото граматическитѣ и лексически категории не сѫ задължителни за всички езици.

Въ своето развитие езицитѣ не сѫ напълно ограничени и независими. Разцвѣтътъ на самостоятелно творчество и развитие на езика винаги се предшествува отъ подражателенъ периодъ, когато единъ езикъ черпи сили и подтици отъ другъ. „Взаимното възбуждане на народитѣ“, пише Потебня „предполага не асимилация, а само взаимно приспособление, което може да се сравни съ онова между цвѣтята, хранещи насѣкомитѣ, и съдействието на последнитѣ за оплождане цвѣтоветѣ“. Диференцирането на отдѣлнитѣ сходни езици показва, че тѣ иматъ свой самостоенъ животъ, преминали сѫ периода на подражание и навлизатъ въ новъ творчески периодъ. Колкото по-старъ е единъ езикъ, колкото по-рѣзки преврати го отдѣлятъ отъ началото, толкова по-слаба е възможностьта за неговата денационализация. Последната се проявява въ разхлабване и прекѫсване народната традиция, заключена въ езика. Тази разхлабена традиция действува като втори разрушителенъ преобразувателенъ факторъ на народностьта. Пълна денационализация въ този смисълъ може да се наблюдава само при отдѣлни личности, откѫснати отъ родната срѣда и пренесени въ друга преди да почнатъ да говорятъ. Въ такова отношение е пакостно влиянието на чуждитѣ училища при малкитѣ деца. Съвсемъ не е радостно явление луксътъ да се изпращатъ децата въ чужди забавачници и първоначални училища въ една възрасть, когато тѣ не сѫ усвоили напълно своя езикъ. Така се създаватъ личности, които говорятъ съ чуждъ акцентъ, размѣстватъ думитѣ споредъ чуждия словоредъ и оставатъ чужденци на своя езикъ. Това съвсемъ не значи, че трѣбва да се ограничимъ само съ своя езикъ и култура. Тогава би било прекѫснато онова благотворно взаимно въздействие на отдѣлнитѣ езици и чрезъ тѣхъ на цѣлостнитѣ народни култури. Единъ народъ, билъ той най-великиятъ и многобройниятъ подъ небего, пакъ е много малъкъ, за да бѫде изворъ на всички духовни творчески възможности. Но всѣки народъ трѣбва да бѫде творецъ, за да влѣзе като достоенъ членъ въ международнитѣ културни спогодби за по-широка, по-плодоносна дейность.

Необходимото условие, за да може човѣкъ спокойно да влиза въ духовнитѣ хранилища на разни народи, да се учи и вдъхновява отъ тѣхъ безъ да бѫде изложенъ на асимилационното имъ влияние е здравото народностно образование. Така образованиятъ има своето голѣмо преимущество предъ неукия, защото докато последниятъ е повлиянъ отъ незначителна часть отъ народнитѣ традиции, спазени само въ опредѣлена мѣстность като предание, първиятъ по разни пѫтища и въ разни степени идва въ допиръ съ многовѣковното течение на народния животъ, взетъ както въ неговитѣ съставни части, тъй и въ крайнитѣ резултати, съдържащи се въ писменостьта. Съобразно съ това образованиятъ човѣкъ е несравнено по-устойчивъ въ своята народность, отколкото неукиятъ. Понеже въ тѣзи дни е особено освеженъ споменътъ за Константинъ Фотиновъ можемъ да посочимъ него като отличенъ примѣръ какъ чуждата по-висока култура дава подтикъ за усилена дейность на родна почва. Опознавъ гръцката култура, основательтъ на периодическия печатъ работи за българска просвѣта и чрезъ своето „Любословие“ посочва образованието като основна необходимость за творцитѣ на българската общественость и култура и за пазителитѣ на родното семейно огнище Историята на всички народи, по-специално нашата, показва какъ въ най страшни дни езикътъ е оставалъ единственятъ спасителенъ кръстъ, предъ който сѫ се молили за сила въ защитителната народна борба, скрити въ черковнитѣ килии и браилски мансарди, български възкресители.

Ев. х. Христова

Пристигнаха най-добритѣ
РАДИО АПАРАТИ „ВЕГА“

Изумителенъ обсегъ, най-голѣма селективность, вълшебенъ тонъ и сигурно действие.

Луксозенъ „суперъ-приемникъ“ „ВЕГА“ № 759, продажна цена лева 10,312

„ВЕГА“ — народенъ типъ — двуламповъ ЛЕВА 1,950

Продажба при АТАНАСЪ ГЕРМАНСКИ — САМОКОВЪ

ИЗЪ КОМИСАРСТВОТО

Издадени заповѣди

На основание чл. 8 отъ закона за осигуряване снабдяването и регулиране ценитѣ, мѣстното комисарство е издало на 16 мартъ т. г. заповѣди № №. 15, 16, 17 и 18, съ които се нормиратъ ценитѣ на следнитѣ стоки:

Картофитѣ

да се продаватъ по ценитѣ по които купува Дирекция „Хранонзносъ“ по цена 6 лева и 10 ст. за 1 кгр.

Сѣното и сламата

да се продава франко производителя — сено до 3 лева кгр.; франко вагонъ товарна гара до 3·50 лв. кгр.; слама пшенична и ечемична франко производителя до 65 ст. кгр., франко вагонъ товарна гара - до 1 лв. кгр.

Горнитѣ цени важатъ за цѣлата страна и се разбиратъ за сѣно и слама небалирани.

Захарь

се пуска въ продажба отъ 17 мартъ т. г за жителитѣ на гр. Самоковъ срещу списъци въ съответнитѣ бакали както следва: 1) Всѣко лице има право да получи 500 грама за м мартъ. 2) Опредѣлена е цената на захарьта: бучки на едро до 29·90 лв., на дребно до 31 лв. кгр.; — на пѣсъкъ на едро до 27·90 лв. и на дребно до 29 лв. кгр

Получаването на захарьта ще може да се извършва отъ всѣки членъ на домакинството, срещу представяне на дилявата разпредѣлителна карта на гърба на която бакалина е длъженъ да отбележи, че е получена захарьта.

Соль

за м. мартъ се отпуска за жителитѣ отъ Самоковъ по 500 грама на лице, като цената й е опредѣлена: на едро до 6·30 лв. кгр., а на дребно 7 лева за 1 кгр.

Самоковско училищно настоятелство

ОБЯВЛЕНИЕ № 64

На 16-ия день следъ публикацията на настоящето въ общинския вестникъ „Само-ковъ“, отъ 9 до 11 ч преди обѣдъ, въ тръжната зала на Самоковската градска община ще се произведатъ търгове за продажбата на иглолистенъ строителенъ материалъ, добитъ отъ училищната гора „Широката планина — Шумнатица“ по стопански начинъ и извозенъ на временненъ складъ при провѣрочния общински горски пунктъ надъ града, а именно:

Съ тайна конкуренция:

Група I-ва отъ 28·75 куб. метра, I-во качество греди.

Група 6-та отъ 63·75 куб. метра, II-ро качество трупи.

Група 11-та отъ 54·76 куб. метра, I качество трупи.

Съ явна конкуренция:

Група 4-та отъ 19·31 куб. м., III к. трупи.

Първоначални цени на куб. метъръ: 752, 610, 820 и 280 лева. Производствени разноски на куб. м. по 269 лв.

Залогъ 5 на сто върху първоначалната стойность на предприятието.

Законътъ за Б. о. п. е задължителенъ за конкурентитѣ.

Поемнитѣ условия въ канцеларията на настоятелството.

Гр. Самоковъ, 18.III 1942 г.

Отъ учил. настоятелство

Самоковско градско общ. управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 2,148

На 16-ия день следъ обнародване настоещето въ в. „Само-ковъ“, въ канцеларията на общината, отъ 9 до 11 часа преди обѣдъ, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за продажбата на четири групи общински грубъ дървенъ строителенъ материалъ, добитъ по стопански начинъ отъ общинската гора „Ч.-кория“, етатъ 1941/42 стоп. г., както следва:

Гр. 23-та отъ 59 09 к. м., I-во к. греди

Гр. 25-та отъ 21·18 к. м., I-во к. „

Гр. 27-ма отъ 39.73 к. м., II к. трупи и

Гр. 29-та отъ 50 31 к. м., I к. трупи.

Първоначални цени: 679, 734, 583 и 798 лева. Производствени: 329, 298, 301 и 295 лева. Залогъ за участие въ търга 5 на сто, пресмѣтнато върху стойностьта, производственитѣ и фондовитѣ врѣхнини.

Законътъ за Б. о. п. е задължителенъ. Поемнитѣ условия се намиратъ въ общината.

Гр. Самоковъ, 18.III 1942 г.

Отъ общината

Сѫдия-изпълнитель
при Самоковски окол. сѫдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 838/39

Подписаниятъ Георги Ивановъ, сѫдия-изпълнитель при самоковски окол. сѫдъ, обявявамъ на интересуващитѣ се, че следъ 15 дни отъ публикуването ще започне и ще свърши на онова число отъ месеца, 17 ч. включително, което съответствува съ датата на публикацията, въ канцеларията ми въ гр. Самоковъ, проданьта на следния недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Тодоръ Ст. Карабоневъ отъ с. Шишманово за удовлетворение вземането на Михалъ Георгиевъ по прехвърлително отъ гр. Самоковъ, а именно, находещъ се въ землището на с. Шишманово две петнадесети идеални части отъ следния недвижимъ имотъ:

1. Лавада въ м. „Токатитѣ“ отъ 2·2 декара при съседи: Атанасъ Карабоневъ, Бр. М. Пашова, Бр. П. Пейчови и Станоя Стамболийска, оц. за 468 лева.

2. Ливада въ м. „Мѣрата“ отъ 9 декара при съседи: Спасъ Ст. Мутавчиски, Спасъ Т. Карабоневъ и общ. мѣра, оц. за 1920 лева.

3. Ливада въ м. „Дервено“ отъ 3·2 декара при съседи: Бр. Хр. Карабоневи, Н-ци П. Карамелкови, Тодоръ Ф. Яневъ и общинска гора, оценена за 272 лева.

4. Ливада въ м. „Дерелия“ отъ 3·6 декара при съседи: Никола Тренчовъ, Георги Стайковъ и Илия Ст. Гюдуровъ оценена за 308 лева.

5. Ливада въ м. „Редени круши“ отъ 6·7 декара, при съседи: Бр. Т. Карабоневи, Стоянъ Хр. Галевъ, Стоянка Чарийска и общ. мера, оц. за 1429 лева.

6 Ливада въ м. „Чешмето“ отъ 4·9 декара при съседи: Бр. Войникови, Златко Карабоневъ и шосе „Самоковъ — Ихтиманъ“, оц. за 522 лева.

Горниятъ имотъ не е ипотекиранъ къмъ никого. Има възбрани за 14,500 лева и обща възбрана по з.о.д.з.кр.

Желающитѣ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѫтственъ день и часъ, за да прегледатъ книжата и да наддаватъ.

Залогътъ една десета часть отъ първоначалната цена на продаваемия се имотъ, съгласно чл. 817, ал. II отъ З. Г. С., за правоучастие въ проданьта, се внася предварително въ Б. в. к. банка срещу удостовѣрение, което ще ми се представи.

Гр. Самоковъ, 25.II 1942 год.

Сѫдия-изп.: Георги Ивановъ

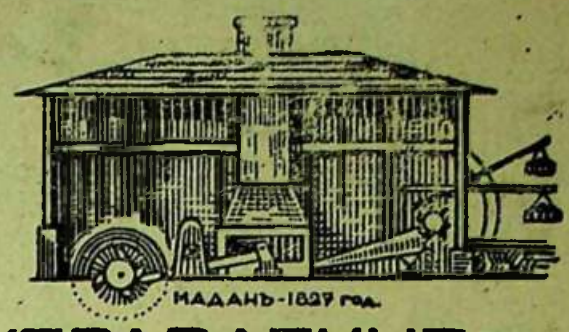
Рекламирайте въ в. „Само-ковъ!“

Печатница К. Китовъ и С-ие, Самоковъ

Год. VIII САМОКОВЪ, 29 АВГУСТЪ 1942 ГОД. Брой 396

САМО-КОВЪ

СЕДМИЧЕНЪ ОРГАНЪ НА ОБЩИНСКОТО УПРАВЛЕНИЕ

АБОНАМЕНТЪ: за година 50 лева, 6 месеци 30 лв. Единъ брой 1 лв. ОБЯВЛЕНИЯ: вѣнчални, годежни и за панахиди по 40 лв.; отмѣняване честитки 20-лв.; реклами и баланси на кв. см. по 2·50 лв.; всички други обявления до 30 думи, първитѣ по 2 лева, а останалитѣ по 1 лв. на дума; за двукратно публикуване се прави 20 на сто намаление, а за тригратно публикуване 30 на сто намаление.

Проф. В. Захариевъ
Председатель на музейния комитетъ

БЪДЕЩАТА УРЕДБА НА САМОКОВСКИЯ МУЗЕЙ НА ВЪЗРАЖДАНЕТО

Въ предосвободителната епоха нашитѣ читалища, като скромни огнища на просвѣта и на културенъ животъ, допринесоха твърде много за повдигане на националното съзнание на българина. И до днесъ тѣ сж запазили сжщото значение. Около читалищата сж събрани и сплотени всички родолюбци, които смѣтатъ за достоинство общественото служение, които и чрезъ читалищна дейность внасятъ своя дѣлъ въ културния животъ на страната.

Читалищни дейци уреждатъ културни седмици, литературни четения, сказки, театрални забави, художествени и етнографски изложби и т. н.

Въ нѣкои читалищни салони, чрезъ грижливо подбирани филми, подходящи за нашия битъ и нрави, се работи за създаването на здраво национално възпитание, добри нрави и на хубаво и правилно отношение къмъ домъ и семейство. При читалищата се създадоха сжщо богати мѣстни музейни сбирки, като напр. тази въ Казанлъкъ при читалище „Искра“, въ Плѣвенъ, Видинъ, Стара-Загора, Търново и пр.

Самоковското читалище „Св. Седмочисленици“, сега „Отецъ Паисий“, основано презъ 1856 година, винаги е било срѣдище на културния животъ въ Самоковъ.

Самоковската музейна сбирка, създадена презъ 1930 г., закрепна и се разви подъ покрива на читалището-паметникъ „Отецъ Паисий“. Читалищното настоятелство, въ лицето на неговия заслужилъ председатель, народния представителъ г. Василъ П. Чобановъ, указвайки най-широко просвѣтено съдействие, има много голѣми заслуги за събирането на музейнигѣ материали въ една отъ стаитѣ на читалището и за набавянето на шкафове, витрини и т. н. въ които тѣ сж подредени. На единъ музеенъ комитетъ бѣше възложена грижата да работи за по-нататъшното развитие на музейната сбирка въ единъ Самоковски градски музей.

Следъ като първитѣ уредници на сбирката, художника Н. х. Младеновъ и главния учитель А. Геровъ, събраха много ценни материали, за да се уреди и опредѣли окончателно положението и характера на музейната сбирка, по указания на тогавашния главенъ инспекторъ на музейгѣ и старинитѣ въ Министерството на народното просвѣщение, се изработи единъ правилникъ, който по установения редъ биде утвърденъ отъ Министерството.

По този начинъ бѣше легализирана музейната сбирка като се създаде възможность да бжде материално подпомагана и отъ разни държавни и общински институти. Чрезъ официално утвърдения правилникъ се опредѣли предназначението на музейната сбирка, начина по който да се събиратъ, подреждатъ и съхраняватъ музейнитѣ материали и най-сетне се създаде възможность да се упражнява и общественъ контролъ върху дейностьта на музейния комитетъ, чийто функции, права и задължения бѣха ясно опредѣлени.

Ето съдържанието на този правилникъ:

Правилникъ за уредбата на музея при Читалище-паметникъ „Отецъ Паисий“ въ гр. Самоковъ

Чл. 1. **Наименование.** При читалището-паметникъ „Отецъ Паисий“ въ гр. Самоковъ се създава музейна сбирка съ наименование *Самоковски исторически, художественъ и занаятчийски музей*

Чл. 2. **Цель.** Въ музея, който ще се помѣщава въ читалището-паметникъ, ще се събиратъ, подреждатъ и съхраняватъ исторически, художествени и етнографски материали въ връзка съ миналото, духовната и материалната култура на Самоковския край.

Въ специаленъ архивъ ще се събиратъ и съхраняватъ документи и фотографски снимки, които ще послужатъ за всестранното изследване на Самоковския край. Създава се графическа сбирка отъ гравюри, рисунки, проекти за рѣзба, за златарски издѣлия и фотографски репродукции отъ произведения на самоковски майстори отъ предосвободителната епоха, щампи и пр.

Чл. 3. **Срѣдства.** Музея се урежда и попълва съ материали получени като дарения или придобити чрезъ откупване:

а) старини, които народнитѣ археологически и етнографски музеи отстжпватъ за временно или окончателно владение, особено дубликати.

б) старини, които се следватъ на Самоковския музей споредъ наредбитѣ на Закона за запазване старинитѣ въ България.

в) старини подарени отъ частни лица или купувани, доколкото не се нарушаватъ постановленията на Закона за запазване старинитѣ.

Необходимитѣ срѣдства за издръжката на музея — купване на музейни материали, набавяне необходимия за тѣхното подреждане инвентаръ, застраховка, евентуално възнаграждение на уредника и пр., се изразходватъ отъ суми получени като помощи и дарения отъ държавни и общински учреждения, отъ Читалището паметникъ, културно-просвѣтни и стопански сдружения, частни лица и суми постжпили отъ продажба на музейни издания.

Чл. 4. **Бюджетъ.** Наличнитѣ суми се пазятъ и водятъ по специална, надлежно завѣрена книга, отъ секретарь-касиера на чит.-паметникъ. Разходитѣ ставатъ съ протоколно [illegible] на постоянното присжтствие на музейния комитетъ. [illegible] книжа се подписватъ отъ председателя на музейния комитетъ или неговия замѣстникъ, п. председателя [председателя на читалището] и уредника-пазителя.

Чл. 5. **Ржководство.** Музея се ржководи отъ музеенъ комитетъ състоящъ се отъ:

а) Председателя на читалището-паметникъ „Отецъ Паисий“.

б) Началника на Сам. гарнизонъ.

в) Самоковския окол. управитель.

г) Самоковския кметъ.

д) Самоковския арх. намѣстникъ.

е) представители на самоковскитѣ художници.

ж) представитель на учителската колегия — учитель по история.

з) представитель на еснафскитѣ сдружения.

и) петь души самоковски граждани, проявили живъ интересъ къмъ работата на музея и председателя на Самоковското културно просвѣтно дружество въ София. Музея се урежда и пази отъ уредникъ-пазитель, който сжщо е членъ на музейния комитетъ. Уредника-пазитель изпълнява работата си въ духа на настоящия правилникъ и Закона за запазване старинитѣ въ България.

Чл. 6. **Постоянно присжтствие.** Музейния комитетъ избира свое постоянно присжтствие съ председатель, п. председатель (председателя на Читалището-паметникъ) и уредникъ—пазителя. Когато отсжтствува председателя, замѣства го п. председателтъ. Музейниятъ комитетъ и извиченото отъ него постоянно присжтствие се посочватъ отъ гражданството на годишното събрание на Читалището-паметникъ и се избиратъ за срокъ отъ три години.

Постоянното присжтствие свиква музейния комитетъ на заседание най-малко единъ пжть презъ годината, за да изслуша и се произнесе по годишния отчетъ на уредника—пазитель, както и при всички важни случаи непредвидени въ настоящия правилникъ.

Чл. 7. **Отчетъ.** Отчетътъ на уредника-пазитель съдържа всички необходими данни за състоянието на музея, наличнитѣ музейни материали, новитѣ придобивки, състоянието на старинитѣ въ Самоковския край, броя на посетителитѣ и бюдж. упражнение.

Отчетътъ, най късно до края на м. януарий, всѣка година се представя въ Министерството на народното просвѣщение и за сведение въ народнитѣ археологически и етнографски музеи и въ българския археологически институтъ.

Чл. 8. **Съхраняване музейнитѣ материали.** До придобиването на собствено здание, музея се помѣщава въ Читалището-паметникъ. Уредника—пазитель завежда инвентарната книга и фишитѣ и се грижи за подреждането, запазва[illegible] поддържането въ най-добро състояние музейнитѣ материали. За всѣка повреда той уведомява постоянното присжтствие, за да се вематъ своевременно мѣрки за отстраняването ѝ.

Музейнитѣ материали се застраховатъ срещу пожаръ, кражба и повреда. Работата по закрепване или поправяне на повредени музейни предмети, или на старини изъ Самоковско, се възлага, по решение на постоянното присжтствие, само на специалисти съ доказана вещина.

Забранява се изнасянето музейни материали вънъ отъ музея.

Чл. 9. **Посещения.** Музея е отворенъ въ опредѣлени дни и часове. Музейнитѣ материали, архива и графическата сбирка сж достжпни за научна работа. Фотографирането и публикуване на музейни предмети става само съ разрешение на председателя на музейния комитетъ.

Чл. 10. **Издания.** Музеятъ публикува свои годишни отчети, научни трудове върху миналото на Самоковския край и издава репродукции на музейни материали и старини изъ Самоковско.

Чл. 11. **Запазване старинитѣ.** Въ музея се изготвя списъкъ на старинитѣ въ Самоковския край, за чието запазване и подържане, съ съдействието на съответнитѣ власти, се прилага Закона за старинитѣ. Отъ страна на музея, въ съгласие съ Народния археологически музей, може да се предприематъ разкопки и закрепване старини въ района на музея. Разкопкитѣ и закрепванията ставатъ подъ непосрѣдственото ржководство на нѣкой отъ уредницитѣ въ Народния археологически музей. Намѣренитѣ при такива разкопки предмети

(Продължава на 2 стр.)

Бъдещата уредба на Самоковския музей на Възраждането

(Продължение отъ I стр.)

по право остават собственость на Самоковския музей.

Чл. 12. Измѣнение на устава. Измѣненията или допълненията на настоящия правилникъ се правятъ отъ дѣлнятъ музеенъ комитетъ. Правилникътъ влиза въ сила следъ утвърждаването му отъ г. Министъра на народното просвѣщение.

Този „правилникъ“ влѣзе въ сила следъ като бѣше утвърденъ отъ Министерството на народното просвѣщение на 10 декември 1936 год.

Следъ като бѣха набелѣзани пжтищата по които по-нататъкъ ще се развива музея, музейния комитетъ покани художника Христо З. Йончевъ — Крискарецъ, като членъ на този комитетъ, да се заеме съ по-нататъшната уредба на сбирката. Години наредъ Христо Йончевъ, както и по-предишнитѣ уредници, доброволно и безвъзмездно, съ рѣдко усърдие и съ любовь, извършва тази културна работа, като събира непрестанно нови музейни материали. Като представитель на М. Н. П. той се грижи и за запазването старинитѣ въ Самоковъ и неговата околность.

Съ обогатяването на сбирката съ нови музейни предмети, се сложи за разрешение въпроса за по-обширно помѣщение или специална сграда, въ която тѣзи материали да бждатъ окончателно подредени и класирани.

Самоковския кметъ инж. Дим. Хр. Карастояновъ, *правнукъ* на първия български печатарь, книгоиздатель и книговѣзатель Никола Карастояновъ, съзнавайки голѣмото културно, обществено и възпитателно значение на единъ Самоковски градски музей, съ щедното просвѣтено съдействие на г-да общинскитѣ съветници, започна съ общински срѣдства въ двора на Читалището-паметникъ постройката на нарочна сграда за музея, която е дѣло на известния столиченъ архитектъ Юрданъ Юрдановъ. Презъ миналата година, Министъръ председателя г. проф. Б. Филовъ, който има исторически заслуги и къмъ музейното дѣло у насъ, нареди да бжде отпусната държавна помощь отъ 100 000 лв., съ която да се улесни завършването на сградата. Заради тази щедра подкрепа, М-ръ председателя г. професоръ Филовъ, биде провъзгласенъ за почетенъ председатель на музейния комитетъ.

Щедри парични дарения за откупване на музейни предмети сж дали, освенъ Самоковската община и настоятелството на читалището, още г. Христо Марковъ и Самоковската популярна банка. Нека се надѣваме, че презъ тази есень ще бжде възможно окончателно да се завърши сградата и да се подреди и освети музейната сбирка.

До тогава е въ сила *Правилника* утвърденъ отъ М. Н. П., чието измѣнение може да стане по указанията въ него пачинъ.

Най-правилното разрешение на въпроса за бждещата и за окончателна уредба на „Самоковския музей на Възраждането“, както сполучливо го назова уредника Хр. Йончевъ е за въ бждеще да се развие като единъ Областенъ музей, подъ прѣкото управление на М-вото на Народното просвѣщение. Района на музея ще се опредѣли отъ комисията за старинитѣ при Министерството на Нар. просвѣщение. Музея да се управлява отъ уредникъ, въ помощь на когото, при нужда, може да се назначи асистентъ и другъ помощенъ персоналъ. Уредника, асистентитѣ и останалия помощенъ персоналъ, съ изключение на прислужницитѣ, да се назначава, по представление на музейния комитетъ при народния археологически музей въ София, отъ М-вото на народното просвѣщение. Надзора върху музея да се упражнява отъ Мин. на народното просвѣщение.

При Самоковския областенъ музей да функционира музеенъ комитетъ, състоящъ се отъ уредника, двама представители на мѣстното археологическо или културно-просвѣтно дружество (напр на читалището) и по единъ представитель на общината и областьта.

Музея да се подържа материално съ помощи отъ областното управление и отъ Самоковската община. Издръжката на персонала да се понесе отъ държавата. Възнаграждението на прислужницитѣ да се изплаща отъ общинската помощь

Когато стане нужда, окончателно ще се изработи единъ пълненъ правилникъ за музея въ духътъ на проектирания новъ законъ за старинитѣ въ България. Засега официално утвърдения правилникъ съ нищо не пречи за завършването на музейната сграда и за нареждането въ нея на събранитѣ музейни материали.

НОВИНИ И СЪОБЩЕНИЯ

— **Самоковското гр. общинско управление урежда отъ 14 до 19 септемврий т. г. есененъ панаиръ за всички видове стоки и едъръ и дребенъ добитъкъ.**

Продавачитѣ на животни трѣбва да сж снабдени съ интизапски билети и свидетелства за правособственость, които ако сж съ дата преди 1939 год. да бждатъ презавѣрени.

— **Колоездаченъ** излетъ устройва тукашното колоездачно д-во на 30 т. м. - недѣля до Бѣлчинска баня. Тръгване въ 8 ч. преди обѣдъ отъ канцеларията на дружеството.

На 6 септемврий се устройва втори излетъ до Рилския манастиръ. На участвуващитѣ въ този излетъ ще се раздадатъ нарочни значки.

— **Всички** книжа и документи, които се издаватъ и подаватъ въ връзка съ правото на получаване па семейни добавки за издръжка на работнически деца и за самото получаване се освобождаватъ отъ всѣкакви държавни, общински и др. данъчни и фискални тяжести, такси берии, гербъ и т. н.

Въ връзка съ това, гл. дирекция на труда е изпратила до началницитѣ на инспекциитѣ специално окржжно.

— **Самоковското** християнско братство днесъ въ 15 часа замина презъ планината на поклонение въ св. Рилска обитель.

ХУДОЖЕСТВЕНАТА ИЗЛОЖБА НА П. ГРИГОРОВЪ И ХР. ЯВРИЧЕВЪ

Въ малкия салонъ на читалището сж подредени спретнато и съ вкусъ около 40 акварели на младитѣ самоковски художници — любители П. Григоровъ и Хр. Явричевъ.

Посетителтъ остава приятно изненаданъ отъ постиженията на двамата младежи, излѣзли едва преди два месеци отъ гимназията. Изложенитѣ акварели сж наситени съ свѣтлина, чувство и настроение. Сюжетитѣ сж хубаво и интересно подбрани и въ повечето случаи много сполучливо разработени, особно по отношение на колоритъ.

Бѣхъ слушалъ още по-рано много ласкави отзиви за двамата изложители отъ тѣхния учитель по рисуване въ гимназията. Слушахъ го, когато говорѣше на свои приятели отъ София за крайгодишната изложба въ гимназията. Убеждаваше ги, че особно акварелитѣ на двама абитуриенти (сегашнитѣ изложители) сж извънредно интересни и заслужаватъ да се видятъ. Тогава не успѣхъ да видя изложбата въ гимназията, но сега намирамъ, че не е било много преувеличено казаното.

Младежитѣ сж работили съ много въодушевление и сега оправдано се радватъ на успѣха си. Иматъ вече около 15 откупени картини, но по-важното за тѣхъ е, че тѣхнитѣ учители и голѣмитѣ самоковски художници сж ги похвалили и поощрили.

Градътъ на зографитѣ и художницитѣ прочее, е далъ още две млади фиданки, които биха могли да постигнатъ много въ областьта на живописното изкуство, стига навреме да бждатъ подкрепени по-сериозно. Дано бждатъ по-щастливи въ това отношение отъ своитѣ по-стари събратя — любители.

Л. Б.

Самоковско градско общ. управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 7098

На 31-ия день следъ обнародване настоящето въ в. „Само-ковъ“, въ канцеларията на общината, отъ 10 до 12 часа преди обѣдъ ще се произведе търгъ, съ явна конкуренция, за продажбата на 26 парцели общински мѣста, находещи се въ строителната часть на града, както следва:

Парцела 2-а въ кв. 302, отъ 517·40 кв. м., при първон. цена 25,000 лв.
Парцела 12-а въ кв. 302, отъ 546·80 кв. м., при първон. цена 25,000 лв.
Парцела 13-а въ кв. 11, отъ 336·70 кв. м.. при първон. цена 10,000 лв.
Парцела 2-а въ кв. 9 отъ 352·60 кв. м., при първон. цена 10,000 лева.
Парцела 7-ма въ кв. 9 отъ 349·50 кв. м., при първон. цена 10,000 лева.
Парцела 12-та въ кв. 9 отъ 327·20 кв. м., при първон. цена 10,000 лв.
Парцела 12-та въ кв. 12 отъ 365·70 кв. м., при първон. цена 10,000 лв.
Парцела 13-та въ кв. 13 отъ 365·00 кв. м., при първон. цена 10,000 лева.
Парцела 14-та въ кв. 12 отъ 365·60 кв. м., при първонач. цена 10,000 лв.
Парцела 15-та въ кв. 12, отъ 362·— кв. м., при първон. цена 10,000 лева.
Парцела 16-та въ кв. 12, отъ 352·— кв. м., при първон. цена 10,000 лева.
Парцела 19-та въ кв. 12 отъ 344·20 кв. м., при първон. цена 10,000 лв.
Парцела 13-та въ кв. 14 отъ 329·— кв. м.. при първон. цена 10,000 лева.
Парцела 14-та въ кв. 14 отъ 325·— кв. м.. при първон. цена 10,000 лева.
Парцела 15-та въ кв. 14 отъ 362.— кв. м., при първон. цена 10,000 лева.
Парцела 16-та въ кв. 14 отъ 345 кв. м., при първон. цена 10,000 лева.
Парцела 17-та въ кв. 14 отъ 390 кв. м., при първон. цена 10,000 лева.
Парцела 18-та въ кв. 14 отъ 355 кв. м., при първон. цена 10,000 лева.
Парцела 20-та въ кв. 14 отъ 342 кв. м., при първон. цена 10,000 лева.
Парцела 22-а въ кв. 14 отъ 354 кв. м., при първон. цена 10,000 лева.
Парцела 20-а въ кв. 145 отъ 115·40 кв. м., при първон. цена 60,000 лева.
Парцела 10-та въ кв. 166 отъ 407·80 кв. м., при първон. цена 40,000 лева.
Парцела 3-та въ кв. 206 отъ 519·70 кв. м., при първон. цена 30,000 лева.
Парцела 6-та въ кв. 193 отъ 557·70 кв. м., при първон. цена 10,000 лева.
Парцела 10-та въ кв. 204 отъ 540 кв. м., при първон. цена 30,000 лева.
Парцела 5-та въ кв. 87 отъ 225·80 кв. м., при първон. цена 50,000 лева.

Залогъ за участие въ търга 10 на сто отъ първоначалната цена на всѣки парцелъ. Законътъ за Б. о. п. е задължителенъ. Поемнитѣ условия и описанието на мѣстата се намиратъ въ общината, стая № 6.

Гр. Самоковъ, 26 августъ 1942 г.

Отъ общината

Сждия-изпълнитель при Самоковски окол. сждъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 353/42

Подписаниятъ Георги Ивановъ, сждия-изпълнитель при самоковския ок. сждъ, обявявамъ на интересуващитѣ се, че следъ 15 дни отъ публикуването ще започне и ще свърши на онова число отъ месеца, 17 ч. включително, което съответствува съ датата на публикуването въ канцеларията ми въ гр. Самоковъ, проданьта на следния недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Никола Ст. Михаиловъ, Н-ци на Лазарина Стоичева (Кръстана, Будинъ и Стоичко Иорданови, Н-ци на Сусанъ Стоичевъ Петъръ Ангеловъ (Н-ци на Веска Стоичева) Цвѣтанъ Костовъ и Коста М. Поповъ, като представитель на малолѣтното си дете Свиленка, всички отъ с. Горни-околъ. за удовлетворение вземането на сънаследницитѣ, а именно: една кжща, находеща се въ с. Горни-околъ, състоеща се отъ 932 кв. м., застроено и незастроено, заедно съ намиращата се въ него ограда, при съседи: Георги Мишаловъ, Н-цитѣ на Злате Алексовъ и улици, при първоначална цена 15,000 лева.

Горниятъ имотъ не е ипотекиранъ.

Желающитѣ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѫтственъ день и часъ, за да прегледатъ книжата и да наддаватъ.

Залогътъ една десета часть отъ първоначалната цена на продаваемия се имотъ, съгласно чл. 817, ал. II отъ З. Г. С., за правоучастие въ проданьта, се внася предварително въ Б. з. к. банка срещу удостовѣрение, което ще ми се представи.

Гр. Самоковъ, 27.VIII 1942 год.

Сждия-изп.: Георги Ивановъ.

Продавамъ ПЛЕТАЧНА МАШИНА, система „Гроссеръ“, 7/50 добре запазена. Преглеждане отъ 5 до 10 септемврий, ул. „Подридна“ 65 — Самоковъ.

Йорданка Вучева

Год. VIII САМОКОВЪ, 26 СЕПТЕМВРИЙ 1942 ГОД. Брой 400

САМО-КОВЪ

СЕДМИЧЕНЪ ОРГАНЪ НА ОБЩИНСКОТО УПРАВЛЕНИЕ

ПАИСИЕВЪ БРОЙ

Въ този брой участвуватъ: (по азбученъ редъ) Икономъ Ангелъ п. Димитровъ, професоръ Василъ Захариевъ, Жоржъ Нурижанъ, Змей Горянинъ, Любомиръ Близневъ, Никола Никитовъ, Петъръ Боевъ, Симеонъ Мариновъ, Славчо Ангеловъ, Христо Йончевъ - Крискарецъ и др.

ЦЕНА ЕДИНЪ ЛЕВЪ

ВЕЛИКИЯТЪ БУДИТЕЛЬ

отъ Змей Горянинъ

Колкото по-черенъ е мракътъ, толкова по-ярко блестятъ свѣтулкитѣ.

Въ най-черната и противна мрачина, на робството тъкмо преди 180 години — като Божия свѣтилка проблѣстна една бледа и трепетна искрица на българщината. Нейниятъ плахъ свѣтликъ озари бледо отшелническо лице, сякашъ слѣзло отъ иконата на свѣтитѣ Български Седмочисленици и въ глухата, гробовна тишина на робското униние проеча любящъ и величавъ, като ревъ на разпѣненъ планински потокъ, като буенъ звънъ на великденски камбани единъ зовъ:

О, неразумний и народе! Поради що се срамишъ да се наречешъ българинъ?

Тъй започна своя пжть отшелникътъ отъ Хилендаръ — светиятъ Отецъ Паисий. Тъй грѣйна неговата неповторима по сила и въздействие книга, неговия боговдъхновенъ „Царственикъ“, който за българина е по-цененъ отъ библията.

На призивния зовъ на Паисий се откликна звънътъ на робскитѣ окови и трѣсъка на иглонкитѣ — пушки. На свѣтлика, бликащъ отъ книгата му, отвърнаха отразената въ рѣкитѣ юнашка кръвь и въ сълзитѣ на старци и вдовици.

Чудото на възкресението се повтори съ наложителна точность: единъ народъ разпънатъ върху Голготата на историческата неправда, погребанъ въ страшната гробница на петвѣковно робство, възкръсна за новъ и хубавъ животъ.

И това истинско чудо бѣ дѣло на единъ единственъ духъ, събранъ въ огромния фокусъ на едно сърдце — великиятъ духъ на българщината въ великото сърдце на Отецъ Паисий.

Първиятъ отъ най-първитѣ будители на българскиятъ народъ нѣма установено родно мѣсто. И по-добре! Така той е такъвъ, какъвто трѣбва да бжде: митъ и легенда. Божий пратеникъ принадлежащъ на цѣлъ народъ — баща на българското възраждане и духовенъ стражъ на народа ни отъ Калиакра до Охридъ и отъ Видинъ до бѣлия брѣгъ на Порто-Лагосъ.

Деньтъ на Паисий е празниченъ день на цѣлия нашъ народъ, както и почитьта ни къмъ Паисиевото дѣло е почитъ къмъ жертвения подвигъ на българитѣ презъ всички времена отъ древностьта до вѣчностьта.

САМОКОВЦИ КАТО ДУХОВНИ ПРИЕМНИЦИ НА ПАИСИЙ

отъ Петъръ Боевъ

Има нѣкои, които още спорятъ за родното мѣсто на Паисий. Този споръ може да бжде само научень, но отъ национална гледна точка той нѣма значение. Единъ великъ апостолъ като Паисий не може да принадлежи само на единъ градъ или село, защото той принадлежи на цѣлиятъ български народъ.

Ако нѣкое селище има основание да се гордѣе съ Паисий, то не е толкова за това, че тамъ Паисий е видѣлъ бѣлъ свѣтъ, а затова, че тамъ е оформилъ своя духъ и мирогледъ, и своя духовенъ погледъ върху свѣта.

Единъ великъ човѣкъ никога не се явява самъ въ свѣта. Около него трѣбва да има хора, може би малцина, които да разбератъ словото му и да понесатъ идеитѣ му като свещенно вѣрую въ живота. Необходимо е следователно единъ духовенъ и идеенъ центъръ, откждето идеята да се разпространи, да запали сърдцата на съвременницитѣ и да залѣе цѣлия български народъ.

Самоковъ повече отъ всѣки другъ градъ може да се счита за духовенъ центъръ на паисиевата идея

и самоковци съ по-голѣмо основание отъ много други могатъ да се считатъ духовни приемници на заветитѣ на Паисий. Самоковската епархия е не само физическата, но и духовната родина на Паисий. Самоковци сж едни отъ най-самоотверженитѣ борци на идеитѣ на Възраждането, родоначалникъ на което е Паисий.

Паисий написа своята история всрѣдъ тишината на Хилендаръ, но живата връзка съ народа и безкрайната обичь къмъ всичко българско, той е добилъ всрѣдъ Самоковската епархия, духовно огнище на която е Самоковъ.

Самоковци станаха носители на свещенния блѣнъ на голѣмото сърдце на Паисий, което даде българска плъть и кръвь на историята ни и победоносно утвърди българското име навредъ по хубавата наша земя.

Всички духовни първенци на Самоковъ се вдъхновяватъ отъ подвига на Паисий и въ утвърждаването на неговото дѣло видѣха смисъла на своя собственъ животъ.

И днесъ първитѣ синове на Самоковъ отново участвуватъ въ духовния подемъ на Българщината и показватъ връзката на народа съ неговитѣ избранници.

Въ Самоковъ има читалище и училище „Отецъ Паисий“. Тия скромни олтари на духа носятъ не само името на първожреца на българското Възраждане, но и култивиратъ неговитѣ идеи. Не само тамъ, но и въ цѣлата културна дейность на самоковци се утвърждава истината, че дѣлото на Паисий е дѣло на цѣлъ единъ народъ, духовно много богатъ и съ нова мисия въ свѣта. Това е началото на нова ера, която дѣлото на Паисий придобива новъ, съвременень смисълъ. На това дѣло, въ миналото, сега и за винаги самоковци ще останатъ като духовни приемници и като апостоли на Паисиевата идея.

ПО СТЖЛКИТѢ НА ОТЕЦЪ ПАИСИЙ ВЪ СВЕТА-ГОРА

отъ проф. Василъ Захариевъ

Като невръстно дете, често съ страхопочитание съмъ заставалъ предъ една светогорска щампа, поставена въ нашиятъ домашенъ иконастасъ, която баща ми бѣ донесълъ нѣкога отъ Зографския манастиръ. На тази забележителна за менъ щампа, която съмъ запазилъ и до днесъ, е изобразенъ голѣмъ, заграденъ съ високи чардаци манастиръ. Въ двора, между високи кипариси, се издигатъ кубетата на съборниятъ храмъ и кула съ часовникъ. Предъ манастирскитѣ сгради и лозя се простира развълнувано море, по което се люшкатъ чудновати чешми съ разперени платна и варки съ гребла, отъ които калугери хвърлятъ рибарски мрежи. Отъ вълнитѣ се подава страхотно чудовище — риба, която въ широко отворенитѣ си уста поглъща живъ човѣкъ. Надъ манастирскитѣ сгради, въ облацитѣ, заобиколенъ съ други свещи е изобразенъ закрилника манастирски, свети великомжченика Георги Зографъ.

Покойниятъ ми баща съ увлѣчение ми е разправялъ за поклоническото си пжтуване изъ Света-гора, пълно съ приключения. Неизпълнена остана заветната негова мечта, самъ той, като епитропъ на Зографския манастиръ, да ме заведе по сжщитѣ пжтища, до тѣзи мѣста.

Едвамъ презъ 1937 лѣто, ми се удаде случай да направя поклоническо и научно пжтуване до светата гора Атонска. Придружаваха ме писателя Михаилъ Ковачевъ и художника — иконописецъ Николай Ростовуевъ. Пжтуването ни по въздуха (съ самолетъ до Солунъ — Атина и обратно, по море — съ параходъ и по суша — съ мулета и пешкомъ, изъ Атонския полу-

(Следва на 2 стр.)

ПО СТЪПКИТѢ НА ОТЕЦЪ ПАИСИЙ ВЪ СВЕТА-ГОРА

(Продължение отъ I стр.)

островъ, бѣше свързано съ различни преживѣвания, които ще опиша при другъ случай.

Въ българския Зографски манастиръ бѣхме приети най радушно. Указа се, че тамъ, наскоро преди насъ, сж посрѣщнали група поклонници отъ Самоковъ и околнитѣ села. Въ този толкова скжпъ за насъ манастиръ, съ който е свързалъ името си и великия царь Иванъ Асенъ II, между многото забележителности, ние бѣхме щастливи да държиме въ ржка една отъ най-голѣмитѣ светини за Зографския народъ, ржкописътъ на Паисиевата история славѣноболгарская, писана презъ 1762 година, съхранява въ манастирската библиотека. Не подозирайки величието на подвига си, както и че нѣкога ще се спори за родното му мѣсто, Паисий е отбелязалъ въ ржкописа си, че е дошелъ въ Света-гора Атонска **изъ самоковска епархия**, презъ 1745 лѣто, безъ, обаче, да спомене кжде е родното му мѣсто. Единчкия книжовенъ паметникъ въ който срѣщнахме да сеспоменава името Паисий, презъ 18 вѣкъ, е стария Зографски поменикъ (парусия), който ни показаха зографскитѣ монаси — епитропи.

Въ този поменикъ на нѣколко мѣста сж отбелезани монаси съ името Паисий, които сж довеждали въ манастиря поклонници отъ разни български краища. Тѣзи бележки, пръснати на разни мѣста въ поменика дадени въ транскрипция, гласятъ:

„ 1741 Проигуменъ Паисиа приносе путъ отъ Пазарчикъ 110 гроша аспри и две чании сребърни и мъска една.

„ 1771 м-цъ октомври 20, по приидо проигуменъ Паисиа отъ Свищовъ и предалъ готови пари гроша 620.

„ 1771 м-ца ноемврай 20, приидо попъ Паиска отъ Вардаро . . . (следватъ имена).

„ 1772 априлиа 22, приидо попъ Паисиа съ поклонници (следватъ имена)

„ 1772 м-ца набрж 20, приидо иеромонахъ Паисиа отъ Вардаро съ гости.

„ 1773 м-ца иануарие 27 и отъ Ловечъ приидо проигуменъ Паисиа.

„ 1775 м-ца септоивриа 20 и таки приидо отецъ проигуменъ отъ Ловечъ и далъ сума аспри вухи гроша 100.

„ 1780 иануариа м-ца 20, приидо проигуменъ Паисиа съ поклонници отъ Пиротъ".

„ 1772 иануара 22 приидо тойже проигуменъ Паисии съ поклонници отъ градъ Пиротъ и дадоха милостина 250 гроша и баба Милкана една парусиа дала гроша 50 и остало бахиа гроша 15."

„ 1783 февруариа 12 приидо отецъ проигуменъ хаци киръ Паисий отъ Пиротъ съ поклонници и даде милостина."

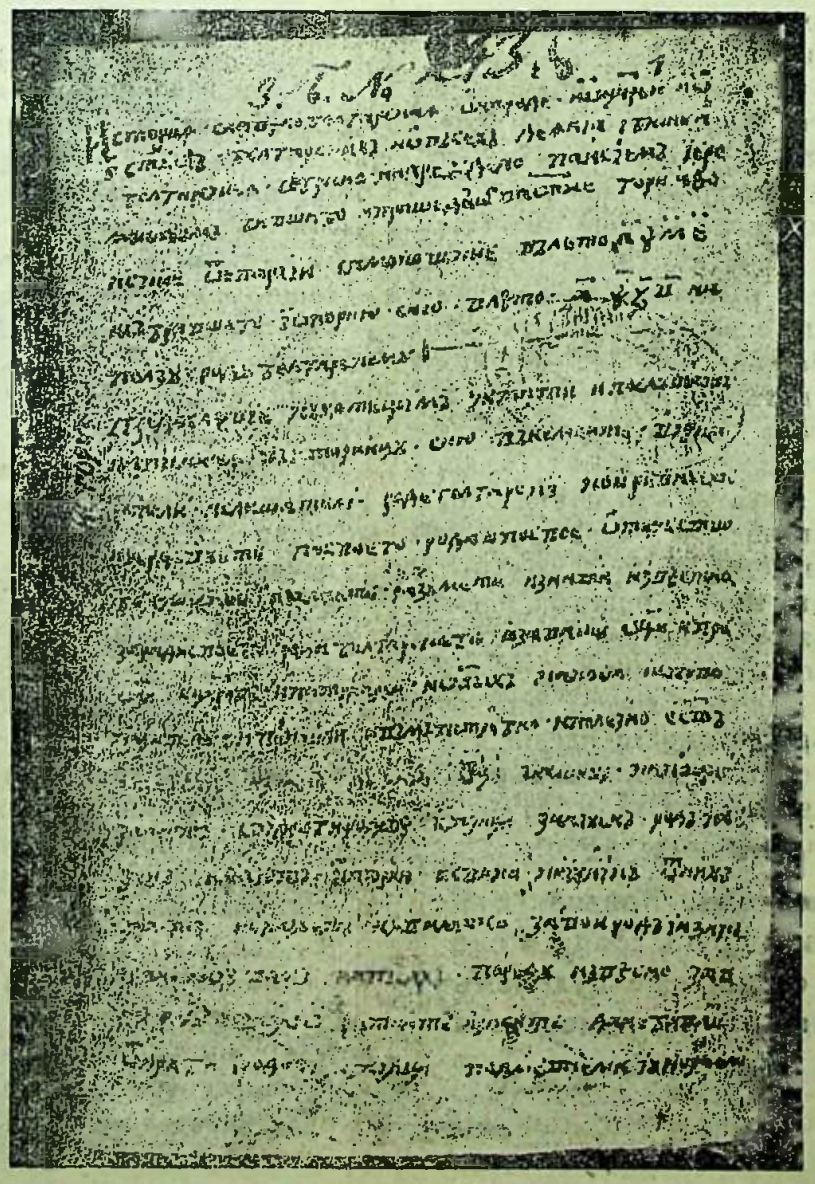
„ 1802 Русчукъ отъ езархии проигумена Паисиа."

Въ светогорскитѣ манастири, въ тѣхнитѣ метоси въ разни кжтове на българската земя, между таксидиотитѣ е имало и калугери, които сж се именували Паисий. Между споменатитѣ по-горе имена, вѣроятно на зографски таксидиоти, които сж събирали помощи и сж довеждали поклонници въ манастиря, мжчно може да се посочи историка Паисий, който съобщава, че е пребивавалъ въ Атонъ отъ 1745 до 1762 лѣто, когато е завършилъ своята история. Наскоро следъ това, той я разнася, за да бжде преписвана. Между известнитѣ за сега преписи на Паисиевата история, най-стария е Котленския на попъ Стойко Владиславовъ (Софроний Врачански) отъ 1765 година, Самоковския на попъ Алекси Велковичъ Поповичъ отъ 1771 г. и Рилския, направенъ въ Рила презъ 1772 по самоковския преписъ. Следватъ по-нататъкъ много още преписи и преправки: Жеравненски, Кованлъшки (с. Кованлъкъ, Търновско), Еленски, Преображенски, Русенски и т. н. Между известнитѣ до сега преписи и преправки нито единъ не е направенъ въ Банско.

Близко до ума е, че Паисий, иеромонахъ и проигуменъ хилендарски, „презирайки своето главоболие отъ което много време страдамъ и отъ стомахъ много болѣдувайки", следъ като съ толкова трудъ и пречки е завършилъ презъ 1762 лѣто своя трудъ, пжтувайки всрѣдъ несгоди и разнасяйки ржкописа си, за да го преписватъ, не ще да се е радвалъ на дългъгъ животъ и спокойствие та да ходи по хаджилъкъ, както и да събира помощи и да развежда поклонници. Вървейки по следитѣ на Паисий, ние придружавани отъ единъ отъ зографскитѣ епитропи се запжтихме за Хилендарския манастиръ, та да се поклониме и на тази древна българска светиня, кждето Паисий е започналъ да пише историята, завършена по-сетне въ Зографъ. На 11 октомврий 1937 г., привечерь, съ свалени шапки, ние се прекръстихме предъ старинната икона на Божията майка, поставена надъ входната врата на Хилендаръ, който манастиръ сега е въ владение на сърбитѣ. Калугера, който посрѣща гоститѣ, късно се погрижи, за да ни настани за нощуване. Игумена не се яви, за да ни удостои съ благословията си, както това е прието. Той не се вести и на следния день. Изглежда мълвата, че въ Зографъ сж пристигнали поклонници отъ София, които премного се взиратъ въ старитѣ ржкописи, икони, царски хрисовули и грамоти, по „безжичния" атонски телеграфъ бѣше достигнала и до сръбскитѣ калугери въ Хилендаръ Усетили, че не сме особено желани гости, на другия день, следъ като бѣгло разгледахме съборния храмъ, нѣкои параклиси, следъ като надникнахме въ библиотеката и се поклонихме на Паисиевата килия, запусната, замрѣжена съ паяджини, напуснахме манастиря носейки оскждни бележки и нѣколко фотографски снимки.

Въ Хилендаръ, който е ималъ тѣсни връзки и съ самоковското село Доспей, откждето сж били нѣкои отъ манастирскитѣ игумени, между многото спомени за българи поклонници и кти тори на външната стена на параклиса св. Иванъ Рилски, възобновенъ и изписанъ преди 17 години съ щедрото иждивение на чорбаджи хаджи Вълчо отъ Банско, срѣщнахъ записани презъ 1864 г. нѣколко имена и на поклонници отъ Самоковъ: „Пене Кугиче, Димитрия Тосковичъ, Спасъ Павловичъ, Джаки, Зашо Сапаревски, Атанасъ, Тодоръ, Мито, Кръсто, Велко, Петаръ.

Въ тъмнина се губятъ следитѣ на великия светогорецъ, съ чийто огнени слова и днесъ трѣбва да се бичуватъ онѣзи, които се страхуватъ и отричатъ отъ своя родъ и езикъ. Израстналъ нейде въ Самоковската епархия Паисий посвети мжченическия си животъ въ служба на своя народъ, за да го пробуди отъ дълбокия сънъ на робството, да му покаже, че и той е далъ нѣщо на свѣта, че и той е ималъ царе, патриарси и светци отъ български родъ. Разкривайки предъ поробенитѣ си братя преславното минало на своя народъ, Паисий му вдъхна вѣра въ утрешния день. И наистина, този достоенъ народъ, който презъ вѣкове е

Страница отъ историята на о. Паисий.

СЛАВЯНОБЪЛГАРСКАТА ИСТОРИЯ

Единъ монахъ — Паисий,
въ Атонската килия
история написа
и вредъ разпространи я.

Тя бѣше много малка,
но сепваше сърдцата
и словото й жарко
пробуди свѣтлината.

— О, братя неразумни —
говорѣше книжлето —
бждете смѣли, умни
и повече не спете!

За българското племе
пакъ свѣтли дни наставатъ,
сепнете се на време,
че слънцето изгрѣва!

Тъй будѣше „раята"
светата малка книга
и ето, въ тъмнината
народътъ се надига!

Борбата бѣше бѣсна,
но скжпа бѣ земята
и скоро, скоро блѣсна
за всички свободата!

Сим. Мариновъ

Едно нѣщо само се знае за родното мѣсто на отецъ Паисий: че е роденъ нѣкжде изъ Самоковската епархия. А това значи, че града Самоковъ е билъ по това време и физическиятъ и духовниятъ центъръ на тази епархийска областъ. Отъ това пакъ следва, че Самоковъ има пълното право, да се слави съ името на Великия Хилендарецъ и да се кичи съ неговиятъ величественъ паметникъ. Изграждането на единъ такъвъ паметникъ е повече отъ належащо. Вѣрваме, че самоковци въ тази насока ще бждатъ подкрепени отъ всички родолюбиви българи.

Атонския калугеръ заслужава тази всенародна признателность.

давалъ духовни първенци, освободенъ отъ духовно и политическо робство, наново отбеляза единъ неспиренъ възходъ, като създаде една своя национална държава, която заслужено ще заеме още по-челно мѣсто съ своята духовна и материална култура, помежду съседни и подалечни народи.

По починъ на всебългарския съюзъ „Отецъ Паисий", ежегодно на Кръстовдень се чествува светлата паметь и величавото дѣло на Паисий като срѣдище на Самоковската епархия, отъ която е Паисий, Самоковъ, кждето презъ 1771 год. биде направенъ втория преписъ на историята съ право трѣбва да заеме челно мѣсто при това празднуване.

По инициатива на Христо Иончевъ — Крискарецъ, родолюбиви самоковски граждани още презъ миналата година сж взели починъ, да се издигне въ градината на читалището „Отецъ Паисий" паметникъ на Паисий. И тамъ ще трѣбва да се поставятъ бюстоветѣ и на заслужилитѣ самоковци възрожденци: Константинъ Фотиновъ, Николай Карастояновъ, Авксентий Велешки, Захарий Зографъ, Захарий хаджи Гюровъ и др.. Ето още една достойна задача за самоковската родолюбива младежь.

Проф. В. Захариевъ

ОТЕЦЪ ПАИСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ

отъ Никола Никитовъ

Отъ 1393 година, следъ като турцитѣ - завоеватели превзеха и старопрестолния ни градъ Търново, до 1762 година, когато единъ монахъ извика: „Поради що се срамишъ да се наречешъ българинъ“ — надъ българската земя е било мракъ и зименъ студъ. Славната нѣкога българска държава вече не сжществувала. Друговѣрецъ се разпореждалъ въ родината. Чутовното, свѣтло минало на единъ силенъ народъ било забравено и потъпкано въ мракъ. Никжде огнецъ, никжде пламъче, всички свѣтилници на душата били угасени. Двойно робство притискало българския народъ. И когато той почналъ да забравя и своя роденъ езикъ, когато той отивалъ почти на погибель, тогава се явилъ оня славенъ мжжъ, съ пламененъ погледъ, съ силенъ духъ, който забилъ камбаната, ржждясала и забравена, и разнесълъ надъ българската земя сладката пѣсень на родната речь. И тая пѣсень събудила отъ мъртвешки сънь единъ заспалъ народъ. И го призовала къмъ нови подвизи и слава, като му показала свѣтлото видение на едно златно минало.

Има ли нѣкой да не знае името на тоя чуденъ монахъ? Има ли българинъ да не е чувалъ за първия български историкъ?

Отецъ Паисий Хилендарски

е името на тоя пръвъ българинъ.

Не се знае родното мѣсто на отца Паисия. Той самъ казва въ своята история, че се е родилъ въ 1722 година въ нѣкой градъ или село изъ Самоковско. Кжде и кога е умрѣлъ — сжщо не се знае.

Какво е било детинството му, кога се е покалугерилъ, не се знае. Но съ положителность може да се каже, че той ще е билъ отначало въ Рилския манастиръ, който се намира въ родната му околия. Следъ това ние срѣщаме отца Паисия въ Хилендарския манастиръ на Света-гора. Тогава той е билъ на 23 години. Отишълъ е въ Хилендарския манастиръ, защото неговъ игуменъ е билъ братътъ му, — по-старъ отъ него съ 20 години.

Надаренъ съ бодъръ и проницателенъ духъ, отецъ Паисий бързо разширилъ своитѣ знания, изучилъ гръцки, сръбски и руски езици. Знанието на тия езици му давало възможность да прочете старитѣ ржкописи въ богатитѣ манастирски библиотеки.

Но колкото повече възмжжавалъ и ставалъ по-уменъ и по-ученъ, отецъ Паисий ставалъ още по-родолюбивъ и мжчно му било, като гледалъ, какъ много българи сж забравили родния си езикъ. Много го мжчела ревность и жалость за българския родъ, защото нѣмалъ история. Така го укорявали неговитѣ другари монаси сърби и гърци, защото сме нѣмали история. Тѣ го нападали и подигравали постоянно за това. Измжченъ отъ тая скрѣбь, отецъ Паисий твърдо рещилъ да напише история за българския народъ. Къмъ това го потикналъ и единъ младъ сръбски историкъ, Иванъ Раичъ, който дошелъ въ Хилендарския манастиръ да събира материали за своята сръбска история. И наистина, въ 1759 и 1760 години отецъ Паисий пристжпилъ къмъ събиране на материали за своята история. Прочелъ всички книги въ библиотекитѣ на Света-гора, ходилъ и по чужбина — въ Унгария, градъ Карловци. Когато се завърналъ отъ Карловци въ Хилендаръ, отецъ Паисий се заловилъ да пише историята. Макаръ и постоянно да е боледувалъ, той денонощно е работилъ и въ 1762 год. турилъ край на първата българска история и начало на българското възраждане.

Написаната история нѣма да принесе никаква полза на българския народъ, ако не се разпространи и прочете отъ всички българи. Но какъ да стане това, когато тогава въ България не е имало печатници? И той решилъ самъ да я разнесе и накара събуденитѣ българи да си я препишатъ. И тръгналъ той, като изповѣдникъ и събирачъ на помощи за манастира, изъ българската земя и навредъ посѣлъ семето на българщината, отъ което следъ сто години израстна дървото на свободата.

Пръвъ е преписалъ Паисиевата история попъ Стойко отъ Котелъ, който по-късно станалъ епископъ Врачански и продължилъ дѣлото на своя учитель. Кжде е ходилъ после отецъ Паисий, кой е преписвалъ историята му, и кжде и кога е починалъ, не се знае и досега.

Отецъ Паисий е далъ на своя трудъ следния надсловъ: „История славянобългарска за народа, царетѣ и светиитѣ български и за всички дѣла и събития български, събрана и наредена отъ Паисий иеромонаха, който бѣ дошелъ на Света-гора Атонска отъ **Самоковска епархия** въ 1745 година и съставилъ тази история въ 1762 година за полза на българския народъ“.

Историята е написана на черковнославянски езикъ и съ сжщо такива букви. Тогава, по негово време, нѣмало е другъ книженъ езикъ. Говоримиятъ български езикъ, на който сега пишемъ, още никой не е можалъ да употрѣби и да пише на него. Това станало много по-после.

Гр. София, 19.IX 1942 г.

Жоржъ Нурижанъ за о. Паисий

Паисий е първиятъ, който удари голѣмия звънъ отъ Св. Атонъ, за да проечи по цѣлия Балканъ тамъ, гдето имаше българи, които трѣбваше да се събудятъ и да се съзнаятъ като народъ съ велико минало и такова бждеще.

*

Отецъ Паисий вдъхнови плеядата български съработници на общото национално поприще, отъ които едни работѣха съ перо и слово, а други — съ мечъ и пушка, но всички за една обща цель:

— За духовната и политическа свобода на българския народъ.

Отецъ Паисий като огроменъ освежителенъ планински потокъ разведри душитѣ и умоветѣ на цѣлъ единъ народъ, потъналъ въ бездната на отчаянието и рискуващъ да залучи завинаги своята национална физиономия. Съ зовътъ на прикования български Прометей той, смѣло и доблестно извика: „Българино, знай, че и ти имашъ родъ история“. Призовавайки сѣнкитѣ на великитѣ мъртвци, раздра мъртвешката плащеница и вдъхна вѣра въ историко-културната мисия на българското племе!

*

Великиятъ монахъ на Атона работѣше съ интуиция, безъ философски схождения, безъ да е слизалъ като водолазъ изъ дебритѣ на човѣшкия духъ, за да го анализува и извлича отъ тамъ скжпоценноститѣ на абстрактното мислене, свойствено на гениалнитѣ философи — древни и съвременни.

Той е първиятъ между първитѣ, който изгони отчаянието на безвѣрния народъ, като му посочи слънчевитѣ пжтеки на утрината следъ една нощь пълна съ кошмарни видения и нравствени падения. Паисий имъ внуши смѣлость, вдъхна имъ вѣра въ честита бжднина!

*

Паисий! — Това е гигантътъ на българския народъ. Патриархътъ на българското народностно съзнание. Предтеча на българската писменость и културенъ животъ.

Пръвъ Паисий даде сигнала за бунтъ противъ тирана, пръвъ запали огъня — свещениятъ огънь на любовьта къмъ родъ и езикъ, за да пламне пожарътъ на Вола, Бозлуджа, Батакъ, Перущица, Брацигово, Оборище, Копривщица, Панагюрище и стигна най-после до Шипка.

*

Отецъ Паисий е оня факелъ и метеоръ, който свѣтна и изгасна въ тъмната робска нощь, освѣти единъ кумиръ, едно име, изразено въ една само дума „България“. Той бѣ първиятъ, който разрови гробницата на България, издигна я изъ забравата и като библейски чудотворецъ каза: „Стани, вземи си миналото, вземи царствената корона на великия Симеонъ, и съ тежкия си мечъ начертай си граници между три морета и бжди България!“

*

Паисий е първиятъ страдалецъ за българско народностно съзнание, борецъ, който съ хоругвата и съ българското народностно знаме зовѣше народа къмъ пробуда, като укоряваше и заклинаше малодушнитѣ.

ГЕРОЯТЪ ОТЪ ХИЛЕНДАРЪ

отъ икономъ А. п. Димитровъ

Въ мрачната епоха на двойното ни угнетяване, българскиятъ духъ прибра своитѣ богатства и ценности въ своитѣ манастири, притулени въ непристжпнитѣ кжтове изъ роднитѣ планини. Тукъ въ тишина и уединение, хилядо труженици, презъ петвѣковното робство пазиха и умножаваха националнитѣ духовни ценности — съ надежда, че ще дойде день да бждатъ използувани отъ идущитѣ поколѣния. И наистина, изъ тѣсринитѣ на българския духъ — манастиритѣ: Хилендарски и Зографски излѣяе пророкътъ — вестителъ на българското възкресение, Отецъ Паисий Хилендарски.

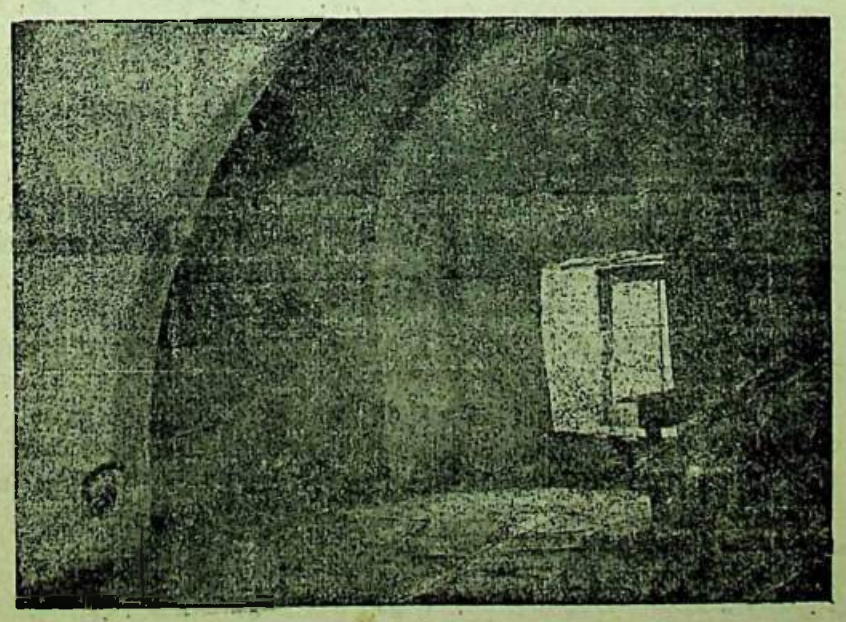
Едва ли има въ културната история на другитѣ народи такъвъ великъ подвигъ, извършенъ отъ едно духовно лице, какъвто е подвигътъ на Отца Паисия Хилендарски. Неговото дѣло съставлява най-великата епоха въ историята на българския народъ. Дѣлото на светогорския монахъ нѣма равно на себе си. То е началото, то е изворъ на всички други подвизи — величави и славни, плодъ на които е възраждането и освобождението на България.

Въ миналото, при тогавашнитѣ условия — липса на срѣдства за съобщения, липса на всѣка сигурность за живота, безъ помощь и насърдчение отъ нѣкжде, смиреният монахъ тръгна отъ село на село, отъ градъ на градъ, понася страдания, лишения въ полза роду болгарскому, разпаса да се чете и преписва великата книга, плодъ на двегодишни усилия, бдения и трудове; той извърши голѣмо апостолство преживѣ, даже мжченичество. Той не иска нищо за себе си — дори не остави следи за собствената си личность, оставя я задъ блѣсъка на своето величаво дѣло.

Дѣлото на отца Паисия е дѣло на предтеча на днешния национализъмъ, който е и спасителна идея на всички сжществуващи днесъ велика държави Повика: „О, неразумни и юроде! Поради что се срамишъ да се наричашъ болгаринъ и не четешъ по свой езикъ и думашъ? „Но, отъ що си ти, неразумне, срамишъ отъ свой родъ и блачишъ се на чуждъ езикъ? Ти болгарине, не прелещай се, — знай свой родъ и езикъ и учи се по своему езику“.

Този повикъ е билъ отъ полза за българския народъ, е, и ще бжде такъвъ на вѣчни времена.

Поклонъ предъ великото дѣло на нашия възродитель Отецъ Паисий.

Килията на отецъ Паисий

ЕДИНЪ БЕЛЕЖИТЪ БЪЛГАРСКИ РОДЪ

Основателитѣ на прочутата самоковска живописна школа

Една легенда разказва, че отецъ Паисий ималъ нѣкакво родство съ родътъ Доспевски.

Голѣма е популярностьта на Самоковската живописна школа, основана нѣколко десетки години преди освобождението ни отъ турцитѣ. И днесъ ние съ право можемъ да се гордѣемъ, че въпрѣки тежестьта на тъмното иго, българскиятъ народъ все пакъ е ималъ отношение къмъ нѣкои отъ изкуствата, т. е. ималъ е духовни прояви, които въ нѣкои случаи далечъ сж надминавали тѣзи у нашитѣ съседи.

Така школата на самоковскитѣ иконописци може да се смѣта за единъ отъ най-голѣмитѣ активи въ областьта на нашия творчески духовенъ животъ — презъ предиосвободителната епоха.

Основателътъ на тази прочута школа, както се знае е **Христо Димитровъ — Доспеецъ,** роденъ въ с. Доспей - Самоковско. Той се е училъ на иконописство най-напредъ въ Света-гора, а по сетне е следвалъ и въ Виена.

Христо Дим. Доспеецъ е родоначалникъ и на единъ цѣлъ родъ иконописци. Негови първи последователи въ областьта на изкуството му сж и неговитѣ кръвни синове: **Димитъръ** и **Захарий.** И двамата даровити художници. Съ тѣхъ той е обикалялъ села и градове изъ цѣло българско и изографисалъ какви ли не икони и стенописи.

Отъ своя страна пъкъ, постария братъ — Димитъръ, който по-късно се нарича Димитъръ Самоковеца, има петь души синове: Никола, Иванчо, Захарий, Зафиръ и Атанасъ. Измежду всички само Атанасъ не се занималъ съ рисуване. Останалитѣ четирима грабватъ четкитѣ и заедно съ баща си Димитъръ и чичо си Захария Зографа, който сжщо е ималъ 4-ма сина: Георги, Димитъръ, Христо и Михаилъ сж обиколили стотици черкви и манастири и оставили безброй много паметници на българското иконописство.

Освенъ въ областьта на изкуството, обаче, родътъ на Христо Доспеецъ е взелъ най-дейно участие и въ обществения ни животъ.

Единиятъ отъ петимата синове на Димитрия Самоковеца — Зафиръ, чието патриотично чувство е било много високо се отказва отъ кръщелното си име Зафиръ, което смѣталъ за гръцко и се прекръстилъ съ името Станиславъ. Отказалъ се по сжщата причина и отъ прекора си Зографа и се преименувалъ на **Доспевски**, който прекоръ посетне заема и баща му, а отъ тамъ и цѣлата имъ фамилия.

Станиславъ Доспевски е най-голѣмия майсторъ измежду братята си. Следвалъ е живописство и въ Русия. Но той е, както казахме и голѣмъ, истински българинъ. Давалъ е подслонъ въ Пловдивъ и Пазарджикъ на всички членове отъ тайнитѣ комитеги. По-късно е билъ изпратенъ въ Цариградъ и е лежалъ дълго време въ тъмница, кждето билъ и умъртвенъ отъ турцитѣ.

Другиятъ отъ синоветѣ на Димитъръ Доспевски — Захарий е билъ сжщо така изпращанъ на заточение въ Мала-Азия — въ Адана и е страдалъ много.

Иванчо сжщо единъ отъ петимата братя, е билъ първиятъ кметъ на градъ Самоковъ.

Дългогодишенъ кметъ на Самоковъ, съ голѣми заслуги за града, е билъ и иконописеца Христо Зографски — единъ отъ синоветѣ на Захарий Зографа.

Както се вижда, три поколѣния отъ единъ и сжщи родъ съ упоритъ трудъ и вродени дарби сж творили едно голѣмо дѣло, съ което всѣки единъ българинъ трѣбва да се гордѣе.

За голѣмото дѣло на този бележитъ български родъ би можало да се напише цѣлъ единъ трудъ. Но това е работа на специалиститѣ. Насъ ни радва сега за сега най-много това, че въ музеятъ на Възраждането въ Самоковъ, който въ най-близко време ще бжде освѣтенъ, е отредено почетно мѣсто на основателитѣ на **самоковската иконописна школа.**

Славчо Ангеловъ

БЪЛГАРСКИЯТЪ ЙЕРУСАЛИМЪ

отъ Любомиръ Близневъ

Великитѣ личности създаватъ историята.

Почитьта, която единъ народъ указва къмъ своитѣ голѣми хора, е мѣрка за неговата култура. Въ историята на нашия народъ блѣстятъ много свѣтли имена. Самоотверженитѣ и горди борци за политическа и духовна свобода, както и дейцитѣ на културното поле, особно тѣзи отъ възраждането, сж увѣнчани съ славата на безсмъртието и тѣхнитѣ имена винаги ще бждатъ символъ на красота и величие.

По едно щастливо стечение на обстоятелствата нашиятъ градъ може да се гордѣе като родно мѣсто на твърде много велики българи.

Въ Самоковъ е роденъ Константинъ Фотиновъ, основателъ на българския периодиченъ печатъ, чието дѣло е оценено като много голѣмо

Тукъ е родното мѣсто на най-голѣмитѣ художници — иконописци отъ възраждането, основатели на първата живописна школа въ България.

Самоковци сж: основателъ на българския периодиченъ педагогически печатъ - Христо Максимовъ, първиятъ леецъ за църковна свобода – Захарий х. Гюровъ, първиятъ печатарь — Николай Карастояновъ.

Но най-голѣмиятъ отъ всички, безспорно, е великиятъ хилендарски монахъ, който съ своята история славянобългарска пробуди българското съзнание въ най тъмната епоха на робството и запали искрата на борбата за свобода.

Самоковъ — центъръ на нѣкогашната Самоковска епархия— следва да бжде таченъ като родно мѣсто на Паисий, защото, въпрѣки известни твърдения, знаемъ съ положителность (и то отъ самия него) само това, че е отъ Самоковска епархия.

Родолюбиви самоковци сж имали щастливата идея да основатъ фондъ за постройка паметникъ на Паисий въ Самоковъ. Тази идея трѣбва да намѣри повече поддръжници, за да може да се увѣковѣчи паметьта на великия будитель чрезъ единъ величественъ паметникъ, какъвто до сега нѣма.

А кждe другаде най-много би подхождало да се построи първиятъ Паисиевъ паметникъ, ако не въ Самоковъ?! Читалището паметникъ носи неговото име, но то е построено въ паметь на героитѣ, паднали презъ войнитѣ.

Първиятъ паметникъ на великия будитель достойно ще краси българскиятъ Йерусалимъ.

Редакциожни съобщехия

Настоящиятъ брой, посвѣтенъ на отца Паисия, излиза подъ редакцията на г. Славчо Ангеловъ.

*

Редакцията благодари на всички свои сътрудници, които съ най-голѣма готовность се отзоваха на поканата ни и ни изпратиха материали.

*

На 27 септември (утре) т. г. ще се отпразднува деньтъ на отецъ Паисий съ тържественость, подобаваща само на паметьта на скромния, но великъ по духъ и дѣла Хилендарски монахъ, при следната програма: 1) частитѣ на гарнизона, учащата се младежь, всички културни и спортни организации и гражданството се черкуватъ въ Митрополитската църква; 2) следъ отпускъ на черква манифестация до читалището-паметникъ „От Паисий"; 3) въ салона на читалището ще се изнесе литературно-музикална забава съ сказка отъ г. Асенъ Геровъ.

*

Всѣка година праздникътъ на отецъ Паисий, трѣбва да бжде празднуванъ въ града ни по най-тържественъ начинъ. Това е дългъ на всѣки самоковецъ — по-голѣмъ и по-малъкъ, по-сиромахъ и по-богатъ; по-ученъ и по-простъ.

*

Въпросътъ за родното мѣсто на отецъ Паисий е все още откритъ. Знае се само една истина, че Хилендарския монахъ е родомъ отъ Самоковската епархия.

*

Едни учени твърдятъ, че Паисиевиятъ гробъ се намиралъ въ Самоковъ. Ако това е вѣрно, то значи, че Самоковъ добива още по-голѣмо право да бжде българскиятъ Иерусалимъ.

*

Миналата година въ града ни бѣше основанъ комитетъ, който да се грижи за издигането на единъ голѣмъ народенъ паметникъ на Атонския монахъ — тукъ въ града ни. Правилника за фонда, който тогава бѣ учреденъ е изпратенъ въ Министерството на вжтрешнитѣ работи за удобрение.

*

Новата музейна сграда е вече готова. Необходимо е сега да отпочнемъ събирането на повече и повече предмети. Нека никой не се скжпи. Въ музеятъ на Възраждането ще бжде събрана историята на Българското възраждане — най-свѣтлиятъ периодъ отъ живота на българското племе.

*

Самоковци първи трѣбва да подкрепятъ идеята за издигането на величественията всенароденъ Паисиевъ паметникъ — тукъ въ града ни.

ПАМЕТНИКЪ НА ОТЕЦЪ ПАИСИЙ

Остава да се довършатъ още нѣколко дребни работи и ще бжде готово първото здание въ България, направено специално и само за музей. Съ този Музей - пантеонъ на Възраждането, ние увѣковѣчихме по най-разуменъ начинъ великата Паисиева епоха. Следъ като осигурихме събирането и запазването спомениtѣ и твореният отъ Възраждането, ние ще увѣковѣчимъ нашитѣ възрожденци и съ бронзъ, мраморъ и гранитъ. Началото е поставено: миналата година основахме фондъ за издигане предъ Музея на Възраждането общонароденъ паметникъ — статуя на родоначалника на Възраждането.

Ние ще бждемъ подкрепени отъ всички родолюбиви българи, защото о. Паисий не е само на Самоковската епархия, кждето е роденъ; не е само на Самоковъ, кждето — споредъ проф. Йорданъ Ивановъ е и неговиятъ гробъ. Отецъ Паисий е на цѣла България.

Музеятъ на Възраждането и паметникътъ на Паисий ще станатъ причина въ Самоковъ да се дохажда не само, за да се види величието на Рила, но за да се **почувствува** и величието на Паисиевата епоха. Това поклонение на най-великия великанъ отъ нашето Възраждане ще указва незамѣнимо въздействие за родолюбиво възпитание не само на младитѣ, но и на насъ — възрастнитѣ. Ето защо, ние вѣрваме, че ще бждемъ подкрепени и отъ родолюбивия Всебългарски съюзъ „Отецъ Паисий".

Но, за да ни подкрепятъ другитѣ, **ние трѣбва да почнемъ.**

Хр. Йончевъ - Крискарецъ
секретарь на „Фондъ-паметникъ о. Паисий" въ Самоковъ

Печатница Китовъ и С-ие—Самоковъ